

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการบริโภคผักปลอดสารพิษของชาวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

Consumer Behavior of Pesticide-Residue-Free Vegetable of the
People in Bangkok Metropolitan Area

โดย

นางสมศรี วัฒนสิน

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2547

ISBN 974-9746-49-X

โครงการวิจัย : พฤติกรรมการบริโภคผักปลดสารพิษของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผู้วิจัย : นางสมศรี วัฒนสิน

สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปีที่พิมพ์ : 2548

สถานที่พิมพ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

จำนวนหน้ารายงานวิจัย : 138 หน้า

ลิขสิทธิ์ : สงวนลิขสิทธิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการบริโภคผักปลดสารพิษของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการบริโภคผักปลดสารพิษของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผักปลดสารพิษของผู้บริโภค นุ漉เหตุจุงใจที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจบริโภคผักปลดสารพิษ รวมทั้งเหตุผลที่ผู้บริโภคไม่เลือกบริโภคผักปลดสารพิษ ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อราคาผักปลดสารพิษ การรับรู้ของผู้บริโภคที่มีต่อตราสินค้าของผักปลดสารพิษ

ระเบียบวิธีการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเอกสารและการวิจัยแบบสำรวจ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการบริโภคผักปลดสารพิษ ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการบริโภคผักปลดสารพิษ โดยศึกษาคุณค่าวัย 3 กลุ่มคือ ผู้ที่ไม่เคยบริโภค ผู้ที่เคยบริโภคและผู้ที่กำลังบริโภคผักปลดสารพิษ จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา อาชีพ โดยศึกษาใน 4 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานีและสมุทรปราการ รวมจำนวน 385 คนดังนี้ เป็นผู้ที่กำลังบริโภค 187 คน ผู้ที่ไม่เคยบริโภคจำนวน 114 คนและผู้ที่เคยบริโภคจำนวน 84 คน และสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลจัดเป็นสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ และสถิติอ้างอิงคือ การหาค่าไค-สแควร์ (χ^2 - test) สำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

(ผลการวิจัยดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างที่กำลังบริโภคผักปลดสารพิษพบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างบริโภคผักปลดสารพิษ คือความปลอดภัยจากสารพิษคงค้าง รองลงมาคือการบริโภคผักปลดสารพิษเป็นผลเดียวที่สุขภาพในระยะยาวและการได้รับอินซิพลจากการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลดสารพิษ ตามลำดับ สำหรับนุ漉เหตุจุงใจที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจบริโภคผักปลดสารพิษในครั้งแรก คือ ความปลอดภัยของสารพิษคงค้าง รองลงมาคือการบริโภคผัก

ปลดอุดสารพิษ เป็นผลต่อสุขภาพในระยะยาว และ การได้รับอิทธิพลจากการซักชวนของผู้อื่น เช่น เพื่อน ผู้มีเชื้อเสียง แพทย์ ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยบริโภคมา ก่อนให้เหตุผลของการที่ยังไม่บริโภคผักปลดอุดสารพิษคือห้ามขาด รองลงมาปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาหารเอง และ ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับมาตรฐานของผักปลดอุดสารพิษ ตามลำดับ ในกลุ่มผู้ที่เคยบริโภค มีเหตุผลสำคัญที่ทำให้เลิกบริโภคผักปลดอุดสารพิษคือผักปลดอุดสารพิษหายใจได้ยาก รองลงมาคือไม่ได้ประกอบอาหารเองและ ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับมาตรฐานของผักปลดอุดสารพิษตามลำดับ ในกลุ่มผู้บริโภคที่เคยบริโภค ส่วนใหญ่มีความคิดที่จะกลับมาบริโภคผักปลดอุดสารพิษอีกรอบถ้าผักปลดอุดสารพิษมีการจัดจำหน่ายอย่างทั่วถึง และหาซื้อได้ง่ายขึ้น มีราคาถูกลงไก่สีเทาเทียบกับผักหัวไว้ และผักปลดอุดสารพิษมีตรา註冊ของชาหน่วยงานของรัฐว่าเป็นผักปลดอุดสารพิษจริง ในด้านความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีตราคุณภาพบริโภค มีความคิดว่าผักปลดอุดสารพิษมีราคาค่อนข้างแพง

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคด้านเพศ และอาชญากรรมความสัมพันธ์กับการตัดสินใจบริโภคผักปลดอุดสารพิษ เพศหญิงนิยมบริโภคผักปลดอุดสารพิษมากกว่าเพศชาย และการบริโภคผักปลดอุดสารพิษจะมากขึ้นตามระดับอายุที่มากขึ้น ในด้านตราสินค้าพบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่เลือกตราสินค้าของผักปลดอุดสารพิษในกลุ่มผู้บริโภคที่เลือกตราสินค้า เลือกตราสินค้าโดยคำของโครงการหลวงมากที่สุดถึง รองลงมาผู้บริโภคเลือกผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกรที่มีตรา註冊ของกรมส่งเสริมการเกษตร อาจเป็นความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตราสินค้าของผักปลดอุดสารพิษ โดยกลุ่มแม่บ้านมีพฤติกรรมเลือกตราสินค้ามากที่สุด

Name of Research : Consumer Behavior of Pesticide- Residue- Free Vegetable of **the People**

in **Bangkok** Metropolitan Area

Researcher : **Mrs.Somsiri Wattanasin**

Institute : Dhurakijpundit University

Year of Publication : 2005

Publisher : Dhurakijpundit University

Number of Pages : 138 Pages

Copyright : All right reserved

ABSTRACT

The research title is "Consumer behavior of pesticide- residue- free vegetable of the people in Bangkok metropolitan area". It's objectives are to analyze consumer behavior of pesticide-residue-free vegetable ,to study the factor affecting the purchasing decision of **pesticide-residue-Gee** vegetable , consume **motivation** , the opinion of the consumer according to the price of pesticide- residue- free vegetable and brand recognition.

Research methodology, the researcher have made documental and survey research by using questionnaires to collect data from sample groups in order to know about influential and relevant factors to pesticide-residue-free vegetable consume by studying from 3 characteristics samples such as the non-consumer , used to consume and who are consuming pesticide-residue free-vegetable classified by **demographic** aspects such as age ,sex ,**income**, education, career in 4 provinces are Bangkok , Nonthaburi , Pathumthani , Samutprakarn , its compose of 385 samples from non-consumer 114 ,used to consume 84 and are consuming 187. The statistics to analyze data is descriptive statistic are frequency and percentage for summarizing general characteristic, Chi-square for hypothesis testing

The conclusion of the research results are :

For the sample group that consumes pesticide-residue-free vegetable , the key factors that influence them can be ranking as follow ; the first is to avoid poisonous residue from pesticide or **chemical** fertilizer, the second is consumers believe that pesticide-residue-free vegetable is good for health in the long run and the third is the influence of the public relation from the government and magazine for health. The motivation to consume pesticide- residue- free vegetable for the first time sequently safety from pesticide residue, long-term health concern and influences from friends, celebrities and physicians.

For the sample group that is pesticide-residue-free vegetable non-consume, the first reason that they haven't decide to consume pesticide-residue-free vegetable because it's rare availability ,the second is they don't cook and the third is they're not sure about the quality of pesticide- residue- **free** vegetable. For the former pesticide- residue- free vegetable consumers, the first reason to quit consuming pesticide- residue- free vegetable is difficulty to find, the second is they don't cook and the thud is they're not sure about the quality of pesticide- residue- free vegetable. For this group, mostly they are willing to consume pesticide- residue- free vegetable if it's available in the market, easy to find, same price as regular vegetable and be certified from the government for the real pesticide- residue- free vegetable. The consumers' opinion toward pesticide-residue-free vegetable, consumers believe that pesticide- residue- free vegetable is quite expensive.

Demographic aspect of consumers in term of gender and age are relative to decision making to consume pesticide- residue- free vegetable. Female has tendency to consume pesticide-residue-free vegetable more than male. Age affects decision making of consumers. For the pesticide-residue-free vegetable brand, the majority of consumers don't select brand of pesticide-residue-free vegetable. The branding pesticide-residue-free vegetable consumers select "Doi Kum" brand the most, second brand is pesticide- residue- free **vegetable** from agriculture group with certificate from the department of Agricultural Extension. Career affects brand selection. Housewife consumers is the most brand selection group.

กิจกรรมประจำ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือ ชื่อแนะนำกบุคคลหลายท่านที่ได้กรุณาชี้แนะ ตลอดจนให้ข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะท่านรองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาล บุตร ที่ปรึกษาธุรกิจการบดีอาชู โซ และผู้อำนวยการศูนย์วิจัยที่ให้คำปรึกษานับถ้วนแต่การเขียนโครงร่างงานวิจัย ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณอาจารย์ขุวดี ภู่สำดี อาจารย์ประจำภาควิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการประมวลผลข้อมูล

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ที่ให้โอกาสและการสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ ทั้งในด้านวิชาการและค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการทำงานวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดามารดา สามีและครอบครัว ที่มีส่วนในการสนับสนุนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัย ทำให้สามารถทำการวิจัยได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สมศิริ วัฒนสิน

มีนาคม 2548

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ก
สารบัญภาพ.....	ก
สารบัญตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	ก
สารบัญตารางผนวก.....	ก
บทที่ 1 บทนำ.....	I
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	7
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.4 ความยามศึกษาเชิง.....	8
1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ความเป็นมาของการปลูกผักปลอดสารพิษในประเทศไทย.....	9
2.2 ความหมายของผักปลอดสารพิษ.....	12
2.3 รูปแบบการปลูกผักปลอดสารพิษ.....	15
2.4 มาตรฐานผักปลอดสารพิษ.....	20
2.5 การคาดคะเนผักอินทรีย์ของไทย.....	22
2.6 ทฤษฎีพัฒน์คุณริโภค.....	23
2.7 ผลงานนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	34
3.1 ประเภทของการวิจัย.....	34
3.2 วิธีการวิจัย.....	35
3.3 ประชากร.....	36

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.4 กลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.5 สมมติฐานและตัวแปร.....	37
3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
3.8 การประมวลผลข้อมูล.....	40
3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยบริโภค เคยบริโภค ¹ และกำลังบริโภคผักปลอดสารพิษ.....	43
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง ของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่กำลังบริโภคผักปลอด สารพิษ.....	51
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง ของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยบริโภคและเคย บริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว.....	80
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของชาวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลกับพฤติกรรมการบริโภคผักปลอดสารพิษ.....	90
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพ ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กับการตัดสินใจเลือกตราสินค้าของผักปลอดสารพิษ.....	96
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	102
5.1 ผลการวิจัย.....	102
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	102
ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคผักปลอดสารพิษ.....	103
ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปกับ พฤติกรรมการบริโภคผักปลอดสารพิษและการ ตัดสินใจเลือกตราสินค้าของผักปลอดสารพิษ.....	105

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	107
บรรณานุกรม.....	109
ภาคผนวก.....	112
ninsuan ท ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 163) พ.ศ. 2538 เรื่องอาหารที่มีสารพิษตกค้าง.....	113
ninsuan ช ปริมาณการนำเข้าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ในปี พ.ศ. 2530-2541 และจำนวนผู้ป่วยจากสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช พ.ศ. 2532-2541.....	126
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	129
ภาคผนวก ง ประวัติผู้วิจัย.....	137

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผักอนามัย หรือผักปลอดภัยจากสารพิษและผลผลิตจากเกษตรอินทรีย์(Organic Product).....	14
--	----

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1 แสดงรูปแบบพฤติกรรมผู้ซื้อและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค.....	24
--	----

สารบัญตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	43
ตารางที่ 2 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับอายุ.....	44
ตารางที่ 3 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้.....	45
ตารางที่ 4 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	46
ตารางที่ 5 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ.....	47
ตารางที่ 6 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนสมาชิกของครอบครัว.....	48
ตารางที่ 7 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน.....	49
ตารางที่ 8 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผู้บริโภคที่เคยบริโภคผักปลอดสารพิษ.....	50
ตารางที่ 9 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคผักปลอดสารพิษ.....	51
ตารางที่ 10 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาในการบริโภคผักปลอดสารพิษ.....	52
ตารางที่ 11 จำนวนคะแนนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมุมมองของผู้บริโภคในครัวเรือน.....	53

สารบัญตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล(ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 12 นูดเหตุจงใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามเพศ.....	54
ตารางที่ 13 นูดเหตุจงใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามอายุ.....	55
ตารางที่ 14 นูดเหตุจงใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามรายได้.....	56
ตารางที่ 15 นูดเหตุจงใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามการศึกษา.....	57
ตารางที่ 16 นูดเหตุจงใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามอาชีพ.....	58
ตารางที่ 17 นูดเหตุจงใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามจำนวนสมนาคีในครอบครัว.....	59
ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับสุขภาพภายในจากการบริโภคผักปลอดสารพิษ.....	60
ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาน้ำผลิตภัณฑ์ที่เข้มกับผักทั่วไป.....	61
ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับราคาที่จะเลือกซื้อผักปลอดสารพิษ.....	62
ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเลือกซื้อผักปลอดสารพิษ.....	63
ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตราสินค้าหรือตราผู้ผลิต.....	64
ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลที่เลือกซื้อผักปลอดสารพิษตราสินค้าต่างๆ.....	65
ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเลือกซื้อผักปลอดสารพิษตราสินค้าประจำของผู้บริโภค.....	66
ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตราสินค้าประจำที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ.....	67

สารบัญตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล(ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 26	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอิทธิพลของ ตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ในการซื้อผักปลดสารพิษ.....	68
ตารางที่ 27	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเปลี่ยนตราสินค้า ของผักปลดสารพิษ.....	69
ตารางที่ 28	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมูลเหตุสำคัญ ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงตราสินค้าของผักปลดสารพิษที่บริโภค.....	70
ตารางที่ 29	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชนิดของผักที่เลือกซื้อ... 71	
ตารางที่ 30	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการบริโภค ผักปลดสารพิษที่บ้านของผู้บริโภค.....	72
ตารางที่ 31	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการบริโภค ผักปลดสารพิษนอกบ้านของผู้บริโภค.....	73
ตารางที่ 32	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่ ที่ซื้อผักปลดสารพิษเป็นประจำ.....	74
ตารางที่ 33	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเหตุผลที่ซื้อ ผักปลดสารพิษ ณ สถานที่นั้น.....	75
ตารางที่ 34	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนเงิน ที่จ่ายเป็นค่าผักปลดสารพิษต่อวัน.....	76
ตารางที่ 35	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกการบริโภค ผักปลดสารพิษในหนึ่งวัน.....	77
ตารางที่ 36	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ผู้ที่ซื้อผักปลดสารพิษ.....	78
ตารางที่ 37	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการรับทราบ ข้อมูลผักปลดสารพิษค่าน้ำต่าง ๆ.....	79
ตารางที่ 38	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการ บริโภคผักปลดสารพิษมาก่อน.....	80
ตารางที่ 39	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผล ของการบริโภคผักปลดสารพิษในครั้งแรก.....	81
ตารางที่ 40	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาเหตุสำคัญ ของการเลิกบริโภคผักปลดสารพิษ.....	82

สารบัญตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล(ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาของ การเดินบริโภคผักปลอกสารพิษ.....	83
ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็น ที่จะกลับมาบริโภคผักปลอกสารพิษอีกครั้ง.....	84
ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุสำคัญที่ จะกลับไปบริโภค.....	85
ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลของ ผู้บริโภคที่ยังไม่ได้บริโภคผักปลอกสารพิษ.....	86
ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการได้รับ คำแนะนำให้บริโภคผักปลอกสารพิษ.....	87
ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการรับทราบ ข้อมูลผักปลอกสารพิษผ่านสื่อต่าง ๆ	88
ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็น ของการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ผักปลอกสารพิษในด้านต่าง ๆ	89
ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการบริโภคผักปลอกสารพิษ.....	90
ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการบริโภคผักปลอกสารพิษ.....	91
ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับการบริโภคผักปลอกสารพิษ.....	92
ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับการบริโภคผักปลอกสารพิษ.....	93
ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับการบริโภคผักปลอกสารพิษ.....	94
ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว กับ การ บริโภคผักปลอกสารพิษ.....	95
ตารางที่ 54 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับ การเลือกตราสินค้าของผักปลอกสารพิษ	96
ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ การเลือกตราสินค้าของผักปลอกสารพิษ	97
ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับ การเลือกตราสินค้าของผักปลอกสารพิษ	98
ตารางที่ 57 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับ การเลือกตราสินค้าของผักปลอกสารพิษ....	99
ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับ การเลือกตราสินค้าของผักปลอกสารพิษ.....	100
ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดครอบครัว กับ การเลือกตราสินค้าของผัก ปลอกสารพิษ.....	101

สารบัญตารางผนวก

หน้า

ตารางผนวกที่ 1 ปริมาณสารพิษต่อก้างเนื้องจาก การใช้ค่าความปลอดภัย (Maximum Residue Limit:MRL).....	115
ตารางผนวกที่ 2 ปริมาณการนำเข้าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ในปี พ.ศ. 2530-2541.....	127
ตารางผนวกที่ 3 จำนวนผู้ป่วยจากสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช พ.ศ. 2532-2541.....	128

บทที่ 1

ບານໍາ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ตั้งแต่ในอดีตที่ผ่านมาไทยทำการเกษตรเพียงเพื่อแค่ยังชีพ โดยไม่ต้องพึ่งการค้าและปุ๋ยเคมี แต่ปัจจุบันการเกษตรได้เปลี่ยนแปลงไป นอกจากจะผลิตเพื่อบริโภคภายในครอบครัวเพื่องอย่างเดียวแล้วยังผลิตเพื่อการค้าขายอีกด้วย โดยมีการนำน้ำยังทั่วในประเทศไทยและส่งออกไปยังต่างประเทศ ทำให้รูปแบบการผลิตทางการเกษตรเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เกษตรกรเริ่มใช้วิธีการที่ทำให้ผลผลิตเพิ่มสูงขึ้นในระยะเวลาสั้น ๆ เช่น การใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ปุ๋ยเคมี รวมทั้งย้อมโวนร่วงผลผลิตอีกด้วย วิธีการเหล่านี้ทำให้เกิดสารพิษตกค้างเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม ผู้บริโภคทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้แล้วยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากดังที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีการเคมีปนเปื้อนในดิน น้ำ และในอากาศ

เกย์ครกรส่วนใหญ่มีการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชอย่างไม่ถูกต้อง ขาดความระมัคระวังและการป้องกัน อาทิเช่น การใช้สารเคมีซ้ำซ้อนกัน ใช้ในปริมาณที่มากเกินความจำเป็นและการเว้นระยะเกินเกี้ยวที่ไม่ถูกต้อง จะก่อให้เกิดปัญหาโดยตรงด้วยผลกระทบของยาฆ่าแมลง เช่น ผลกระทบต่อเกษตรกรเอง นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารเคมีดังกล่าวในผลผลิตพืชผักและกระชายไปสู่สิ่งแวดล้อม ปนเปื้อนในดิน น้ำ และในอากาศอีกด้วย การสะสมในสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดปัญหาด้านมีการสะสมเป็นระยะเวลานาน ๆ โดยทั่วไปสารพิษตอกด้างที่ตรวจพบในสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย มักจะเป็นกลุ่ม Organochlorines เช่น DDT และอนุพันธ์ Dieldrin , Aldrin || และ Heptachlor หันนี้สารพิษกลุ่มนี้จะมีความคงตัวอยู่ได้นาน โดยเฉพาะ DDT สามารถสะสมตอกด้างได้นานถึง 10 ปี และสารพิษในสิ่งแวดล้อมดังกล่าวที่สามารถก่อภัยทางด้านสุขภาพและเศรษฐกิจต่อไป

จากการศึกษาของกรมวิชาการเกษตรพบว่า ในสารเคมีแมลง 100 กิโลกรัม ที่ฉีดพ่นออกไป จะมีเพียง 1 กิโลกรัมเท่านั้นที่ฉีดโดนแมลงและทำให้แมลงตาย แต่ส่วนที่เหลืออีก 99 กิโลกรัม จะตกค้างอยู่ในสิ่งแวดล้อมทั้งหมด โดยปัจจุบันในอาชามากถึง 30 กิโลกรัม ระเหยไป 10 กิโลกรัม พุดดี้เป้าหมายไปอีก 15 กิโลกรัม ไม่โดนแมลงและตกค้างบนพืชอีก 41 กิโลกรัม

นอกนั้นจะโคนแมลงในจุดที่ไม่สำคัญอีก 3 กิโลกรัม ซึ่งสารเคมีเยตรเหล่านี้จะตกค้างสะสมอยู่ในสิ่งแวดล้อมและห่วงโซ่ออาหาร ได้เป็นเวลานานหลายปี ส่งผลกระทบสืบเนื่องไปถึงสุขภาพของเกษตรกร ผู้บริโภค และเป็นปัจจัยทางด้านการค้าและการส่งออก

จากรายงานการตรวจสอบสารเคมีตกค้างในผักของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ปี 2538 พบว่าผักคะน้ามีสารเคมีตกค้างมากกว่า 20 ชนิด โดยสารที่ตกค้างส่วนใหญ่ได้แก่ โนโนโนโรตอฟอส เมทานิโคลฟอส โพรฟิโนฟอสและไตรคลอร์ฟอน ตกค้างในปริมาณที่เกินค่ามาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด นอกจากนี้ยังตรวจพบสารเหล่านี้ ในถั่วฝักขาว ผักบุ้งเงิน และเห็ดห่อน ในปริมาณสารพิษตกค้างเกินค่ามาตรฐานคิดเป็นร้อยละ 10,6 และ 5 ตามลำดับ เมื่อผู้บริโภคบริโภคพืชผักที่มีสารพิษตกค้างเป็นเวลานานติดต่อกันก็จะเกิดพิษสะสมในร่างกาย โดยเฉพาะเด็กที่เป็นสารเคมีฆ่าแมลงที่สลายตัวยาก จึงมีโอกาสที่ผู้บริโภคจะได้รับการสะสมในหูยิมิครรภ์จะทำให้เป็นอันตรายต่อทารกทำให้ทารกแรกเกิดมีน้ำหนักน้อย คลอดก่อนกำหนด ส่วนในเพศชายจะส่งผลให้การผลิตสเปร์มลดลง และที่สำคัญคือที่ยังเป็นการก่อมะเร็งอีกด้วย จากรายงานผู้ป่วยจากสารพิษกำจัดศัตรูพืช มีจำนวนถึง 3,398 ราย คิดเป็นอัตราป่วยราย 5.71 ต่อประชากรแสนคน (กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ,2538)

ผักเป็นผลิตภัณฑ์อีกชนิดหนึ่งที่พบว่ามีสารพิษตกค้างอยู่เกินค่าความปลอดภัยที่กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดไว้ ทำให้ผู้บริโภคยังคงต้องรับความเสี่ยงจากการพิษตกค้างในพืชผัก จากเหตุผลข้างต้นทำให้รัฐบาลได้กำหนดมาตรฐานใหม่ที่ต้องรับรองความปลอดภัยของผักและผลิตภัณฑ์ที่มาจากประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 - 2544 ได้บรรจุแผนงานที่จะดำเนินการใช้สารเคมีทางการเกษตรเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิต โดยความร่วมมือของกรมส่งเสริมการเกษตรทำการส่งเสริมโครงการปลูกผักปลอดสารพิษให้กับเกษตรกร โดยให้คำแนะนำเทคนิคการปลูก ช่วยเกษตรกรวางแผนการผลิตให้ก่อຄลื่องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนถึงการตรวจวิเคราะห์สารพิษตกค้างในพืชผักก่อนการเก็บเกี่ยวก่อนที่จะนำไปจำหน่ายให้ผู้บริโภค

แนวคิดในการปลูกผักปลอดสารพิษตกค้างจะแยกต่างหากการปลูกผักโดยทั่วไปซึ่งพอกจะแบ่งเป็นขั้นตอนการพัฒนาน้ำดื่มและสารเคมีที่มีความจำเป็นแต่จะลดใช้เมื่อถึงระดับที่กำหนดก่อนการเก็บเกี่ยวผลผลิต ขั้นต่อไปก็คือไม่ใช้สารเคมีสังเคราะห์จะมีการปรับปรุงดินโดยการใส่ปุ๋ยจากธรรมชาติ ถ้ามีแมลงรบกวน เกษตรกรจะใช้สมุนไพรในการควบคุมแมลงและขั้นสุดท้ายก็คือ การปลูกผักโดยไม่ใช้ยาหรือสารเคมีใด ๆ เเละนับเป็นการปลูกผักโดยอาศัยธรรมชาติ หรือที่เรียกว่าเกษตรอินทรีย์ ซึ่งนับเป็นการปฏิวัติวงการเกษตรอย่างแท้จริง

ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะสนับสนุนให้เกณฑ์การปลูกผักปลอดสารพิษอย่างจำหน่าย แต่ก็ยังพบว่าผักปลอดภัยจากสารพิษ หรือปลอดสารเคมี ที่มีวางขายในห้างสรรพสินค้า ร้านค้าทั่วไป แม้กระนั้นในตลาดคนบางแห่ง ผู้บริโภคซื้อไม่เชื่อมั่นหรือไม่มั่นใจเต็มที่ว่า ผักที่ระบุไว้ว่าเป็น “ผักปลอดสารพิษ” นั้นจะปราศจากการใช้สารเคมีอย่างแท้จริง โดยเชื่อว่า ข้างคงมีการใช้ปุ๋ยเคมี หรือสารเคมีในการกำจัดศัตรูพืช เพื่อช่วยให้ผักเจริญงอกงามและผลผลิตโตเร็วมีปริมาณเพียงพอต่อการจำหน่าย แต่เชื่อว่าคงมีการใช้สารเคมีในสัดส่วนหรือปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดมาตรฐาน และมีการเก็บผลผลิตตามระยะเวลาที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ นอกจากนั้นผู้ซื้อเองก็ยังไม่เคยเห็น แปลงผักปลอดสารพิษด้วยตนเอง รวมทั้งไม่มีหลักฐานรับรองใด ๆ ที่จะอธิบายหรือแสดงการควบคุมและตรวจสอบว่า “ปลอดสารพิษอย่างแท้จริง”

โครงการเฝ้าระวังความปลอดภัยของผักสดปลอดสารเคมี ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 โดยกองวิชาการและกองสารวัตร ร่วมกับกองวิเคราะห์อาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ทำการเก็บตัวอย่างผักสดปลอดสารเคมีในชุมชนาร์เก็ตของห้างสรรพสินค้าในเขตกรุงเทพฯ เพาะเป็นแหล่งที่มีการจำหน่ายผักสดปลอดสารพิษแหล่งใหญ่ ชนิดของผักที่ได้ถูกตรวจสอบในเบื้องต้น คือ ผักคะน้า ผักกาดขาว ผักหวานดี้ แล้วล้วนๆ ชนิดของผักที่ได้ถูกตรวจสอบในเบื้องต้น คือ ผักคะน้า ผักกาดขาว ผักหวานดี้ และกะหล่ำปลี พบสารเคมีตกค้างในผักสดปลอดสารพิษปี 2537 จำนวน 15 ตัวอย่าง จากจำนวนผักที่ตรวจสอบทั้งหมดจำนวน 38 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 39.5 โดยมีตัวอย่างที่ตรวจพบสารเคมีเกินมาตรฐานกำหนด (ค่า Maximum Residual Limits : MRL ตาม CODEX และตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 163 พ.ศ.2538 เรื่องอาหารที่มีสารพิษตกค้าง) หรือพบสารเคมีในปริมาณสูงเมื่อเทียบกับมาตรฐานกำหนดในผักชนิดต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 4 ตัวอย่าง be ผักหวานดี้ ของยี่ห้อ กรีนไลฟ์ (green Life) พบสารเคมีเกินมาตรฐาน 3 ชนิด ผักหวานดี้ ยี่ห้อผักดอกเตอร์ พบสารเคมีหนึ่งชนิด และผักหวานดี้ของกลุ่มปรับปรุงคุณภาพพืชผัก ตลอดจนผักกาดขาวของสโนว์ ครอป(Snow Drop) พบสารเคมีเกินมาตรฐานหนึ่งชนิด เช่นกัน โดยสารเคมีที่ตรวจพบในปริมาณสูงคือ ไดโคโรโตฟอส (dicrotophos) ตั้งถึง 4.80 มก./กг. และ 3.12 มก./กг. ในผักหวานดี้ และไซเปอร์มีทริน(cypermethrin) จำนวน 2.33 มก./กг. และ 1.67 มก./กг. ในผักกาดขาวและผักหวานดี้ตามลำดับลดลงไปร์ฟโนฟอส(profenophos) ปริมาณ 2.28 มก./กг. ในผักหวานดี้

ในปี 2538 ได้เก็บตัวอย่างผักสดปลอดสารเคมี จำนวน 29 ตัวอย่าง พบสารเคมีตกค้างจำนวน 10 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 34.5 และพบตัวอย่างที่มีสารเคมีตกค้างในปริมาณที่สูงเมื่อเทียบกับมาตรฐานกำหนดในผักชนิดต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 1 ตัวอย่าง คือ พบprimiphos-methyl 3.27 มก./กг. ในผักคะน้า

นอกจากนั้นได้เก็บตัวอย่างผักหัวๆ ไปจำนวน 27 ตัวอย่าง พนสารเคมีตกค้างจำนวน 13 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 48.1 โดยมีตัวอย่างที่พบสารตกค้างเกินมาตรฐานกำหนด (CODEX และประกาศกระทรวงสาธารณสุขฯ) หรือปริมาณสูงเมื่อเทียบกับมาตรฐานกำหนดในผักชนิดต่างๆ ที่ได้เก็บกัน จำนวน 2 ตัวอย่าง คือพบ cypermethrin (4.62 มก./กг. และ 1.53 มก./กг. ในผักหวานดู)

ผลของสารเคมีทางการเกษตรต่ออุทุภาน

1. ความเป็นพิษของสารเคมีชนิดนั้นต่อมนุษย์ มีการวัดค่าความเป็นพิษของสารเคมี หรือที่เรียกว่า LD₅₀ (Median Lethal Dose) หมายถึง ปริมาณของสารพิษหรือวัตถุเคมีเป็นมิลลิกรัมเทียบกับน้ำหนักของสัตว์ทดลองเป็นกิโลกรัม ที่สามารถทำให้สัตว์ทดลองตายลงร้อยละ 50 ของจำนวนสัตว์ทดลองทั้งหมดที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งความเป็นพิษนี้มีทั้งพิษชนิดเฉียบพลัน และพิษเรื้อรังซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากการที่ได้รับสารพิษช้ากว่าหลายครั้ง และสะสมในระดับที่สูงจนทำให้เกิดอาการเป็นพิษขึ้นได้ซึ่งผู้ที่จะได้รับพิษมีทั้งทางตรง คือ เกษตรกรผู้ใช้สารเคมี คุณงานในโรงงานบรรจุสารเคมี พนักงานที่ทำงานที่ขึ้นสูง และโดยทางอ้อม เช่น รับประทาน หรือดื่มน้ำที่มีสารพิษเคมีสะสมอยู่

2. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การแพร่กระจายของสารพิษทางการเกษตรในดิน แหล่งน้ำ การตกค้างของสารพิษทางการเกษตรในพืช สัตว์ และอาหารทั่วไป ผลกระทบด้านไป แมลงที่มีประโยชน์

สำหรับสารเคมีที่ใช้ในผักส่วนใหญ่เป็นสารเคมีในกลุ่momorganophosphate ควรบ้านเมต กลุ่momorganochlorine และกลุ่momอื่นๆ ที่เป็นสารสังเคราะห์ขึ้นใหม่

สำหรับการตรวจสอบผักปลอดสารพิษทราบที่พบว่าซึ่งมีการตกค้าง ได้แก่

ไดโคล โตฟอส เป็นสารเคมีในกลุ่momorganophosphate ซึ่งมีค่าความเป็นพิษต่อนักชนิดต่างๆ ระหว่าง 2.0-9.6 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม หากได้รับในปริมาณที่มากจะถึงตายได้เนื่องจาก การหายใจลำเหลว เนื่องจากหลอดลมตีบคั้น กล้ามเนื้อระบบหายใจเป็นอันพات และสูญเสียควบคุม การหายใจในสมองหยุดทำงาน สำหรับพิษเรื้อรัง จะเกิดพิษกับระบบประสาท เช่น เดินไม่เชี่ยว ความรู้สึก อ่อนเพลียกล้ามเนื้อ

ไซเปอร์มีกริน เป็นสารเคมีกลุ่มไพรีกรอยด์ซังคราที มีพิษเมื่อเทียบลดน้อยต่ำกว่านั้นทำให้ผิวน้ำดับเสบ หากเป็นนาอนหรือทำให้เกิดอาการแพ้ยาrun แรงจนอาจเสียชีวิตได้

ปัญหาของการปลูกผักปลอดสารพิษต่อค้าง คือ ผลผลิตที่ได้ต่ำและไม่แน่นอน ปลูกได้ในพื้นที่ขนาดเล็กเพื่อที่จะดูแลได้อย่างทั่วถึง และผลผลิตที่ได้มีขนาดเล็กกว่าและลักษณะไม่สวยงามเหมือนผักหัวไว้ จึงทำให้ราคากำหนดผักปลอดสารพิษต่อค้างจะสูงกว่าราคางานหัวไว้ไปถึงร้อยละ 30-200 ซึ่งเป็นเหตุผลต่อเนื่องจากด้านการผลิต ประกอบกับที่ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภครู้จักให้มากขึ้นและเข้าใจจึงทำให้ผักปลอดสารพิษต่อค้างข้างไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค โดยทั่วไปมีคนกัก สำหรับตลาดผักปลอดสารพิษในประเทศไทย ปัจจุบันเริ่มได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นจากการประชาสัมพันธ์ที่ทำให้ผู้บริโภคทราบถึงอันตรายของการพิษต่อค้างในผักและเข้าใจถึงสภาพการปลูกผู้บริโภคจึงเริ่มที่จะยอมรับ ทำให้ผู้ปลูกผักปลอดสารพิษผลิตส่งชุบเปอร์มาร์เก็ตต่างๆ ไม่ทันกับความต้องการของผู้บริโภค แม้ว่าตลาดผักปลอดสารพิษจะยังจำกัดวงอยู่เพียงในกรุงเทพฯ และจังหวัดใหญ่ ๆ เท่านั้น

ในปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสุขภาพอนามัยเพิ่มขึ้น รวมถึงการให้ความสำคัญกับการเลือกซื้ออาหารที่ให้ประโยชน์ต่อร่างกายเพิ่มมากขึ้น อาหารจำพวกผักผลไม้จึงเป็นที่นิยมในหมู่ผู้บริโภคมากขึ้น โดยเฉพาะผักปลอดสารพิษ จากการวิจัยของสำนักวิจัยนาคราภติกรุงเทพปี 2540 พบว่ามูลค่าของตลาดอาหารปลอดสารพิษในเขตกรุงเทพมหานครมีประมาณ 2,300 ล้านบาท และมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของภาครัฐกรรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการส่งเสริมการปลูกผักปลอดสารพิษ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเพิ่มปริมาณผักปลอดสารพิษที่มีมาตรฐานด้านสุขอนามัยให้มากขึ้น แต่ปัจจุบันเกษตรกรยังผลิตผักปลอดสารพิษออกมามากเพียงพอ กับความต้องการของตลาดอาหาร ในการส่งเสริมการเกษตรยังมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกผักปลอดสารพิษให้ได้ถึง 30,000 ไร่ ภายในระยะเวลาปี 2543-2545 ในพื้นที่ 24 จังหวัด ซึ่งหมายความว่าจะมีผลผลิตออกมามากจำนวนนัก ดังนั้นการวางแผนการตลาดอย่างเป็นระบบจึงมีความจำเป็นสำหรับเกษตรกรและผู้ประกอบการเพื่อที่จะผลิตสินค้าและมาตรฐานให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค และเพื่อป้องกันสินค้าล้านตลาดและราคาตกต่ำ ดังเช่นที่เกิดกับสินค้าเกษตร อาทิฯ ตัว นอกจากนี้มาตรฐานสินค้าที่ซึ้งไม่มีหน่วยงานใดออกมารับรองได้ว่าผักปลอดสารพิษมีความปลอดภัยอยู่ในระดับใด จึงทำให้ผู้บริโภคไม่มั่นใจในคุณภาพสินค้า ส่งผลให้ขนาดตลาดของผักปลอดสารพิษไม่สามารถเจริญเติบโตได้เท่าที่ควรจะเป็น

แนวโน้มความต้องการผู้บริโภคเพิ่มขึ้นตามอัตราการเพิ่มของประชากรรวมทั้งแนวโน้มการที่ประชาชนเริ่มหันมาใส่ใจสุขภาพหันมาบริโภคผู้บริโภคผู้บริโภคมากขึ้นด้วย ในอนาคตผู้บริโภคนี้จะมีบทบาทมากขึ้น ในเรื่องการซั่งงานเป็นแหล่งที่มาของรายได้ เนื่องจากผู้บริโภคนี้อาจต้องการปลูกค่อนข้างสั้น ระยะการเก็บเกี่ยวเร็ว ดังนั้นจึงໄใช้ผลผลิตและรายได้ต่อเนื่องที่สูงกว่าพืชอื่น ๆ จากการ

สำรวจอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พบว่าเกษตรกรที่มีอาชีพปลูกผักน้ำมีรายได้ต่อครัวเรือนสูงถึง 15,000-30,000 บาทต่อไร่ที่เดียว ทั้งยังก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องในห้องถินอย่างมากมายและยังสามารถส่งออกทำรายได้เข้าประเทศปีละหลายพันล้านบาทด้วย รวมทั้งขั้นนี้แนวโน้มการส่งออกที่แย่ลงในส่วนทางกับการส่งออกสินค้าประเภทอื่น ๆ นับว่าเป็นแหล่งทำรายได้ต่างประเทศที่ต้องมีการพัฒนาและรักษาไว้เพื่อช่วยพุ่งเศรษฐกิจในยามวิกฤต จากรายงานขององค์กรอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติพบว่าการผลิตผักทั่วโลกในแต่ละปีประมาณ 500 ล้านตัน แหล่งผลิตอยู่ในแดนเอเชียและแปซิฟิกเกือบ 300 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 60 ของปริมาณการผลิตผักทั่วโลก ประเทศไทยขึ้นเป็นผู้ผลิตผักทั่วโลก ประเทศไทยขึ้นเป็นผู้ผลิตผักอันดับที่ 11 ของโลก โดยที่ประเทศไทยมีพื้นที่การผลิตผักโดยเฉลี่ยในแต่ละปีประมาณ 3-4 ล้านไร่ ผลผลิตรวมประมาณ 3-4 ล้านตัน แหล่งผลิตผักของประเทศไทยอยู่ทั่วทุกภาคของไทยในแต่ละแหล่ง ผลิตจะผลิตผักชนิดต่าง ๆ กัน ตามความเหมาะสมของภูมิอากาศและภูมิประเทศในแต่ละภาค แหล่งผลิตผักที่สำคัญ ได้แก่ ภาคกลางและภาคตะวันตก แหล่งผลิตผักที่สำคัญคือ นนทบุรี ปทุมธานี กรุงเทพฯ นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี อ่างทอง สระบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มุกค่าการส่งออกผักและผลิตภัณฑ์ของไทยตั้งแต่ปี 2537 มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากมูลค่า 6,227 ล้านบาทในปี 2537 เป็น 8,832 ล้านบาทในปี 2540 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 12.7 ต่อปี และในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2541 มุกค่าการส่งออกผักและผลิตภัณฑ์ที่ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีมุกค่าการส่งออก 5,212 ล้านบาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนแล้วเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 47.6 นับได้ว่าเป็นการสวนกระแสเศรษฐกิจในปัจจุบันที่การส่งออกทรุดตัวเท่ากับว่าสินค้าประเภทผักและผลิตภัณฑ์นั้นขึ้นเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ และมีอนาคตการส่งออกที่แย่ลงใน

สินค้าเกษตรประเภทพืชผัก ได้รับความสนใจมากขึ้นในปัจจุบันทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ หลังจากที่ต่างประเทศได้นำเงื่อนไขเรื่องสุขอนามัย การผลิตที่ไม่ได้มาตรฐานมีสารพิษเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงการผลิตที่ทำลายสภาพแวดล้อม ทำให้ไทยหันมาผลิตพืชผักอนามัยปลอดภัยสารพิษป้องกันด้วยมาตรฐานเดียวกันของโลก เช่น มาตรฐานการผลิตของเรานับวันจะหันมาลงทุกที่ๆ ดูจากที่ไทยเคยอยู่ในอันดับ 4 ของโลกในการส่งสินค้าเกษตร ไปยังปี 2542 นี้ กลุ่มประชาชนชาวปะจังได้เริ่มน้ำกฏหมายเกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าสินค้าเกษตรที่มีสารตกค้าง ปนเปื้อน และปลอมปนการผลิตในลักษณะที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมหรือแม้แต่ผลิตผลภัณฑ์ที่ได้มาจากพืชที่มีการตัดต่อขึ้นส์ (GMO) ซึ่งถ้าเราซื้อไม่มีการปรับปรุงด้านมาตรฐานการผลิตอย่างจริงจังแล้ว คาดว่าในอนาคตการส่งออกสินค้าเกษตร ไปยังกลุ่มชาวปะจังชาวปะจังอาจจะแย่ลง สำหรับปีนี้นี่ก็เป็นวิชาการเกษตรในฐานะหน่วยงานที่ดูแลตรวจสอบคุณภาพสินค้าเกษตรในโครงการผลิตผักอนามัย

ปกลดภัยสารพิษ จึงได้รับเร่งด่วนมาตราการในการควบคุมการผลิตพิชัพกให้เป็นไปตามมาตรฐานโลก อีกทั้งเพื่อเป็นการเปิดตลาดให้ก่อสร้างขึ้นด้วย

จากปัญหาที่ได้กล่าวมานี้แล้วข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาเห็นว่าปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่ง เกิดมาจากการขาดการศึกษาความต้องการของผู้บริโภคและพุทธิกรรมของผู้บริโภคผักปลอดสารพิษอย่างแท้จริง ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ และพุทธิกรรมบริโภคผักปลอดสารพิษของผู้บริโภครวมทั้งมูลเหตุทุกๆ ใจที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจ ซื้อผักปลอดสารพิษ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยคาดหวังว่าผลที่ได้จากการศึกษาจะ สามารถนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนการผลิตและการวางแผนการตลาดให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้บริโภค และทำให้ตลาดผักปลอดสารพิษมีความเติบโตมากขึ้นในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์พุทธิกรรมการบริโภคผักปลอดสารพิษของชาวกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยและดำเนินความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผักปลอดสารพิษของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
3. เพื่อหามูลเหตุทุกๆ ใจที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษ รวมทั้งเหตุผลที่ ผู้บริโภคไม่เลือกบริโภคผักปลอดสารพิษ
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีต่อ ราคาผักปลอดสารพิษ
5. เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีต่อ ตราสินค้าของผักปลอดสารพิษ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ศูนย์ฯ ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา โดยจะทำการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่กำลังบริโภค ผู้ที่เคยบริโภคและผู้ที่ไม่บริโภคผักปลอดสารพิษ ในเขต กรุงเทพมหานครและจังหวัดในเขตปริมณฑล รวม 4 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ

1.4 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคทำการค้นหา, การซื้อ, การใช้ และ การประเมินผลผลิตภัณฑ์และการบริการ ซึ่งคาดว่าจะสนองความต้องการของเข้า หรือ หมายถึง การศึกษาถึงพฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อและการใช้สินค้า
2. ผักปลอดสารพิษ คือผักที่ปลูกจากระบบการผลิตในรูปแบบของเกษตรกรรมทางเดียว โดยไม่มอนุญาตให้มีการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมีสังเคราะห์ทุกประเภท รวมทั้งไม่มีการใช้ออร์โนนเร่งผลผลิต
3. ผักอนามัย คือผักที่ปลูกจากระบบการผลิตในรูปแบบของเกษตรกรรม ที่มีการอนุญาตให้ใช้ปุ๋ยเคมีได้ ส่วนขยายแมลงและยาปราบวัวที่ชนิดอนุญาตให้ใช้ได้แต่ต้องเป็นสารที่ไม่มีฤทธิ์ตอกด้านเป็นเวลานาน ในกรณีของสารเคมีไม่นเร่งผลผลิตอนุญาตให้ใช้ได้
4. ค่าความปลอดภัย (Maximum Residue Limit: MRL) คือการตรวจสอบ วิเคราะห์ ชนิด ปริมาณ สารพิษตกค้างและการประเมินผลกระทบ วิธีการตรวจสอบวิเคราะห์ก่อนที่ห้องทดลอง สารพิษตกค้าง ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสากล ซึ่งกำหนดโดยองค์กรอาหารและเกษตรแห่งชาติประชาติและองค์กรอนามัยโลก (FAO/WHO) ซึ่งมีความสะอาดผ่านกรรมวิธีการปฏิบัติก่อน และหลังการเก็บเกี่ยว ตลอดจนการขนส่งและการบรรจุห่อห่อง ได้คุณลักษณะตามมาตรฐานสากล

1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่ผู้ประกอบการ, เกษตรกร สามารถที่จะนำไปใช้ในการวางแผนการตลาด
2. เพื่อให้ทราบถึงมุมมองของผู้บริโภคผักปลอดสารพิษของผู้บริโภคในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเสริมการผลิตและการตลาดของผู้ประกอบการผักปลอดสารพิษต่อไป
2. เพื่อกระตุ้นให้หน่วยงานของรัฐบาลเข้ามาดูแลในเรื่องมาตรฐานสินค้าให้มากขึ้น เพื่อที่ผู้บริโภคจะได้เกิดความมั่นใจและหันมาบริโภคผักปลอดสารพิษมากขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาของการป้องกันและกำจัดสารพิษในประเทศไทย

กรมวิชาการเกษตรได้เริ่มโครงการผลิตพืชผักปลอดภัยจากสารพิษ ที่เรียกว่า "พืชผักอนามัย" มาตั้งแต่ปี 2526 นับถึงวันนี้ เป็นเวลา 20 ปีแล้ว โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งรัดแก้ปัญหาสารพิษในพืชผัก โดยการสนับสนุนทางวิชาการแก่เกษตรกร ในการ ผลิตพืชผักให้ได้ผลผลิตที่ปลอดภัย ขณะเดียวกันก็กำหนดมาตรฐานในการจัดจำหน่ายผักอนามัยพร้อมกันไปด้วยผลการดำเนินงานในขณะนี้ มีเกษตรกรหลายร้อยรายอบรมครัวจากหลายจังหวัดเข้าร่วมโครงการ ด้วยการเข้ารับการถ่ายทอดความรู้ และนำไปปฏิบัติ ขณะเดียวกันก็ได้ออนุญาตให้ภาคเอกชนมีสถานที่จัดจำหน่ายผักสดอนามัย

ผักและผลไม้ออนามัยคือ สินค้าที่ปลอดภัยจากสารพิษ ตามมาตรฐานที่กำหนดและเป็นที่ยอมรับของประเทศไทย โดยยึดค่า MRL (Maximum Residue Limit) หรือค่าความปลอดภัยซึ่งเป็นค่าที่อนุญาตให้มีได้สูงสุด ถ้าเกินจากนี้ถือว่าเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคดังกล่าว เป็นค่าที่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และองค์การอนามัยโลก (WHO) เป็นผู้กำหนด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2534 กรมวิชาการเกษตรได้ปรับปรุงโครงการผลิตพืชผักอนามัยเป็น "โครงการนำร่องการผลิตพืชผักและผลไม้ออนามัย" มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการบริหารงาน โครงการนำร่องการผลิตพืชผักและผลไม้ออนามัย และคณะกรรมการฝ่ายควบคุมและตรวจสอบการใช้วัตถุมีพิษ หลักและวิธีการ ตลอดจนประเมินการปฏิบัติงานของโครงการฯ ได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ตลอดมา แต่วัตถุประสงค์หลักๆ ของโครงการที่ยังคงไว้ได้แก่

1. เป็นโครงการตัวอย่าง ถ่ายทอดความรู้ในการผลิต การจำหน่ายพืชผักที่ปลอดภัยจากสารพิษ
2. เพื่อสร้างแบบอย่างการปฏิบัติที่ถูกหลักวิชาการ โดยกำหนดระบบการผลิตและระบบตรวจสอบคุณภาพ ความปลอดภัย และกำหนดมาตรฐานของสินค้า

3. ผักและผลไม้อันมีข้อดีที่ได้รับจากกระบวนการผลิตที่มีการใช้สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืช หรือการผลิตแบบเกย์ทรัฟฟอนชาติที่ไม่ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ผลผลิตจะต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ

4. การใช้สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในระบบการผลิตพืชในผัก และผลไม้อันมีข้อดีที่ได้รับจากการป้องกัน และกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน สารเคมีที่จำเป็นต้องใช้ในกระบวนการผลิตต้องเป็นสารเคมีที่อยู่ในรายการที่โครงการกำหนดให้เท่านั้น

ในปี พ.ศ. 2535 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดนโยบายเคมีเกษตร โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการผลิตการใช้สารเคมีที่มีอันตรายในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้เพิ่มทางเลือกในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชเพื่อลดและหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีที่จะก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ผลิต คือ เกษตรกร ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม กรมวิชาการเกษตร โดยว่าที่ ร.ด. มนตรี รุ่มรัตน์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตรได้สนองนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยประกาศนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 โดยกำหนดเป้าหมายการลดสารพิษตกค้างในพืชผักและผลไม้ เพื่อให้ผู้ผลิต และผู้บริโภค มีความปลอดภัย ขณะเดียวกันก็จะส่งผลกระทบถึงการผ่อนคลายมาตรการกีดกันทางการค้าที่เข้มงวดของต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดประชาคมยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดสำคัญของไทย โครงการนำร่องการผลิตพืชผักและผลไม้อันดีจึงเป็นโครงการสำคัญของกรมวิชาการเกษตรในการสนับสนุนนโยบายเคมีเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าว ซึ่งยังคงดำเนินการมาจนถึงขณะนี้

กระแสการบริโภคพืชผักปลอดสารพิษเพื่อรักษารสชาติกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว และเพื่อเป็นการรองรับความต้องการพืชผักปลอดสารพิษ การปฎิรูปผักปลอดสารพิษที่ไม่ต้องใช้สารเคมี ถือว่าเป็นการพึงพารธรรมชาติและเป็นการขัดแย้งจากสารเคมีอย่างไร้ผล การปฎิรูปพืชผักของเกษตรกรในปัจจุบัน ส่วนใหญ่นักใช้สารเคมีในพื้นที่ปฎิรูป โดยขาดความรู้เรื่องการใช้สารพิษที่ถูกต้องและเหมาะสม ทำให้เกิดสารพิษตกค้างอันเนื่องมาจากสารเคมีที่ใช้ในการป้องกันและการกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ตลอดจนเรื่มนิยมใช้สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช จนกระทั่งมีการใช้สารเคมีช่วยในการเก็บรักษาพืชเพื่อบริหารช่วงเวลา กรรมวิธีดังกล่าวได้ส่งผลให้เกิดการสะสมพิษจากการบริโภคอาหารซึ่งมีการตกค้างของสารเคมีดังกล่าวเข้าสู่ตับ และนำโรคภัยมาสู่ประชาชนอย่างมากมาก โดยไม่รู้ตัว การปฎิรูปผักปลอดสารพิษเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยจากการพิษหรือสารพิษตกค้าง ได้เป็นอย่างดี

การเกษตรเป็นอาชีพที่ผูกพันอยู่กับวิถีชีวิตและการดำรงชีพของคนไทยอย่างแน่นหนา ที่นี่ โคลนดินะในยุคที่ทุกคนต้องประทัดเพื่อช่วยชาติเช่นนี้เกษตรกรจึงกลับมาเป็นพลังสำคัญที่

จะช่วยสร้างรายได้เข้าประเทศได้อีกทางหนึ่ง ขณะเดียวกันสารเคมีเริ่มมีความตระหนักรึงการทำการเกษตรที่ยังคง การนำสารเคมีมาใช้ป้องกันศัตรูพืช หรือการใช้สิ่งมีชีวิตควบคุมกันเอง และเรื่องของไอพีเอ็ม (IPM : Integrated Pest Management) หรือการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ได้รับการส่งเสริมเพื่อการเกษตรที่จะได้ผลดีและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น

IPM (Integrated Pest Management) หรือที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรียกว่า การป้องกันและกำจัดศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน ซึ่งองค์การอาหารโลกให้คำจำกัดความไว้ว่า “ระบบการจัดการเกี่ยวกับศัตรูพืชโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและจำนวนประชากรของศัตรูพืช โดยใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่เหมาะสม เพื่อควบคุมปริมาณของศัตรูพืชให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจของผลผลิตทางการเกษตร” IPM จึงเป็นวิธีการผสมผสานกันระหว่างวิธีการปฎิบัติ (Cultural Practices) การใช้สิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิตให้ควบคุมกันเอง (biological control) และการใช้สารเคมี (Chemical control) เพื่อให้ผลมากที่สุดในการควบคุมศัตรูพืช โดยไม่ทำลายสมดุลทางธรรมชาติในระบบ生นิเวศน์วิทยา ในประเทศไทยมีหลากหลายงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและใช้เคมีเกษตร ในจำนวนนี้รวมถึงสมาคมอารักขาพืชไทยซึ่งดำเนินงานร่วมกับสมาคมพันธ์อารักษาพืชนานาชาติ และสมาคมอารักษาพืชเชื้อเชิญแปซิฟิก ได้ยึดถือในหลักการสำคัญคือ “ความสำนึกระหนักต่อความยั่งยืนของคุณภาพทางการเกษตร ภาคเอกชนจึงให้ความสำคัญต่อ IPM แก่มุ่งมั่นให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมทั้งต่อเกษตรกร โดยตรงและการให้ความร่วมมือต่อภาครัฐในทุกทาง”

สมาคมอารักษาพืชไทย หรือ ส.อ.ท. คือหนึ่งในหน่วยของสังคม ที่มีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้เรื่องการใช้สารเคมีเกษตรด้วยความตั้งใจ รู้วิธีใช้อย่างถูกต้องและปลอดภัยทั้งด้านของ และผู้บริโภคด้วย ความตระหนักร่วมกับการทำการเกษตรเพื่อที่จะให้มีผลผลิตเพียงพอสำหรับการส่งออกนั้น ไม่อาจหลีกเลี่ยงการใช้สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืชได้ และการใช้สารเคมีเกษตรก็ย่อมมีทั้งคุณและโทษ แต่สิ่งที่ท้าทายคือ การรู้วิธีการใช้สารเคมีเกษตร ได้อย่างปลอดภัยโดยไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ทั้งนี้จากการคาดการณ์ขององค์การอาหารโลกแห่งองค์การสหประชาติ ประมาณ ไว้ว่า ในอีก 20 กว่าปีข้างหน้า (ปี 2546) ประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นจาก 5,000 ล้านคนในปัจจุบัน เป็น 8,000 ล้านคน ซึ่งหมายถึงว่า ความต้องการอาหารของมนุษยชาติจะเพิ่มมากขึ้นเป็นจำนวนมาก หากขาด ขนาดที่กำลังการผลิตปัจจุบัน เกษตรกรเพิ่มผลผลิตได้ในอัตรา 1.4% ต่อปี ซึ่งหากจะให้เพิ่งพอจะต้องเพิ่มไปให้ถึง 2.4% ต่อปี นั้นจะเป็นภาระที่ใหญ่ที่สุด แต่หากสามารถเพิ่มผลผลิตต่อปี ให้ได้ 2.4% ต่อปี นั้นจะช่วยบรรเทาภาระของเกษตรกรได้เป็นอย่างมาก

การนำไปปฏิบัติ อาจกล่าวได้ว่าในการนำระบบ IPM “ไปปฏิบัติจะต้องมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3 ส่วน คือกลุ่มอื่นจิโอ รัฐบาลและผู้ประกอบในอุตสาหกรรมค้านการผลิตสารเารักษาพืช ซึ่งทุกกลุ่มจะต้องร่วมมือกันและดำเนินการไปในทางที่สร้างสรรค์และพยาบาลส่งเสริมชีวังกัน และกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมมากที่สุด โดยรัฐบาลจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในอันที่จะสนับสนุนให้เกยต์ครรภ์เข้าตามแนวทาง IPM ขณะเดียวกันจะต้องมีการวิจัยและพัฒนาในเชิงวิชาการ รองรับ ทั้งเพื่อเป็นข้อมูลให้แก่เกษตรกรและที่ผู้ประกอบการต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพและความปลอดภัยยิ่งขึ้นพร้อมไปกับการให้การศึกษาและการส่งเสริมด้านการฝึกอบรม เพื่อให้เกยต์ครรภ์เข้าใจถึงหลักการพื้นฐานของ IPM มากขึ้นสามารถนำไปปฏิบัติ ได้ตามแนวทางของตนเอง ซึ่งจะได้ผลที่ดีคือ ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภคมากขึ้น

แม้ว่าตลาดผักปลอดภัยจากสารพิษในประเทศไทยด้วยตัวค่อนข้างจำกัด และเน้นตลาดนี้เป็นหลักเพื่อผู้บริโภคโดยทั่วไปยังติดอยู่กับหน้าตาของผักและราคาที่มีส่วนในการตัดสินใจ เนื่องจากอันตรายที่ได้รับจากการพิษจะอยู่ ๆ สะทานในระยะเวลา长นานและจะยังไม่ส่งผลกระทบต่อร่างกายในทันที จึงทำให้ผู้บริโภคยังไม่ตระหนักรถึงความสำคัญ และความจำเป็นต่อสุขภาพในการบริโภคผักปลอดภัยจากสารพิษอย่างจริงจัง ดังนั้นหน่วยราชการจะต้องมีนโยบายลดการใช้สารเคมีอย่างจริงจัง และหันมารณรงค์ให้ผู้บริโภคทราบถึงสุขภาพและห่วงใยในสิ่งแวดล้อม ด้วยการหันมาบริโภคผักหรือผลิตภัณฑ์อาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษ อันจะเป็นกำลังใจสนับสนุนให้เกยต์ครรภ์ยืนหยัดเพาะปลูกพืชผักปลอดภัยจากสารพิษเพื่อสุขภาพที่ดีของทุกคน ต่อไป การปลูกผักปลอดสารพิษเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยจากสารพิษ หรือสารพิษตกค้างได้เป็นอย่างดี

2.2 ความหมายของผักปลอดสารพิษ

ผักปลอดสารพิษ คือ ผักที่ไม่มีสารพิษตกค้างอยู่เลย หรือถ้าหากมีสารพิษตกค้างก็จะมีสารพิษอยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค

คำว่า ปลอดภัยจากสารพิษ นั้น ไม่ได้มี涵义ความว่าไม่มีสารพิษเลยแต่ยังมีสารพิษตกค้างอยู่ในพืชผลไว้ได้ไม่เกินอัตรามาตรฐานที่ FAO กำหนด ซึ่งในการจัดความคุณภาพนั้น นอกจากจะใช้วิธีการมาตรฐานแล้ว ยังใช้วิธีการตรวจสอบที่เรียกว่า “การตรวจสอบสารพิษตกค้างอย่างรวดเร็ว” (Rapid Bioassay for Pesticide Residues หรือ RBPR) วิธีนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจให้เกยต์ครรภ์ผู้ผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริโภคในกรณีที่ผลผลิตอยู่ในระยะเก็บเกี่ยวและเกิดการระบาดของแมลง ซึ่งใช้เวลาเพียง 10 นาทีต่อถังอย่างเท่านั้น เพื่อเป็นการประกันว่าผักหรือผลไม้มีน้ำ

สามารถนำออกจำหน่ายได้ โดยไม่เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค หรือยังไม่ควรเก็บเกี่ยวออกจำหน่าย และเพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคได้มั่นใจยิ่งขึ้น ในอนาคตหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะได้ร่วมกันจัดทำแนวทางการผลิตที่เป็นมาตรฐานของชาติ และทุกหน่วยงานจะต้องใช้มาตรฐานกลางนี้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งหมายความว่า หากจะมีการขายพืชผัก-ผลไม้ อนามัยต้องไปในอนาคตและละก็ จะต้องได้รับการรับรองโดยหน่วยงานที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น

ผักอนามัย คือ พักที่ปลูกจากระบบการผลิตในรูปแบบเกษตรกรรมที่มีการอนุญาตให้ใช้ปุ๋ยเคมีได้ ส่วนขยายมาแมลงและยาปราบวัชพืชนั้nonุญาตให้ใช้ได้แต่ต้องเป็นสารที่ไม่มีฤทธิ์ตกค้างเป็นเวลานาน ในกรณีของขอร์โนนเร่งผลผลิตอนุญาตให้ใช้ได้

ผักอินทรีย์ คือ พักที่เพาะปลูกด้วยวิธีการ “เกษตรอินทรีย์ (Organic Agriculture)” ซึ่ง เป็นวิธีการเพาะปลูกแบบธรรมชาติที่ไม่ใช้สารเคมีสังเคราะห์ใดๆ ในทุกขั้นตอนการผลิต

ความแตกต่างระหว่างผักอนามัยกับผักปลอดสารพิษ ผักอนามัยสามารถใช้ปุ๋ยเคมีได้ เพราะไม่ถือว่าเป็นสารอันตราย ส่วนขยายมาแมลงและยาปราบวัชพืชนั้นใช้ได้ เช่นกันแต่ต้องไม่เป็นสารที่มีฤทธิ์ตกค้างเป็นเวลานาน และขอร์โนนเร่งผลผลิตนั้นใช้ได้ เพราะไม่ถือว่าเป็นสารเคมีอันตรายเช่นกัน ในขณะที่ผู้ปลูกผักอนามัยโดยทั่วไปอนุญาติจัดการด้านการเพาะปลูกเอง ในลักษณะของฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีการใช้เครื่องจักรกล โดยมีกรมวิชาการเกษตร หรือกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้รับรองมาตรฐาน สำหรับผักปลอดสารพิษนั้น จะไม่อนุญาตให้มีการใช้ปุ๋ยเคมี เพราะปุ๋ยเคมีจะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ดิน ทั้งในด้านโครงสร้างทางกายภาพ เคมีและชีวภาพดิน ยกเว้นในช่วงระยะเวลาของการปรับเปลี่ยนการผลิตภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี นอกจากนี้ยังไม่อนุญาตให้มีการใช้สารเคมีสังเคราะห์ทุกประเภท เพราะจะมีปัญหาการตกค้างของสารเคมีในผลผลิตและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งไม่มีการใช้ขอร์โนนเร่งผลผลิต เพราะทำให้ดินไม่ทรุดโหรมเร็ว และไม่แข็งแรงจนเกิดโรคระบาดได้ง่าย ส่วนผู้ปลูกเป็นเกษตรรายย่อยในเครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก โดยมีเจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนในระดับพื้นที่ และช่วยดำเนินการที่ตรวจสอบการผลิตอย่างสม่ำเสมอ โดยมีการรับรองมาตรฐานโดยสถาบันวิชาการและผู้บริโภค

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผักอ่อนมัย หรือผักปลด vad จากสารพิษ และผลผลิตจากเกษตรอินทรีย์(Organic Product)

ข้อเปรียบเทียบ	ผักอ่อนมัย หรือ ผักปลด vad จากสารพิษ	ผลผลิตจากเกษตรอินทรีย์ (Organic Product)
ระบบการผลิต	เกษตรกรรมทั่วไป เม้นการ ควบคุมการใช้สารเคมีใน การเพาะปลูก	เกษตรอินทรีย์ ปลดจากการใช้สารเคมี ในการเพาะปลูก
ปุ๋ยเคมี	อนุญาตให้ใช้ปุ๋ยเคมีได้ เพราะไม่ถือว่าเป็นสารเคมี อันตราย	ไม่อนุญาตให้ใช้ปุ๋ยเคมี เพราะปุ๋ยเคมีจะมี ผลกระทบต่อระบบนิเวศคิดin ทั้งในด้าน ¹ โครงสร้างทางกายภาพ เกมี และชีวภาพของคิดin
สารเคมีจำพวกอื่น และ สารเคมีกำจัดวัชพืช	อนุญาตให้ใช้ได้ แต่ต้อง ² เป็นสารที่ไม่มีฤทธิ์ตกค้าง เป็นเวลานาน	ไม่อนุญาตให้ใช้สารเคมีสังเคราะห์ทุกประเภท เพราะจะมีปัญหาการตกค้างของสารเคมีใน ผลผลิตและสิ่งแวดล้อม
สอร์ทไม่นเร่งผลผลิต	อนุญาตให้ใช้ได้ เพราะไม่ ถือว่าเป็นสารเคมีอันตราย	ไม่อนุญาต เพราะทำให้ดันไม้ทຽดให้มีรากไว้ ใน แข็งแรง และเกิดโรคระบาดได้ง่าย
ผู้ปลูก	ส่วนใหญ่เป็นบริษัทธุรกิจ เอกชน ที่ดำเนินการผลิต เชิง ในการผลิตและฟาร์มขนาด ใหญ่	เกษตรกรรายย่อย ทั้งที่เป็นเกษตรกรในเรื่องของ เกษตรกรรมทางเลือก ซึ่งมีเจ้าหน้าที่องค์กร พัฒนาอุดหนุนทำงานสนับสนุนในระดับพื้นที่ และเกษตรกรรายย่อยทั่วไป
หน่วยงานที่ให้การ รับรองมาตรฐาน	กรมวิชาการเกษตร หรือ กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและ ศึกษา	สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.)

ที่มา: วิจัยรช. ปัญญาภูล “พัฒนาผักปลดสารพิษ : เพื่อสุขภาพและสภาวะแวดล้อม” (2538) การสัมมนาวิชาการ
 “การแพทย์แผนไทยกับสังคมไทย” โครงการจัดงานทหารรษการแพทย์แผนไทย, สถาบันการแพทย์แผนไทย
 กระทรวงสาธารณสุข.

เกษตรเคมี (Conventional agriculture) ระบบการผลิตที่มีการใช้ปุ๋ยเคมี และสารเคมี
 ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช หรือระบบการผลิตที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในมาตรฐาน มกท.

เกษตรอินทรีย์ (Organic agriculture) ระบบการผลิตที่ไม่มีการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมี
 ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช และเป็นระบบการผลิตที่ปฏิบัติความเงื่อนไขในมาตรฐาน มกท.

เกษตรอินทรีย์ (Organic Agriculture) ในความหมายของกระทรวงเกษตรของ
สาธารณรัฐเชิงเศรษฐกิจ ได้กำหนดว่า เกษตรอินทรีย์ หมายถึง ระบบการผลิตทางการเกษตรที่หลีกเลี่ยงการใช้
ปุ๋ยเคมีสังเคราะห์ สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และยาฆ่าแมลงที่กระดับการเจริญเติบโตของพืชและสัตว์
เกษตรอินทรีย์อาศัยการปลูกพืชหมุนเวียนจากเศษพืช มูลสัตว์ พืชกระถางถ้วน ปุ๋ยพืชสด เศษซากพืช
จากเหลือทึ่งต่าง ๆ การใช้ชาต้อาหารจากการผู้พัฒนาหินแร่ รวมไปถึงการใช้หลักการควบคุม
ศัตรูพืชโดยวิธีชีวภาพ เพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน สำหรับเป็นแหล่งชาต้อาหารของพืช
รวมทั้งการควบคุมศัตรูพืชต่าง ๆ เช่น แมลง โรคพืช และวัชพืช และที่สำคัญคือ เกษตรอินทรีย์เน้น
ให้ความสำคัญกับดินเป็นปัจจัยหลักสูงสุด เนื่องจากเป็นรากฐานของสิ่งมีชีวิตที่เกื้อกูลการดำเนินชีวิต
ของมนุษย์ สัตว์ พืช และสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่อาศัยอยู่ในดิน

ผู้ประกอบการ (Operator) หมายถึง ผู้แปรรูป, ผู้รับจ้างแปรรูป, ผู้รับจ้างบรรจุ, ผู้ค้าส่ง,
ผู้ค้าปลีก, ผู้จัดจำหน่าย, ผู้ส่งออก(รวมทั้งผู้ประกอบการโรงสี)

ผลผลิตอินทรีย์ หมายถึง ผลผลิตที่ได้มาจากการทำเกษตรอินทรีย์โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์
 เช่น ปุ๋ยกอก ปุ๋ยหมัก ฯลฯ ที่ได้มาจากการพืชและสัตว์ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิต และใช้สารที่สกัดจากพืชหรือ
สารจากธรรมชาติในการกำจัดศัตรูพืชและในกระบวนการผลิต โดยไม่มีการใช้สารเคมีสังเคราะห์
ใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยเคมีสารเคมีกำจัดศัตรูพืช หรือยาฆ่าแมลงที่ใช้เร่งการเจริญเติบโตของ
พืชการทำเกษตรอินทรีย์จะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินเพื่อให้ “ดินมี
ชีวิต” อุดมไปด้วยสิ่งมีชีวิตที่เป็นประโยชน์ในดิน รวมทั้งฟื้นฟูระบบนิเวศน์ โดยมีหลักการว่าหาก
พืชเติบโตขึ้นจากดินที่มีชีวิตและระบบนิเวศน์ที่สมดุล พืชจะแข็งแรงและสามารถเดินทางต่อสืบกัน
โรคและแมลง ได้ ดังนั้นผลผลิตอินทรีย์ ไม่ว่าจะเป็นผักอินทรีย์หรือข้าวอินทรีย์ จึงเป็นผลผลิตที่
ได้มาจากการกระบวนการผลิตที่ปลอดสารเคมีอย่างแท้จริง

2.3 รูปแบบการปลูกผักปลอดสารพิษ

หลักการสำคัญในการปลูกผักปลอดสารพิษ

1. ปลูกผักให้หลากหลายชนิด ในพื้นที่ปลูกผักนั่นเอง ๆ ควรปลูกผักหลากหลายชนิดที่
แตกต่างกันของผัก นั่นคือมีผักกินใบพืชกระถางถ้วน ผักกินฝัก และผักกินผล อาจจะสลับเปลี่ยนหรือ
ปลูกในแปลงเดียวกัน วิธีนี้ทำให้เราไม่ผลผลิตผักหากากาดายชนิดไว้กิน ขาย ซวยป้องกันการระบาด
ของโรค และแมลงระบาดของโรค และแมลงศัตรูพืช

2. ปลูกผักแบบหมุนเวียน ผักที่ต่างชนิดกันจะมีระบบการแทรกหากาดที่ต่างกัน และนั่น
หมายถึงผักจะดูดนำและชาต้อาหารไปใช้ประโยชน์ในระดับที่แตกต่างกันด้วย การปลูกผักต่างชนิด

กันหมุนเวียนไปในแปลงเดียวกันจะทำให้มีการหมุนเวียนธาตุอาหารในดินอย่างเหมาะสม ดินจะไม่ขาดธาตุอาหารชนิดใดชนิดหนึ่ง แต่อาจได้รับธาตุอาหารเพิ่มเติมจากพืชอีกชนิดที่นำมาปลูก นอกจากนี้ยังลดการสะสมของโรคและแมลงศัตรูพืชทำให้ดินพักตัวโดยไม่ต้องทิ้งดินไว้เฉา ผักที่ปลูกควรปลูกผักที่ให้ชาตุอาหารคืนดินหลังผักที่ดูดชาตุอาหารจากดินน้อยสักกันไป

3. การปลูกผักแบบใบชิดปลูกผักแบบชิดเพื่อให้มีการใช้พื้นที่ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ได้ประโยชน์สูงสุดป้องกันการเจริญเติบโตของพืช สรวนรักษาน้ำโดยใบผักที่ปลูกชิดติดกันจะคลุมดินลดการระเหยเมื่อเจริญเติบโตเต็มที่แล้วโดยให้ร่มใบผักเหล่านี้ชิดกันมากที่สุด วิธีนี้ช่วยให้กันกีคือการปลูกในแนวสามเหลี่ยมหรือปลูกสับหว่าง วิธีการเช่นนี้จะทำให้ปลูกผักในพื้นที่ขนาดเล็กมากกว่าการปลูกแบบลีเนียร์

4. การเตรียมแปลง ผักที่เจริญเติบโตได้ดีจะต้องมีการเตรียมแปลงที่ดีในที่นี้จะมีวิธีการทำแปลงทั่วไป ซึ่งหมายถึงแปลงที่สามารถปลูกผักได้ตลอดทั้งปีโดยไม่ต้องให้ปุ๋ยอีก เพียงแต่เติมน้ำปุ๋ยทุกสองปีเมื่อเห็นว่าดินดีขึ้นหรือปลูกผักและผักไม่งาม แต่การทำแปลงทั่วไปนี้ต้องจำกัดคือขั้นตอนในการทำแปลงนั้นใช้ชาตุควบคุมประชากรของแมลงศัตรูพืช โดยธรรมชาติ การควบคุมทางชีววิทยาและทางวัฒนธรรมและการใช้สารกำจัดแมลงซึ่งสกัดจากพืช ยกตัวอย่าง เช่น การเตรียมแปลงที่ดีดังที่กล่าวข้างต้น การเลือกใช้พื้นที่บ้าน การปลูกร่วมกับสนุนไพร มีกลิ่นที่ไล่แมลง เช่น ห่อนไหงผู้ ต้นห่อน กระระแนน กระเทียน โนระพา ไม้ขม กะเพรา ดาวเรือง ฯลฯ หรือแม้กระทั่งการสนับสนุนให้มีแมลงที่กินแมลงศัตรูพืช เพราะแมลงศัตรูพืชสามารถถูกควบคุมโดยศัตรูตามธรรมชาติของพื้นที่ โดยการปลูกไม้คอหอกหลากหลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม้ดอกในตระกูลที่มีกลิ่นดอกเป็นรูปรั่ม เช่น ขี้หาร้า ผักขี้น้ำขี้ จะดึงดูดให้แมลงที่กินแมลงศัตรูพืชมาอาศัยอยู่ในสวนแมลงที่มีประโยชน์เหล่านี้จะกินแมลงศัตรูพืชช่วยรักษาให้ประชากรแมลงศัตรูพืชอยู่ต่ำกว่าระดับที่จะก่อให้เกิดผลเสียหายทางเศรษฐกิจ

วิธีการปลูกผักปลอดสารพิษ มีอยู่ 2 วิธี คือ

1. การปลูกผักนอกบ้าน คือการปลูกผักในที่ที่มีการปลูกผักไม่ติดกัน วิธีนี้มักทำในพื้นที่ที่มีการปลูกผักปีละ 1-2 รุ่น การระบายน้ำของศัตรูพืชผักอยู่ในระดับเล็กน้อยจึงป้องกันการเกยตระยั่งน้ำ การใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกวิธีน้อยกว่า 1 ครั้งต่อรุ่น ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวจะมีวิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชได้ดังนี้

- ปรับปรุงบำรุงดินด้วยอินทรีย์วัสดุ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยพืชสด
- ปรับสภาพความเป็นกรด-ด่างของดินด้วยปูนขาวหรือปูนมะลิ

- แซ่เมล็ดพันธุ์ผักในน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50-55 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15-30 นาทีเพื่อป้องกันและกำจัดโรค เช่น โรคเน่าค้า โรคใบจุด และโรครา่น้ำค้าง เป็นต้น
- ให้ชาตุอาหารเสริม เช่น โบราณและแคลเซียมเพื่อเร่งการเจริญเติบโตและป้องกันการเกิดโรคชาตุอาหาร
- ใช้กับดักแสงไฟ โดยพื้นที่ไร่ ใช้กับดักแสงไฟจุดกีเพียงแต่วิธีนี้ควรทำพร้อมกันทุกแปลง
- ใช้วิธีการตรวจนับจำนวนแมลงศัตรูพืช เป็นประจำสัปดาห์ละ 2 ครั้ง
- ใช้กับดักความหนีชว
- ใช้ตัวห้ำดัวเป็น หรือสารสกัดจากสมุนไพร

2. การปลูกผักในมุ้งตาข่ายที่เรียกว่า “ผักทางมุ้ง” ในพื้นที่ที่มีการปลูกผักหลายรุ่นต่อเนื่องกันตลอดปี จะมีปัญหาในการผลิตที่รุนแรงที่สุดคือแมลง เช่น หนอน ไข่กัก หนอนกระดูกหอม ด้วงหมัดผัก หนอนศีบและหนอนอเมริกัน ตลอดจนแมลงศัตรุหลายชนิดดังกล่าว สร้างความด้านทางด้านการค้า เช่น ให้เกษตรกรใช้สารเคมีมาบริการป้องกันกำจัดที่ควรเลือกใช้ในพื้นที่ดังกล่าวคือปลูกผักในมุ้งตาข่ายในล่อน ก่อนการลงมือปลูกผักทางมุ้ง นั้นควรเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดของแมลงศัตรูพืชที่มีการระบาดของแมลงศัตรูพืชรุนแรงอยู่เสมอ โดยเฉพาะหนอนผีเสื้อ เช่น หนอนไข่กัก หนอนกระดูกหอม หนอนเข้าใจดีและหนอนผีเสื้อ เป็นพื้นที่ที่มีการใช้สารเคมีกำจัดแมลงมาก กิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือมากกว่า 2,500 บาทต่อไร่ต่อฤดูกาล และที่สำคัญต้องเป็นพื้นที่ที่สามารถปลูกผักได้อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3-4 ปี เพื่อที่จะได้ใช้มุ้งตาข่ายอย่างคุ้มค่าต่อการลงทุน สำหรับอุณหภูมิความชื้นสูงกว่าภายนอก เช่น อุณหภูมิสูงกว่า 1-2 องศาเซลเซียส และความชื้นสูงกว่าประมาณร้อยละ 10-20 นอกจากนี้การปลูกผักทางมุ้ง สามารถปลูกผักนอกฤดูกาลได้ เช่น ในฤดูฝนซึ่งมีฝนตกชุด มุ้งตาข่ายจะช่วยลดแรงสะท้อนเมฆ ทำให้ผักไม่ขาดการเจริญเติบโต คุณลักษณะพิเศษนอกเหนือจากนี้แล้ว พืชผักที่ปลูกในมุ้งตาข่าย ผักที่ได้จะหวาน กรอบ ตลอดจนสีสด สวยงามคั่วชี้

ประโยชน์ของมุ้งตาข่าย

1. สามารถป้องกันหนอนผีเสื้อชนิดต่าง ๆ ได้ ทำให้ลดการใช้สารเคมีลงได้มากกว่าร้อยละ 70
2. พืชผักบางชนิด เช่น ผักคะน้าหรือร็อกโคลี จะหลีกเลี่ยงเมื่อนำมาปลูกในมุ้งตาข่ายจะได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าปกติ จึงทำให้ระยะเวลาในการออกดอกเร็วขึ้น

3. การปูกผักในมุ้งตาข่ายจะช่วยประยุกต์น้ำในการให้น้ำแก่ผักเนื่องจากอุณหภูมิและความชื้น ภายในมุ้งตาข่ายสูงกว่าภายนอก
 4. ช่วยลดปริมาณสารเคมีจะสมในพืชผัก
 5. ในช่วงฤดูฝนมุ้งตามาข่ายจะช่วยลดแรงสะท้อนของเม็ดฝนทำให้ผักไม่ฉะจักรการเจริญเติบโต
 6. พืชผักที่ปูกในมุ้งตาข่ายจะมีรากติดดินแน่นตลอดจนสีสดสวยอีกด้วย

วิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ด้วยการใช้เชือแบคทีเรียไวรัสมีดังนี้

1. การใช้เชื้อแบคทีเรีย *Bacillus thuringiensis* หรือเริ่กย่อ ๆ ว่า B.T. ซึ่งทำให้เกิดโรคกับแมลงศัตรูพืชที่สำคัญทางเศรษฐกิจหลายชนิด อาทิเช่น หนอนเจ้าสนมอฝ้าย หนอนกระเทียม หนอนไข่ผัก หนอนคีบกะหล่ำ ด้วงหมัดผักฯลฯ การใช้เชื้อแบคทีเรียนี้เริ่ม นำเข้ามาตั้งแต่ปี 2512 เป็นทางเลือกหนึ่งที่ลดการใช้สารเคมีแมลง โดยไม่มีพิษตอกถังและ พิษสะสมที่ทำให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ผู้บริโภคร่วมทั้งแมลงศัตรูธรรมชาติที่เป็นประโยชน์ เช่น ผึ้ง ตัวทำตัวเป็นเป็นต้น เนื่องจาก B.T. มีข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ การออกฤทธิ์ช้าใช้เวลา 1-2 วัน หนอนจึงจะตาย เกษตรกรคุ้นเคยกับการฉีดพ่นสารพิษฆ่าแมลงออกฤทธิ์เร็วตายทันที ประกอบกับเชื้อนี้มีราคาถูกกว่าสารพิษฆ่าแมลง ไม่มากนักแต่ขณะนี้ใช้กันมากขึ้น

2. การใช้เชื้อไวรัส NPV ซึ่งยื่นมากจาก Nuclear Polyhedrosis Virus ที่มีประสิทธิภาพสามารถทำให้หนอนกระแท้ และหนอนเจาะสมอฝ้าเป็นโรคตายได้โดยแมลงชนิดอื่น ๆ อาทิ เช่น ผึ้ง ต่อ แต่น แมลง ที่ช่วยสมรสกันไม่เป็นอันตราย นอกจากนี้ยังปลดภัยต่อมนูนุช ศัตรว์ และพืชอีกด้วย เนื่องจากเกยตกรรมเครชินกับการใช้สารพิษฆ่าแมลง ซึ่งทำให้หนอนตายย่างรวดเร็ว แต่การใช้เชื้อไวรัสนี้ ต้องใช้เวลาฟักตัว และมีข้อจำกัดหลายประการ สำหรับผลิตภัณฑ์เชื้อนี้ที่นำเข้าจากต่างประเทศยังไม่ได้มาตรฐานประกอบกับผลิตภัณฑ์ของโรงงานน้ำร่องของกรมวิชาการเกษตร ไม่จำกัด เหตุกรทั้งใช้ไม้แพะร่วมพยายามที่ควร

- ### 3 การใช้ตัวเข้าช่วยในส่วนนี้เป็นมังกรตามแปลงผู้ก็ที่ปลูกได้ผลดี

4. การใช้กับดักการหนีของสัตว์เลี้ยง เมื่อจากการค้นคว้าวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การเกษตรพบว่า แมลงบางชนิดที่ออกหากินในเวลากลางวันจะบินเข้าหาวัสดุสีเหลืองมากที่สุด วัสดุประดับคึ้งแต่แรกก็เพื่อจับตัวเพิ่มวัยของแมลงศัตรูพืชในการพยากรณ์การระบาดล่วงหน้า แต่ข้อดีคือสามารถควบคุมกำนัลและลดจำนวนแมลงด้วยการตัดใบไปแค่ต้นลมไม้ใช้แท็กที่ด้วนบนป้ายเหตุซึ่งเป็นทางเลือกใหม่ในการลดใช้สารพิษฆ่าแมลง ทั้งยังไม่ต้องยุ่งยากและเสียค่าใช้จ่ายมาก เป็นการลดต้นทุนการผลิตไปครึ่งในตัว

- ## 5. การใช้กับดักแสลงไฟ เนื่องจากมีแมลงหลายชนิดอาทิ เช่น ผีเสื้อและการคืนชีวิตเมื่อ

ตัวแก่เพื่อแม่ของหนอนส่วนใหญ่ที่ทำลายพืชที่ปลูก และแมลงปีกแข็งที่ชอบหากินตอนกลางคืน นักวิทยาศาสตร์เกย์ตรจึงใช้แสงไฟค่อแมลงขึ้น เพื่อต้องการทราบข้อมูลการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรแมลงศัตรูพืชดังกล่าวไว้ได้ แต่หมูมองอีกด้านหนึ่งจะเห็นว่ากับดักนี้เป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถควบคุมกำนิดแมลงศัตรูพืชได้อย่างดี แสงไฟที่ใช้เป็นหลอดแบบลีดซี ไกที่ชาวบ้านนำมาดัดแปลงด้าน

หลักการผลิตและการประรูปเกณฑ์อินทรีย์

- หลักเดี่ยงการปลูกพืชเพียงชนิดเดียว และมีแผนการซัดเจนที่จะปรับเปลี่ยนไว้ใน เป็นแนวทางการเกษตรแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต
- ควรส่งเสริมการแพร่ขยายชนิดของสัตว์และแมลงที่มีประโยชน์ (ตัวทำ ตัว เมียน) เพื่อคัดปัจจัยการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช เช่น การปลูกพืชให้ เป็นที่อยู่ของสัตว์และแมลงที่เป็นประโยชน์ หรือสร้างรังให้นก
- เจ้าของไว้ในหรือผู้ทำการผลิตใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการป้องกันและ หลีกเดี่ยงการปนเปื้อนของสารเคมีและผลพิษสารอันตรายจากภายนอก
- หลักเดี่ยงการปลูกพืชนอกฤดูกาล
- เลือกใช้พันธุ์พืชที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น และมีความต้านทานต่อ โรคและแมลง
- คัดเลือกและพัฒนาพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ รสชาติดี และให้ผลผลิตสูง
- ปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของดินด้วยอินทรีย์วัตถุ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก และปุ๋ยพืชสดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยนำอินทรีย์วัตถุที่มีอยู่ในไว้ใน มา หมุนเวียนใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- ควรมีการพัฒนาระบบการผลิตที่เพื่อพัฒนาองในเรื่องของอินทรีย์วัตถุและชาตุ อาหารภายในฟาร์ม
- ในการประรูปผลผลิตเกษตรอินทรีย์ ควรเลือกวิธีการประรูปที่คงคุณค่าทางการให้ มากที่สุด โดยไม่ต้องใช้สารปรุงแต่ง หรือใช้ในปริมาณที่น้อยที่สุด
- ในการผลิตและการจัดการผลผลิตเกษตรอินทรีย์ ควรคำนึงถึงวิธีที่ประยุกต์ พัฒนา และควรพยายามเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย ที่สุด

2.4 มาตรฐานผู้ก่อตั้งสารพิษ

กรมวิชาการเกษตรในฐานะเป็นหน่วยงานที่คุ้มครองสอดคลุมภาพสินค้าเกษตรในโครงการผลิตผู้ก่อตั้งสารพิษจึงได้มีการามาตรการควบคุม การผลิตพืชผักให้เป็นไปตามมาตรฐานโลก อีกทั้งเพื่อเป็นการปิดภาคหลักของขึ้นด้วย จึงได้มีการพบປະหารือระหว่าง ผู้ผลิต กับผู้ส่งออก เพื่อให้ความต้องการซื้อกับการผลิตสมดุลกัน ซึ่งในการพบປະหารือนั้น ได้กำหนด วิธีการดำเนินการ ไว้อย่างชัดเจน 3 ประการด้วย คือ (1) ให้เร่งรัดตรวจสอบสมาร์ติก ผู้ผลิต พืชผัก อนามัยปลูกภัณฑ์สารพิษ โดยเลือกผู้ผลิตที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง เท่านั้น (2) ในเรื่องการเบิกรับสมาร์ติกใหม่ เพราะปัจจุบันมีออกชนหลากหลายที่หันมาผลิต ผู้ก่อตั้งสารพิษ กับ สารพิษตามแนวทางของกรมวิชาการเกษตรภายใต้นโยบายของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื่องจากเห็นว่าในอนาคตผู้บริโภคจะหันมาบริโภคพืชผักอนามัยปลูกภัณฑ์สารพิษมากขึ้น (3) เป็นเรื่องของการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่อคนหลักวิชาการในการผลิตพืชผักอนามัยปลูกภัณฑ์ อย่างจริงจัง โดยกรมวิชาการเกษตรจะเข้าไปตรวจสอบถึงแหล่ง เรื่องดังแต่กระบวนการผลิตไปจนถึงการบรรจุหีบห่อ ก่อนจะออกใบอนุญาตออกใบรับรองส่งสินค้าออกสู่ตลาด ซึ่งเป็นแนวทางใหม่ที่กรมวิชาการจะเข้าไปดำเนินการ ในระหว่างนั้นก็จะมีการติดตามคุณภาพของผลผลิตด้วย

โดยพื้นฐานแล้วผู้ก่อตั้งสารพิษ ไม่ว่าจะเป็นผู้ก่อตั้งสารพิษ ผู้ก่อตั้งสารพิษ คือ ผู้ที่ ปลูกภัณฑ์สารพิษต้น แต่โดยวิธีการจัดการในขั้นตอนการผลิต วิธีการตรวจสอบจะแตกต่างกัน ซึ่งตรงนี้ก่อตัวขึ้นไม่ได้ว่าของใครดีกว่าใคร นอกจากกรมวิชาการเกษตรแล้ว ยังมีหน่วยงานอื่นที่ รับรอง อีกหลายหน่วยงาน เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งจะคุ้มครองเรื่องระบบการผลิต เป็นหลัก รับผิดชอบทางด้านการให้การฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรผู้ผลิตจะคุ้มครองรับรองว่าเกษตรกรทำ ตามขั้นตอนต่างๆ ตามคำแนะนำอย่างถูกต้องหรือไม่ แต่ไม่ได้ตรวจสอบสารพิษต้น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ถ้าสังเกตให้ดี โดยรับรองของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ระบุว่า รับรองระบบการตรวจสอบไม่ได้รับรองผล คือ จะรับรองว่าวิธีการตรวจสอบของเขากำหนดให้ ถูกต้องจะสามารถตรวจสอบอะไรได้บ้าง อย่างไร

ความเชื่อมั่นว่าผู้ผลิตไม่ต่างๆ ปลูกภัณฑ์สารพิษต้นจริงๆ หรือไม่นั้น ต้อง เริ่มด้วยผู้ผลิต เราต้องทราบก่อนว่าผู้ผลิตคือเกษตรกรใช้การเคมีอะไรในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช เราต้องจะบอกได้ว่าการใช้สารตัวนี้ สามารถตรวจสอบได้โดยวิธีนั้นๆ หรือไม่ สำหรับการ ตรวจสอบคุณภาพผลผลิตว่ามีสารมีพิษต้นจริงหรือไม่นั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญของระบบควบคุม คุณภาพและให้การรับรองของกรมวิชาการเกษตร ปัจจุบันกรมวิชาการเกษตรมีห้องปฏิบัติการที่ใช้ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ซึ่งเป็นวิธีการที่ห้องปฏิบัติการมาตราฐานทั่วโลกใช้ในการตรวจสอบ

สารพิษตกค้าง และด้วยเทคนิคการสกัดแบบ multiresidue ซึ่งจะช่วยให้สามารถตรวจวิเคราะห์สารได้หลากหลายกลุ่มพร้อมกัน โดยอาศัยเครื่องมือที่ทันสมัย สามารถจำแนกสารกำจัดศัตรูพืชกลุ่มต่างๆ ได้คือ สารกลุ่มօริกาโนฟอสเฟต օริกานคลอรีน ไพริทรอซ์ และคาร์บามาเ奉

วิธีการตรวจสอบที่กรรมวิชาการเกษตรใช้อยู่ในปัจจุบัน มี 2 วิธี คือ

1) วิธี Thin Layer Chromatography ของ Arpad Ambros 1998 (TLC) เป็นวิธีการที่ใช้แผ่นเพลท สำเร็จรูปขนาด 20x20 เซนติเมตร ซึ่งเคลือบเงา 60 ส่วน ตัวอย่างสกัดด้วย เอทิล อัซีเตท และน้ำไปหยดลงบนเพลท และใช้ O-Tolidine และ Potassium iodide เป็นสารที่ทำให้เกิดสีกับสารกำจัดศัตรูพืช สารตกค้างของสารกำจัดศัตรูพืช หากมีอยู่ในผลผลิตจะแสดงผลบวกที่มีสีแตกต่างกันบางชนิดให้สีน้ำเงินบางชนิดให้สีม่วง และบางชนิดให้สีขาว บนพื้นสีขาวแกมน้ำ 3% การนี้มีข้อดีตรงที่สามารถตรวจตัวอย่างได้รวดเร็วหลายๆ ตัวอย่างพร้อมกัน

2) วิธี Rapid Bioassay Pesticide Residue (RBPR) เป็นวิธีการที่ใช้เทคนิคการขันขึ้นอีนไซม์ โคลีน เอสเทอเรส ตามหลักการของ Ellman's Test และใช้ Ellman's reagent หรือ DTNB (5,5'-dithio-bis- (2 mitroenozoate)) เป็นสารที่ทำให้เกิดสี วิธีการนี้ใช้ตรวจสอบสารได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม օริกาโนฟอสเฟต และกลุ่มคาร์บามาเ奉 ซึ่งเป็นพิษต่อระบบประสาทของแมลง โดยการออกฤทธิ์ขันขึ้นการทำงานของอีนไซม์อะเซทัลโคลีนเอสเทอเรส ผลของปฏิกิริยา เกิดเป็นสีเหลือง ซึ่งสามารถตรวจวัดค่าคุณลักษณะได้ด้วยเครื่องสเปกโทรโฟโตมิเตอร์ (Spectrophotometer) ที่มีความยาวคลื่น 412 หรือ 415 นาโนเมตร ค่าความเข้มของสีเหลืองที่เกิดขึ้นนำมาคำนวณเป็น % inhibition การจัดระดับความปลดปล่อยของผลผลิตสูงจากค่า % inhibition นี้เป็นหลัก ซึ่งแต่ละประเทศจะกำหนดค่าแตกต่างกันไป เช่น เวียดนาม และได้หัวน้ำกำหนดค่าเกินกว่า 35% ถือว่าไม่ปลอดภัย พลีปปินส์ กำหนดค่าว่าถ้าค่าที่ได้น้อยกว่า 20% จัดว่าผลผลิตมีความปลอดภัย สามารถปล่อยออกสู่ตลาดได้ ถ้ามีค่าระหว่าง 20 และ 50% ผลผลิตจะถูกห้ามไว้ และเจ้าหน้าที่จะเข้าไปให้คำแนะนำแก่เกษตรกรด้านการใช้สารเคมีให้ถูกต้องและต้องใช้เวลาเก็บเกี่ยวให้ช้านานขึ้น เพื่อให้สารถ่ายตัวก่อน สำหรับประเทศไทยกำหนดค่านี้ไว้ที่ระดับ 25%

สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (นกท.) เป็นองค์กรอิสระที่ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 โดยความร่วมมือขององค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันวิชาการ หน่วยงานรัฐ องค์กรผู้บริโภค และเครือข่ายร้านค้าสีเขียว เพื่อให้บริการตรวจสอบและรับรองการผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์ โดยกรรมการอำนวยการที่ก่อตั้งสำนักงานนกท. ได้มีคำว่าจัง dochahnein jid tuing pheen muon niti มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ให้เป็นที่นิยมแพร่หลาย โดยการให้บริการตรวจสอบ และรับรองฟาร์มเกษตรอินทรีย์ การประรูปผลิตภัณฑ์ และการจัดการผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์จากป่า และร้านค้าสีเขียว ที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่ระบุไว้

ในมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ของมกท. ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะทำให้ผู้บริโภคสนับได้ว่า ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายรับรองของมกท. หรือไม่ได้รับรองจาก มกท. ได้มาจากการปลูกและการปรับรูปแบบอินทรีย์อย่างแท้จริง

หลักการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ของ มกท. มิได้รับรองผลผลิตเฉพาะ ป้ายทาง แต่เป็นการรับรองตลอดทั้งระบบการผลิต การตรวจสอบจะครอบคลุมตั้งแต่ริมปุ่ก ดูแลรักษา จนกระทั่งเก็บเกี่ยว ส่วนในผลิตภัณฑ์ที่ปรับรูปก็เช่นกัน การตรวจสอบเริ่มต้นแต่การได้มา และการจัดการวัตถุคุณ กรรมวิธีการปรับรูป การบรรจุและการขนส่ง ซึ่งการรับรองนี้ ไม่ใช่การรับรองว่า ผลผลิตนั้นปลอดสารเคมีมากถึงใด ๆ (เพราะอาจมีมลพิษในอากาศ ดิน และน้ำได้) แต่ เป็นการรับรองว่า “กระบวนการผลิตนั้น ไม่มีการใช้สารเคมีสังเคราะห์ และมีการพยาบาลป้องกัน การปนเปื้อนสารเคมีจากสภาพแวดล้อมอย่างดีที่สุดเท่าที่สามารถทำได้ ซึ่งจะทำให้ผลผลิตนั้นมี ความปลอดภัยต่อผู้บริโภคมากที่สุด (เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ทั่วไป) อีกทั้งกระบวนการผลิตนี้ ยังมีการปฏิบัติตามแนวทางในการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพนิเวศน์การเกษตร และสิ่งแวดล้อมอย่าง จริงจังคืบช."

2.5 การตลาดพืชผักอินทรีย์ของไทย

จากรายงานของฝ่ายวิจัย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) รายงานเกี่ยวกับด้าน การตลาดของผลผลิตเกษตรอินทรีย์ โดยในระยะแรกการจำหน่ายผลผลิตอาศัยการขายผ่านร้านค้า ขนาดเล็กที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ ซึ่งร้านค้าประเภทนี้ เปิดขึ้นมาเป็นแห่งแรกคือ ร้านกรีนการ์เดน เมื่อปี 2538 หลังจากนั้นก็มีร้านประเภทเดียวกันนี้ ก่อตั้งขึ้นเป็นจำนวนมาก ตาม แหล่งชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศ ในช่วงที่ขยายตัวมากที่สุดเมื่อราวปี 2540 นั้น มีอยู่ไม่น้อยกว่า 100 ร้าน แต่หลังจากที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ อีกทั้งผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์มีราคาแพงกว่าผลผลิตเกษตร ทั่วไป ร้านค้าเหล่านี้จึงมีจำนวนลดลง

ในยุคต่อมา ซ่องทางการตลาดของผลผลิตเกษตรอินทรีย์ได้พัฒนาไป โดยกระดับไป วางจำหน่ายในห้างร้านขนาดใหญ่มากขึ้น ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าในชุมปีมนาร์เก็ต เกือบทุกแห่งจะมี อาหารเพื่อสุขภาพที่ระบุว่าเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ วางจำหน่ายอยู่ อีกทั้งยังมีชุมปีมนาร์เก็ต บางแห่งเน้นการจำหน่ายอาหารเพื่อสุขภาพและพืชผลเกษตรอินทรีย์ เป็นหลักอีกด้วย ปัจจุบันอาจ กล่าวได้ว่า ซ่องทางการกระจายผลผลิตของเกษตรกรผู้ผลิตพืชผลเกษตรอินทรีย์ออกสู่ตลาดใน ประเทศไทย มีอยู่ด้วยกัน 4 ซ่องทาง ดังต่อไปนี้

1. จำหน่ายให้แก่บริษัทที่เข้ามารับซื้อ ปัจจุบันมีบริษัทผู้จัดจำหน่ายสินค้าเกษตร อินทรีย์อยู่หลายราย เช่น บริษัททิพวัลย์ บริษัทเบนส์ฟูดส์ สหกรณ์กรีนเนท เป็นต้น ได้นำรถห้อง เสื้อเข้าไปรับซื้อพืชผลเกษตรอินทรีย์ที่แหล่งผลิต ในราคายังคงเดิม เพื่อนำมาจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค ในกรุงเทพ ตามห้างสรรพสินค้าชั้นนำ

2. จำหน่ายให้แก่ร้านค้าขนาดเล็กที่ขายผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ แม้ว่าปัจจุบัน ร้านค้าประเภทนี้จะมีจำนวนลดลง แต่ก็ยังเป็นช่องทางการตลาดที่สำคัญอยู่ เนื่องจากมีกระจายอยู่ ทั่วไปตามแหล่งชุมชนต่าง ๆ

3. จำหน่ายตามตลาดนัดต่าง ๆ โดยกลุ่มผู้ผลิตพืชผลเกษตรอินทรีย์ จะนำผลผลิตไป วางจำหน่ายเอง ตามตลาดนัดต่าง ๆ ที่คาดหมายว่าจะมีกลุ่มผู้ซื้อเป้าหมายอยู่

4. จำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ปัจจุบันผู้ผลิตพืชผลเกษตรอินทรีย์ มาตรฐานบาง กลุ่ม ได้ริเริมโครงการจำหน่ายผักสดให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง เพื่อลดขั้นตอนการตลาดระหว่าง ผู้ผลิตกับผู้บริโภคลง ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคได้รับผักสดจากฟาร์มโดยตรงในราคาที่ถูกกว่าซื้อจาก ท้องตลาด โดยกลุ่มเกษตรกรจะบอกค่าน้ำสับและค่าใช้จ่ายบรรจุเข้าไปในราคากลางๆ ฟาร์ม และ จะกำหนดปริมาณการสั่งซื้อขั้นต่ำเอาไว้ โดยนัดหมายจุดสั่งผักซึ่งสะดวกที่สุด และกลุ่มผู้ผลิตจะ จัดสั่งผักอินทรีย์มาตรฐานแบบคละชนิดให้สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ส่วนในตลาดต่างประเทศ นอกจากการส่งข้าวเกษตรอินทรีย์ไปจำหน่ายในตลาดร่วม ยุโรปและส่งกลับยังมองอินทรีย์ไปจำหน่ายในตลาดญี่ปุ่นแล้ว ชุมชนผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ สุพรรณบุรีได้จัดสั่งผักเกษตรอินทรีย์มาตรฐานหลายชนิด ได้แก่ ผักคะน้า ผักกวางตุ้ง ผักบุ้ง บร็อก โคลี แฉะกะหล่ำปลอก ไปจำหน่ายที่ห้างสรรพสินค้าคาร์ฟ ประเทศไทย โปรร์

โดยภาพรวมแล้วอาจกล่าวได้ว่า ตลาดพืชผลเกษตรอินทรีย์มาตรฐานในประเทศไทย ปัจจุบันนั้นยังเป็นตลาดของผู้ผลิต เนื่องจากอุปทานของผลผลิตขั้นมีน้อย ไม่เพียงพอ กับความ ต้องการของตลาด ทำให้ผู้ผลิตมีอำนาจต่อรองค่อนข้างมาก นอกจากนี้ต้นทุนการผลิตก็ค่อนข้างสูง เนื่องจากต้องมีวิธีการคุ้มครองเอาใจใส่ย่างมาก ราคายังคงสูงกว่า พืชผลเกษตรทั่วไปประมาณ 20-50 % อย่างไรก็ตามข้อมูลจากการวิจัยตลาดระบุว่า ผู้บริโภค มีความ พึงพอใจที่จะยอมรับราคากลางพืชผลเกษตรอินทรีย์มาตรฐานที่สูงกว่าผลผลิตเกษตรทั่วไปไม่เกิน 15-20%

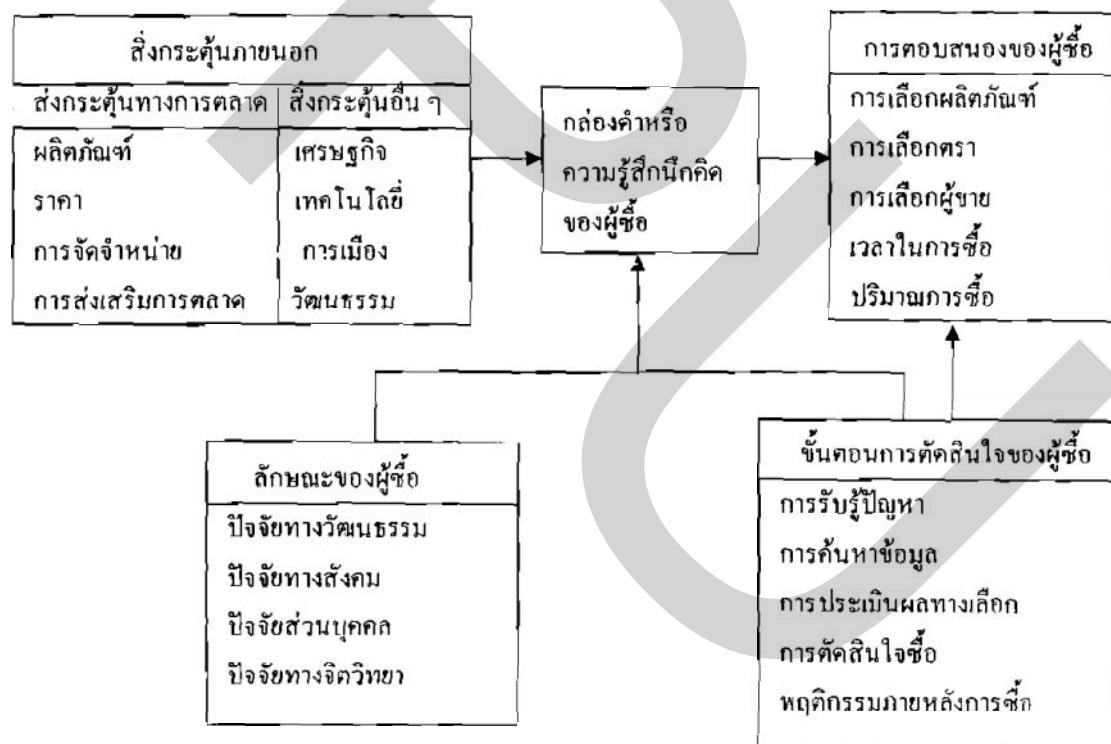
2.6 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค

การศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมากสำหรับ นักการตลาดปัจจุบัน ที่มีภาวะ การแข่งขันทางการค้าที่สูง ทำให้ผู้บริโภค มีทางเลือกมากขึ้น

นักการตลาดจึงมุ่งที่จะศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด ผู้บริโภค คือบุคคลด้วย ๆ ที่มีความสามารถในการซื้อ (Ability to buy) หรือ อิกลักษณะ ถ้ามองในแง่ของเศรษฐกิจที่ใช้เงินเป็นสื่อกลางก็คือ ทุกคนซึ่งเงิน นอกจากนั้นทัศนะของนักการตลาด ผู้บริโภคจะต้องมีความเต็มใจในการซื้อ (Willingness to buy) สินค้าหรือบริการ ด้วยลักษณะอื่น ๆ ของผู้บริโภค ก็คือ ผู้บริโภคบางคนซื้อสินค้าไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ในขณะเดียวกันกับที่ซึ่งมีผู้บริโภคอีกหลายพันคนซื้อไปเพื่อขายต่อ หรือใช้ในการผลิตและทำการตลาดผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ผลิตได้

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริโภคทำการศึกษา, การซื้อ, การใช้และ การประเมินผลผลิตภัณฑ์ & การบริการ ซึ่งคาดว่าจะสนองความต้องการของเขา หรือหมายถึง การศึกษาถึงพฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำการของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อ และการใช้สินค้า

ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบพฤติกรรมผู้ซื้อและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม (Culture Factors) แบ่งออกเป็น

1. วัฒนธรรม (Culture) และวัฒนธรรมย่อย (Subculture) เป็นรูปแบบพฤติกรรมและความสัมพันธ์ของสังคม ซึ่งเป็นการกำหนดสังคมนั้นๆ ประกอบด้วย บรรทัดฐาน แบบอย่างความเชื่อประเพณี รวมเรียกว่า “ค่านิยมในวัฒนธรรม” (Culture Value) แต่ละสังคมจะมีค่านิยมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะมีส่วนในการกำหนดความต้องการซื้อและพฤติกรรมการซื้อด้วย เช่น ค่านิยมในการกินของไทยใช้ช่องไทยเที่ยวเมืองไทย จะช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศไทยดีขึ้น

2. ชั้นทางสังคม (Social Class) เป็นการจัดลำดับบุคคลในสังคมออกเป็นกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกันโดยถือเกณฑ์ อาชีพ รายได้ ฐานะ ครอบครัว ตำแหน่งหน้าที่ บุคคลกักขยะของบุคคลแต่ละชั้นสังคมจะมีค่านิยมและพฤติกรรมเฉพาะซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มได้ 3 กลุ่ม คือ

2.1 ระดับสูง (Upper Class) แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยได้ 23 กลุ่ม คือ

2.1.1 ระดับสูงอย่างสูง (Upper Upper Class) ได้แก่ ผู้ดีเก่าและได้รับผลกระทบจำนวนมากสินค้าเป้าหมายของกลุ่มนี้ได้แก่ อัญมณี รถยนต์ ราคาแพง สินค้าฟุ่มเฟือยต่างๆ

2.1.2 ระดับสูงอย่างต่ำ (Lower Upper Class) ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง เศรษฐี สินค้าจะคล้ายกันกับกลุ่มระดับอย่างสูง

2.2 ระดับกลาง (Middle Class) แบ่งย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ

2.2.1 ระดับกลางอย่างสูง (Upper Middle Class) ได้แก่ ผู้ที่ได้รับความสำเร็จทางอาชีพและสมควร สินค้าเป้าหมายกลุ่มนี้ได้แก่ บ้าน เสื้อผ้า รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์

2.2.2 ระดับกลางอย่างต่ำ (Lower Middle Class) ได้แก่ พนักงานระดับปัจจิบันและข้าราชการระดับปัจจิบัน สินค้าเป้าหมายกลุ่มนี้เป็นสินค้าราคาปานกลาง เช่น สินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.3 ระดับต่ำ (Lower Class) แบ่งย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ

2.3.1 ระดับต่ำอย่างสูง (Upper Lower Class) ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีทักษะพอสมควร สินค้าเป้าหมายของกลุ่มนี้ได้แก่ สินค้าจำเป็นแก่การครองชีวิ และราคาประหยัด

2.3.2 ระดับต่ำอย่างต่ำ (Lower Lower Class) ได้แก่ กรรมกรที่มีรายได้ต่ำ สินค้าเป้าหมายของกลุ่มนี้จะคล้ายกันกับกลุ่มระดับต่ำอย่างสูง

ปัจจัยทางด้านสังคม (Social Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ แบ่งออกเป็น

1. กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) เป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง แบ่งเป็น

- กลุ่มปฐมภูมิ ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท เพื่อนบ้าน

- กลุ่มทุติยภูมิ ได้แก่ เพื่อนร่วมงานและร่วมสถาบัน กลุ่มนักศึกษาในสังคมบุคคลต่างๆ ที่ติดต่อในสังคม

กลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกพฤติกรรมการดำเนินชีวิต เพราะจะทำให้เกิดแนวความคิดที่โน้มเอียงให้หล่อขึ้นตามได้ เพื่อการยอมรับของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสังคม化 และสามารถดึงกลุ่มของตนเองได้อ่าย่างภาคภูมิใจ ทำให้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2. ครอบครัว (Family) เป็นกลุ่มสังคมกลุ่มแรกที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่ บุคคลในครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุดต่อหัศนศติ ความคิดเห็นและค่านิยมของบุคคล ซึ่งจะส่งผลถึงพฤติกรรมการซื้อของครอบครัว แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการบริโภคก็อาจแตกต่างไปบ้างตามวัยนัก
ชีวิตครอบครัว

3. บทบาทและสถานะ (Roles and Statuses) บุคคลจะเกี่ยวข้องกันทางกลุ่ม เช่น ครอบครัว องค์การ สถาบันต่างๆ บุคคลจะมีบทบาทและสถานะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม นักการตลาดจึงต้องวิเคราะห์ว่าใครเป็นผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้มีอิทธิพล ผู้ชี้อี้และผู้ใช้

ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่างๆ ได้แก่

1. อายุ (Age) ที่แตกต่างกันจะส่งผลให้ผู้บริโภค มีความต้องการผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน
2. วัยเจ้าชีวิตครอบครัว (Family life cycle stage) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการหัศนศติ และค่านิยมของบุคคล ทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน วัยเจ้าชีวิตครอบครัวแบ่งออกเป็น 9 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นโสดและอยู่ในวัยหนุ่มสาว (Family Life Cycle) นักซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ส่วนตัว สนใจทางด้านการพักผ่อนพ่องเทิง

ขั้นที่ 2 คู่สมรสใหม่และยังไม่มีบุตร (Newly Married Couples) นักซื้อสินค้าสาธาร เช่น บ้าน รถเข็นต์ สินค้าขนาดใหญ่ที่จำเป็นต่างๆ

ขั้นที่ 3 ครอบครัวที่มีบุตรคนเล็กอายุต่ำกว่าหกขวบ (Full Nest I) นักซื้อสินค้าสาธารที่ใช้ภายในบ้าน เช่น เครื่องซักผ้า เฟอร์นิเจอร์ เครื่องดูดฝุ่น ผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก

ขั้นที่ 4 ครอบครัวที่มีบุตรคนเล็กอายุมากกว่าหกขวบ (Full Nest II) จะมีฐานะการเงินดี ขั้น เพราะบุตรเข้าโรงเรียนแล้ว สินค้าที่บิโภคได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า แบบเรียบง่าย น้ำดื่ม การพักผ่อนหย่อนใจ สำหรับบุตร

ขั้นที่ 5 ครอบครัวที่บิดามารดาอายุมาก และมีบุตรโตแล้วแต่ยังไม่แต่งงาน (Full Nest III) จะมีฐานะการเงินดี สามารถซื้อสินค้าสาธารที่ไม่ใช้ทานของก่อได้ เช่น รถยนต์ ท่องเที่ยวที่หมู่บ้านที่บ้านที่ขนาดใหญ่กว่าเดิม

ขั้นที่ 6 ครอบครัวที่บิดามารดาอายุมาก แกะบุตรแยกครอบครัวและยังทำงาน (Empty Nest I) จะมีฐานะการเงินดี ขอบเดินทางท่องเที่ยวช่วงหลังสังคม

ขั้นที่ 7 ครอบครัวที่บิดามารดาอายุมาก มีบุตรแยกครอบครัวแล้วและออกจากทำงาน (Empty Nest II) รายได้ลดลง อาศัยอยู่ในบ้าน จะซื้อยารักษาโรคและผลิตภัณฑ์สูงอายุ

ขั้นที่ 8 ครอบครัวอยู่คนเดียว เนื่องจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตายหรือห่างจากกัน และยังทำงาน (Solitary Survivors, in Labour Force)

ขั้นที่ 9 ครอบครัวอยู่คนเดียว เนื่องจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายหรือห่างจากกันและออกงาน (Solitary Survivors, Retires) ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเป็นค่ารักษาพยาบาล

3. อชีพ (Occupation) ของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

4. โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic Opportunities) ของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เข้าตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบไปด้วย รายได้ การออมทรัพย์ จำนวนการซื้อและหักคนดูแลกับการจ่ายเงินซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายต้องสนใจแนวโน้มรายได้ของบุคคลและเศรษฐกิจ

5. การศึกษา (Education) ผู้มีการศึกษาสูงมักมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

6. ค่านิยมหรือคุณค่า (value) และรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือบุคคลหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) หมายถึงรูปแบบของการดำเนินชีวิตในโลก โดยแสดงออกในรูปของ กิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) ความคิดเห็น (Opinions) หรือ AIO,

ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychographic Factors) การเต็อกซ์ของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภค ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า

1. การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังสั่งกระดุน(Drive) ที่อยู่ภายในตัวบุคคลซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การจูงใจเกิดจากภายในตัวบุคคล แต่อาจมาจากกระบวนการปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม หรือสั่งกระดุนที่นักการตลาดใช้เครื่องมือทางการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการ พฤติกรรมของมนุษย์จะเกิดขึ้นได้ด้วยมีแรงจูงใจ (Motive) ซึ่งหมายถึง ความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย นักการตลาดต้องศึกษาถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการของมนุษย์อันประกอบด้วย ความต้องการด้านร่างกายและความต้องการด้านจิตวิทยา ดังๆ ความต้องการเหล่านี้ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะหาสินค้ามาบันดูความต้องการของตน นักจิตวิทยาได้สนับสนุนภูมิปัญญาที่มีชื่อเสียงมาก คือทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

ทฤษฎีการอุ่นใจของมาสโลว์มีสมมติฐานขั้นพื้นฐานดังนี้ (1) มนุษย์มีความต้องการหาอยู่ ประการและเป็นความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด (2) ความต้องการจะมีความสำคัญแตกต่างกัน มนุษย์ จึงสามารถจะจำดับความสำคัญของความต้องการได้ (Hierarchy of needs) (3) บุคคลจะแสวงหา ความต้องการที่สำคัญที่สุดหรือสำคัญมากกว่าก่อน (4) เมื่อบุคคลได้ถึงที่ต้องการบำบัดความ ต้องการของตนแล้วความจำเป็นในสิ่งนั้นจะหมดไป (5) บุคคลจะเริ่มสนใจในความต้องการที่ สำคัญอย่างอื่นต่อไปตามทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดประเภทความต้องการตามความสำคัญออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

1.1 ความต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม สาธารณูปโภค เป็นต้น

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการการปกป้อง คุ้มครอง ความต้องการความมั่นคง ความต้องการความปลอดภัยจากภัยอันตรายต่าง ๆ และความ ต้องการให้มีสุขภาพอนามัยดี

1.3 ความต้องการด้านสังคม (Social needs) เป็นความรู้สึกถึงการเป็นที่ยอมรับ การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและการได้รับความรักและนิดรภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อกัน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่อง ความนับถือ ชื่อเสียง และสถานภาพในสังคม

1.5 ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งที่บุคคลนั้นมีความฝันที่จะไปให้ถึงหรือต้องการ ที่จะเป็น เช่น ต้องการที่จะเป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

2 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่บุคคลตีความและรับรู้ข้อมูล เริ่มจากบุคคล ได้รับสิ่งกระตุ้นจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ การได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้สัมผัส และได้รัส ซึ่งแต่ ละคนจะตีความและรับรู้ข้อมูลตามความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการ และอารมณ์ตนเอง

3 การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากการประสบ การณ์ของบุคคล การเรียนรู้ของบุคคล การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) และจะเกิดการตอบสนอง (Response) สิ่งกระตุ้นนั้น การเรียนรู้เกิดจากอิทธิพลทาง อุป Yang เช่น ทัศนคติ ความเชื่อ และประสบการณ์ในอดีต

4 ความเชื่อ (Beliefs) เป็นความคิดซึ่งบุคคลเชื่อเดียว กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมา จากประสบการณ์ในอดีต พฤติกรรมการเชื่อของบุคคลส่วนหนึ่งก็มาจากความเชื่อ

5 ทัศนคติ (Attitude) เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Stanley and Futrell, 1987:126) ทัศนคติเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการรับรู้และพฤติกรรมของผู้บริโภค ทำให้ ส่งผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้า จึงต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อตราสินค้าและบริการ หรือ เปลี่ยนทัศนคติโดยผ่านกระบวนการการสื่อสาร

6 บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึงลักษณะเด่นเฉพาะบุคคล อันเกิดมาจากการรู้สึกนึกคิด ความต้องการ การเรียนรู้และการรับรู้ ที่สะท้อนออกมารูปแบบพฤติกรรม เพื่อตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory) ของ פרויד (Sigmund Freud) ได้วิเคราะห์บุคลิกภาพโดยเน้นแรงจูงใจที่มาจากการดัดแปลงจิตใต้สำนึก เป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพและพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งถูกควบคุมโดยความรู้สึกนึกคิดที่ฐาน 3 ระดับ คือ

6.1 อิด (Id) เป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมของมนุษย์ตามความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ตามความต้องการที่แท้จริง โดยมิได้มีการขัดกันให้พฤติกรรมนี้เหมาะสมกับค่านิยมของสังคม พฤติกรรมที่เกิดจากอุดਯาจะดีหรือไม่ดีก็ได้ เช่น พฤติกรรมการก้าวร้าว ความต้องการแสวงหาความพอใจ ฯลฯ

6.2 อิโก้ (Ego) เป็นความต้องการด้านการยกย่อง ความภาคภูมิใจ ความเคารพ และสถานะของบุคคล อิโก้เป็นศูนย์กลางการควบคุมด้วยเหตุผลของจิตในมนุษย์เพื่อรักษาความสมดุลความต้องการทางสัญชาติญาณที่เกิดจากอิด และความต้องการเด่นในสังคม ดังนั้นอิโก้จึงเป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมของมนุษย์ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เหตุผล หรือเหตุที่เป็นจริงในสังคม เช่น การใช้ทรัพยากร่มืออื่นหรือการใช้บัตรเครดิตเป็นส่วนที่สนองความต้องการด้านสังคม

6.3 ชูปีโรร์อิโก้ (Superego) เป็นส่วนที่แสดงออกมารูปแบบค่านิยม และมาตรฐาน ค้านศีลธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับ และควรยึดถือประพฤติปฏิบัติ โดยบทบาทสำคัญของชูปีโรร์อิโก้ คือ ทำหน้าที่ยับยั้งการกระทำการแสวงหาความพอใจของบุคคลให้ปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับของสังคม ส่วนอิโก้เป็นสื่อกลางระหว่างอิดและชูปีโรร์อิโก้โดยพยายามพัฒนาสิ่งกระตุ้นจากอิด ของมนุษย์เป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับชูปีโรร์อิโก้ นักการตลาดศึกษาทฤษฎีของ פרוידเพื่อสร้างบุคลิกภาพของสินค้าหรือบุคลิกภาพของผู้ใช้สินค้า โดยมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับชูปีโรร์อิโก้

7 แนวความคิดของตัวเอง (Self concept) หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง หรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่น (สังคม) มีความคิดเห็นค่าตอบน้อย่างไร มี 4 กรณี คือ

7.1 แนวคิดของคนมองที่แท้จริง (Real concept) หมายถึง ความคิดที่บุคคลมองคนมองที่แท้จริง (เป็นข้อเท็จจริงที่บุคคลต้องการเป็น)

7.2 แนวคิดของคนมองในอุดมคติ (Ideal self) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลไฟฝันอย่างให้คนเป็นเช่นนั้น บุคคลจึงมักทำให้พฤติกรรมของเขากลอดคล้องกับความคิดในอุดมคติ

7.3 แนวคิดของคนมองที่ต้องการให้บุคคลอื่น (สังคม) มองคนมองที่แท้จริง (Real other) หมายความว่า บุคคลนึกเห็นภาพลักษณ์ว่าบุคคลอื่น (สังคม) มองคนมองที่แท้จริงเป็นอย่างไร

7.4 แนวคิดของคนมองที่ต้องการให้บุคคลอื่น (สังคม) คิดกับคนมองในอุดมคติ (Ideal Other) หมายถึง การที่บุคคลต้องการให้บุคคลอื่น (สังคม) คิดถึงเขาในแบบใด

(ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541 : 96) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อไว้ว่า ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Buying decision process) เป็นลำดับขั้นตอนในการตัดสินใจของผู้บริโภค ที่นักการตลาดจะต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการซื้อ โดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การรับรู้ถึงความต้องการ (Need recognition) หรือการรับรู้ปัญหา (Problem recognition) คือ เมื่อผู้บริโภค มีความต้องการหรือซึ้งไม่ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง นักการตลาดต้องทำให้ผู้บริโภคทราบถึงความต้องการ เช่น การซื้อให้เห็นว่า ผลิตภัณฑ์นั้นสามารถสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของผู้บริโภค ได้
2. การค้นหาข้อมูล (Information search) คือ เมื่อผู้บริโภครับรู้หรือตระหนักต่อความต้องการที่เกิดขึ้น ก็จะแสวงหาข้อมูลข่าวสาร โดยเริ่มจากการทบทวนความทรงจำของตนเอง ซึ่งเป็นการค้นหาข้อมูลจากภายใน หลังจากนั้นก็ค้นหาข้อมูลจากภายนอก จากแหล่งบุคคล แหล่งการค้า แหล่งชุมชน
3. การประเมินผลทางเลือก (Evaluation of alternatives) คือ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจะถูกนำมาพิจารณาในการประเมินทางเลือกตราสินค้า หรือยี่ห้อของสินค้า คุณสมบัติ ผลิตภัณฑ์ ที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด
4. การตัดสินใจซื้อ (Purchase decision) คือ การที่ผู้บริโภคเกิดพฤติกรรมการซื้อ หรือพัฒนาเป็นความตั้งใจซื้อหรือตัดสินใจซื้อ เพื่อเป็นการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นต่างๆ
5. พฤติกรรมภายหลังการซื้อ (Postpurchase behavior) คือ การเรียนรู้และหัสนคติ เกิดขึ้นจากการใช้สินค้าที่ห้อน้ำๆ ซึ่งเป็นการประเมินผลภายหลังการซื้อ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการซื้อซ้ำในอนาคต ถ้าผู้บริโภครู้สึกพอใจจะเกิดการซื้อซ้ำๆ แต่ถ้าไม่พอใจก็จะไม่ซื้อ ยึดหัวเดินอีก

2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคผักปีกอุดารพิษในเขตกรุงเทพมหานครและมีริบบทาด มีดังนี้

จากการสำรวจหัสนคติของผู้บริโภค 780 คน ในกรุงเทพฯ โดยศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย (20-25 พ.ย. 2539) พบว่า "...มูลค่าของตลาดของอาหารปลodorpariy ในกรุงเทพมีมูลค่าประมาณ 2,300 ล้านบาท โดยสถานที่ที่คนกรุงเทพฯ เลือกซื้ออาหารปลodorpariy คือ ชุมเปอร์วาร์เก็ต จำนวนร้อยละ 69.2 ล้านที่เหลือจะซื้อตามร้านที่จำหน่ายอาหารประเภทนี้โดยตรง อุปสรรคประการสำคัญสำหรับคนกรุงเทพฯ ในการเลือกรับประทานอาหารปลodorpariy คือ ร้อยละ 61.2

ไม่แน่ใจว่าอาหารที่เลือกซื้อนั้นปลอดสารพิษจริง ร้อยละ 30.5 อาหารปลอดสารพิษหาซื้อยาก และร้อยละ 8.4 ระบุว่าอาหารปลอดสารพิษมีราคาแพง นอกจานนี้ยังพบว่าวัดถูประสงค์หลักที่ทำให้ผู้บริโภคหันมาบริโภคผักปลอดสารพิษ เพราะต้องการรักษาสุขภาพของตนเอง ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 71.1 ของทั้งหมด...”

จากรายงานวิจัยโดยนายประسط พนิการักษ์ และคณะ นิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 2542 เกี่ยวกับการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการบริโภคผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษ และปัจจัยที่ทำให้ผู้บริโภคเลือกหรือไม่เลือกบริโภคผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษ ตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการสนับสนุนให้ประชาชนหันมาสนใจผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษ โดยมุ่งไปที่กลุ่มเป้าหมายคนวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 26-50 ปี และผู้ที่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการทดสอบพบว่าทัศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษงานวิจัยนี้ได้ทำการสุ่มตัวอย่างคนวัยทำงานจำนวน 322 คน โดยเป็นผู้ที่เคยและไม่เคยรับประทานผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษได้ผลสรุปออกมายังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยรับประทานผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษพบว่า สาเหตุหลักที่ทำให้คนกลุ่มนี้ไม่รับประทานผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษ เป็นเพราะหาซื้อยาก ไม่เชื่อว่าผักและผลไม้จะปลอดสารพิษจริงและราคาแพง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับประทานผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบริโภคหรือผลไม้ปลอดสารพิษ ก็คือห่วงใยสุขภาพของตนเอง ครอบครัว คุณภาพของสินค้าได้มาตรฐาน และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และความต้องการดูถูกความเป็นพิษ ส่วนปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการตัดสินใจว่าผักหรือผลไม้ที่ซื้อนั้นปลอดสารพิษหรือไม่ คือบรรจุภัณฑ์ร้านค้าหรือชุมชนร้านค้า เกิดที่ขายอาหารปลอดสารพิษ การปลูกไว้รับประทานเอง ด้านความคิดเห็นและทัศนคติต่อผักและผลไม้ปลอดสารพิษที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ชนิดของผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษน้อยกว่าชนิดปกติ และการประชาสัมพันธ์ที่มีประโยชน์ของผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษมีน้อยเกินไปในเรื่องของราคา พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 73 เห็นว่าราคาของผักหรือผลไม้ปลอดสารพิษแพงกว่าชนิดปกติ 10-30% ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40 คาดหวังว่าไม่ควรแพงเกิน 10% และร้อยละ 30 เห็นว่าราคาวรจจะเท่ากัน สถานที่จำหน่ายที่กลุ่มตัวอย่างไปซื้อเรียงตามลำดับ คือ ชุมชนร้านค้า เกิดในห้างสรรพสินค้า ร้านค้าในโครงการหลวงและตลาดสด สถานที่ที่จะไปเลือกซื้อ รวมมีปัจจัยสำคัญ 3 อันดับแรก คือ ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน ต้องไว้ใจได้ว่าคุณภาพของสินค้าที่ขายดี และมีสินค้าให้เลือกมาก ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจซื้อผักและผลไม้โดยทั่วไป สถานอันดับแรกคือ คุณภาพ เช่น ความสด คุณค่าของสารอาหาร และสินค้านั้นปลอดสารพิษหรือไม่

ผลทดสอบโดยแบ่งตามลักษณะของประชากร เศรษฐกิจ และสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยบริโภคผักหรือผลไม้ปีกอดสารพิษเลข พนว่าความแตกต่างทางเพศ *anisunipornus* อายุ การศึกษารายได้ ไม่มีผลทำให้ทำให้เกิดหัศนคติที่แตกต่างกันสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าข่าวสาร ข้อมูลต่างๆ มีการกระจายและเข้าถึงในทุกระดับ นอกจากนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างจำกัดอยู่ในเฉพาะ เขตกรุงเทพฯ ทำให้วิธีชีวิตและหัศนคติไม่แตกต่างกันมากนัก ในกลุ่มตัวอย่างที่เคยบริโภคผักหรือ ผลไม้ปีกอดสารพิษ พนว่าความแตกต่างทางเพศ สถานภาพสมรส อายุ รายได้ ไม่มีผลที่ทำให้เกิด หัศนคติที่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาจะการศึกษา พนว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อ หัศนคติที่แตกต่างกัน โดยสรุป ผู้ที่มีการศึกษาสูงระดับปริญญาตรีขึ้นไป จะมีความเห็นว่า การ ประชาสัมพันธ์เรื่องที่เกี่ยวกับผักหรือผลไม้ปีกอดสารพิษขึ้นอย่างกินไป และเห็นว่ารัฐบาลให้การ สนับสนุนมาก นอกจากนั้นกลุ่มปีกอดมากที่มีการศึกษาสูงขึ้นให้ความสำคัญกับการมีหน่วยงานหรือ สถาบันเพื่อมารับรองคุณภาพด้วย

ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจซื้อผักและผลไม้โดยทั่วๆ ไป พนว่าความแตกต่างทางเพศ สถานภาพสมรส อายุ รายได้ ไม่มีผลทำให้ทำให้เกิดหัศนคติที่แตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยเรื่องของ คุณค่าสารอาหาร ซึ่งเพชรชัยให้ความสำคัญมากกว่าเพชรณิช ความแตกต่างด้านการศึกษามีผลต่อ การตัดสินใจเลือกปัจจัยต่างๆ ที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงจะให้ความสำคัญกับเรื่อง ของคุณค่าสารอาหาร รสชาติและผักที่บริโภคนั้นปีกอดสารพิษหรือไม่มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษา ต่ำกว่า

จากรายงานวิจัยของวีໄล หัวมกลัด ปี 2543 เรื่อง “ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมการบริโภคผักปีกอดสารพิษในเขตกรุงเทพมหานคร ” ในหลักสูตรปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ทำการสำรวจ ผู้บริโภคตัวอย่างในกรุงเทพมหานครจำนวน 323 คน โดยเลือกศึกษาเฉพาะผู้สัมภาษณ์ 5 ชนิดคือ ผักคะน้า ผักหวานดอง กะหล่ำปลี ถั่วฝักยาวและผักบุ้งเจี๊ยน จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมในการบริโภคผักปีกอดสารพิษ ได้แก่ ราคาผักปีกอดสารพิษและส่วนต่างระหว่าง ราคาผักปีกอดสารพิษกับผักสดทั่วไปที่ผลิตโดยใช้สารเคมี โดยเมื่อปัจจัยทั้งสองเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ ความน่าจะเป็นในการเลือกบริโภคผักปีกอดสารพิษเพิ่มขึ้น สำหรับครอบครัวที่มีขนาดเล็กจะมีผล ทำให้ความน่าจะเป็นในการเลือกบริโภคผักปีกอดสารพิษเพิ่มขึ้นในสมการของผักหวานดอง ผักบุ้งเจี๊ยนและผักปีกอดสารพิษโดยรวม ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่มีนัยสำคัญในสมการของผักปีกอด สารพิษโดยรวม ส่วนผลการศึกษาทางด้านสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคมพบว่ามีความ สอดคล้องกับผลการศึกษาเด้านี้หัศนคติของผู้บริโภคที่ว่าผู้บริโภคที่มีหัศนคติในเชิงนิยมผักปีกอด สารพิษ โดยผู้บริโภค มีความเห็นว่าหักปีกอดสารพิษมีประโยชน์ ลดความเสี่ยงในการสะสมพิษของ

ร่างกายแต่ผู้บุริโภคไม่มีความมั่นใจในคุณภาพของผักปลอกสารพิษซึ่งควรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมีการตรวจสอบอย่างเข้มงวดให้มากขึ้น ส่วนเรื่องราคาผู้บุริโภค มีความเห็นว่าผักปลอกสารพิษยังมีราคาแพงอยู่ ผู้บุริโภคคิดว่าราคาผักปลอกสารพิษควรที่จะสูงกว่าราคาผักสดทั่วไปที่ผลิตโดยใช้สารเคมีไม่เกินร้อยละ 50 หรือมีราคาไม่เกิน 1.5 เท่าของราคาผักสดทั่วไป และควรมีการแข่งราคาผักปลอกสารพิษแต่ละชนิดให้ผู้บุริโภคทราบเป็นระยะ ๆ สำหรับเรื่องแหล่งจำหน่ายผู้บุริโภค มีความเห็นว่าผักปลอกสารพิษยังมีแหล่งจำหน่ายน้อย ควรเพิ่มแหล่งจำหน่ายให้เพียงพอ กับความต้องการของผู้บุริโภคโดยเฉพาะในชุมป์เปอร์มาร์เก็ตซึ่งผู้บุริโภค มีความสะดวกและนิยมไปซื้อให้มากขึ้น อีกทั้งควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิตและการตรวจสอบคุณภาพของผักปลอกสารพิษให้มากขึ้น และกระทำอย่างต่อเนื่องในอนาคตด้วย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

3.1 ประเภทของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกกลักษณะของวิธีการวิจัยใน 2 รูปแบบ ได้แก่

3.1.2 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้แก่ ความหมายของผักปลูกสารพิษ วิธีการปฎิบัติการปลูกผักปลูกสารพิษ ผักและผลิตภัณฑ์ IPM(Integrated Pest Management) ทางเลือกเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืนของคนไทย การส่องออกผักสดผลไม้ การส่งเสริมผักปลูกสารพิษ การตลาดของผักปลูกสารพิษ เกษตรกรปลูกผักปลูกสารพิษ ผักปลูกสารพิษชีวิตปลูกภัย ผักปลูกสารพิษทางเลือกใหม่ของเกษตรกร อนาคตผักปลูกสารพิษ สวนผักปลูกสารพิษ เอกสาร เกี่ยวกับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ มาตรฐานการควบคุมผักปลูกสารพิษ ซึ่งเป็นเอกสารเผยแพร่ ของหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชน และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศจากสื่อออนไลน์เครื่องแรกที่มีอยู่ต่างๆ โดยนำมาศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปของการอธิบายเชิงพรรณนา (Descriptive Method)

3.1.2 การวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) โดยการเก็บและรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากการใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการบริโภคผักปลูกสารพิษ ปัจจัยสำคัญและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผักปลูกสารพิษ มุ่งเน้นทุกจังหวัดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลูกสารพิษ รวมทั้งเหตุผลที่ผู้บริโภคไม่เลือกบริโภคผักปลูกสารพิษ ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อราคาผักปลูกสารพิษ และการรับรู้ของผู้บริโภคเกี่ยวกับตราสินค้าของผักปลูกสารพิษ ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อเป็นการควบคุมการตอบแบบสอบถาม สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของแบบสอบถามให้ผู้ตอบมีความเข้าใจที่ตรงกันและให้ได้ข้อมูลคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ โดยเฉพาะจากกลุ่มตัวอย่างผู้กำลังบริโภค ผู้เคยบริโภคและผู้ที่ไม่เคยบริโภคผักปลูกสารพิษ

3.2 วิธีการวิจัย

สำหรับวิธีการวิจัยผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของระเบียบวิธีการวิจัยที่สำคัญดังนี้

1. การกำหนดปัญหา

ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนรายงานการวิจัยของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐบาลและเอกชนที่ได้มีการวิจัยในลักษณะที่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการบริโภคผักผลไม้ปลอดสารพิษ เพื่อกำหนดขอบเขตและประเด็นสำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่การนิยามหรือการกำหนดปัญหาการวิจัย

2. การตั้งสมมติฐาน

ในการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นหาประเด็นค่าตอบล่วงหน้า จากสมมติฐานที่ตั้งขึ้น กล่าวคือ ปัจจัยด้านเพศ อายุ รายได้ อารชีพ ระดับการศึกษา และขนาดของครอบครัวต่างมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริโภคผักปลอดสารพิษ การรับรู้ของผู้บริโภคที่มีต่อตราสินค้าของผักปลอดสารพิษ

3. การออกแบบวิจัย

เมื่อได้ทำการกำหนดปัญหาและตั้งสมมติฐานแล้ว ผู้วิจัยได้วางกรอบความคิด (Conceptual Framework) สำหรับการวิจัย โดยจัดทำขั้นตอนข้อมูลการศึกษา กำหนดประชากร แต่ละกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการพิจารณาประเภทของสถิติที่จะทำการวิเคราะห์ รวมทั้งระยะเวลาและงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย เพื่อทำให้สามารถนองหนึ่นกับการรวมของสิ่งที่ศึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสำรวจ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากการออกแบบสอบถามและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาตลอดจนการใช้ข้อมูลทุกดิจิทัลที่ได้จากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ สำหรับเป็นแนวทางในการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

ภายหลังจากที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ แล้ว จึงนำข้อมูลดังกล่าวมาทำการประมวลผล โดยใช้หลักเกณฑ์ทางสถิติอย่างง่าย เช่น ร้อยละ การแจกแจงความถี่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลสิ่งที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคผักปลอดสารพิษของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

3.3 ประชากร

การนิยามประชากรที่ศึกษา ผู้วิจัยได้จำแนกประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้บริโภคผักผลิตภัณฑ์ไม่คอบริโภคผักผลิตภัณฑ์คอบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว โดยศึกษาในผู้ซื้อผักในร้านสรรพหาร(Supermarket)และร้านที่ขายอาหารปลดสารพิษโดยเฉพาะ เช่น เล蒙อนฟาร์ม โดยกระจายไปในทุก ๆ เขตทั่วกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยทำการสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ ไม่จำกัดเพศ

3.4 กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกจากประชากรที่ศึกษา คือ ผู้บริโภคผักผลิตภัณฑ์ที่ไปซื้อผักที่ร้านขายผักปลดสารพิษโดยเฉพาะและร้านสรรพหาร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ผู้ที่ไม่ได้บริโภคผักผลิตภัณฑ์คอบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้วที่ไปซื้อผักธรรมชาติที่ร้านสรรพหารทั่วไป จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 200 คน ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มอาชีพและระดับการศึกษาดังนี้

ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรีและสูงกว่า

อาชีพ

- ข้าราชการ
- พนักงานธุรกิจวิสาหกิจ/ลูกจ้างเอกชน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว

ในการกำหนดคุณตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่าง โดยวิธีกำหนด
โดยด้วยมาตรฐานและระดับการศึกษาดังนี้

1. จำแนกคุณตัวอย่างตามคุณอาชีพต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว
พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างเอกชน ข้าราชการ
2. จำแนกคุณตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอาชีพออกเป็นชั้น ๆ ตามระดับการศึกษา ได้แก่
ต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
3. เลือกตัวอย่างจากการจำแนกตามคุณอาชีพและระดับการศึกษา

อาชีพของผู้บริโภค	ระดับการศึกษาของผู้บริโภค				รวม	
	ผู้บริโภคผักปลดสารพิษ		ผู้ที่ไม่ได้บริโภคผักปลดสารพิษ			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		
ข้าราชการ	10	30	10	30	80	
พนักงาน	20	60	20	60	160	
รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้าง เอกชน						
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	20	60	20	60	160	
รวม	50	150	50	150	400	

3.5 สมมติฐานและตัวแปร

สมมติฐาน

- เพศ อายุ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา และขนาดของครอบครัวต่างกันมี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจบริโภคหรือไม่บริโภคผักปลดสารพิษของผู้บริโภค
- เพศ อายุ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา และขนาดของครอบครัวต่างกันมี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตราสินค้าที่แตกต่างกัน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
<p>1. สถานภาพของผู้บริโภค</p> <ul style="list-style-type: none">● เพศ● อายุ● รายได้● อาชีพ● ระดับการศึกษา● ขนาดครอบครัว	<p>● การบริโภคผักผลิตผลสารพิษ</p> <p>● การตัดสินใจเลือกตรวจสอบค้าผักผลิตผลสารพิษ</p>

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะปaleyปิด (Closed-end questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและ พฤติกรรมการบริโภคผักผลไม้ ปลодสารพิษ และนำมาปรับปรุงให้เข้ากับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาทำภารหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไข เพื่อพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหา ลักษณะความถูกต้องของภาษาที่ใช้
3. ทดสอบเครื่องมือแบบสอบถามจากการสำรวจล่วงหน้ากับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งนิใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ราย เพื่อให้เครื่องมือมีความแม่นยำและถูกต้องมากที่สุด
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามที่ได้รับก่อนออกแบบแบบสอบถามฉบับจริง

ลักษณะของแบบสอบถามมีโครงสร้างประกอบด้วย 3 ตอน จำนวน 38 ข้อ ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป จำนวน 8 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นิลักษณะแบบเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งในรายชื่อ เกี่ยวกับ อาชีพปัจจุบัน ระดับการศึกษา เพศ อายุ รายได้ เฉลี่ยค่าเดือนของครอบครัว จำนวนสมาชิกของครอบครัว และที่อยู่อาศัยปัจจุบัน

ตอนที่ 2 คำถ้ามสำหรับผู้ที่ไม่เคยบริโภคผักปลอดสารพิษหรือเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว จำนวน 11 ข้อ เป็นคำถ้ามเกี่ยวกับเหตุผลสำคัญที่ซึ่งไม่บริโภคผักปลอดสารพิษ เหตุผลสำคัญที่ทำให้เลิกบริโภคผักปลอดสารพิษ การได้รับคำแนะนำให้บริโภค การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผักปลอดสารพิษผ่านทางสื่อประเภทต่างๆ เหตุผลที่จะกลับไปบริโภคผักปลอดสารพิษ และสิ่งที่ควรปรับปรุงในการผลิตผักปลอดสารพิษ

ตอนที่ 3 คำถ้ามสำหรับผู้บริโภคผักปลอดสารพิษในปัจจุบัน จำนวน 19 ข้อ เป็นคำถ้ามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อมความสำเร็จของปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจบริโภคผักปลอดสารพิษ ระยะเวลาที่บริโภคผักปลอดสารพิษ มูลเหตุของสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจบริโภคผักปลอดสารพิษในครั้งแรก ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อราคาน้ำดื่ม ผลกระทบต่อสุขภาพ ผลกระทบต่อการอนามัย และลักษณะของการบริโภค

คำถ้ามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการบริโภคและชื่อผักปลอดสารพิษ ได้แก่ ชื่อห้องหรือตราผู้ผลิตผักปลอดสารพิษที่เลือกซื้อ การเปลี่ยนแปลงของห้องที่บริโภค มูลเหตุสำคัญที่เปลี่ยนของห้องสถานที่ซื้อผักปลอดสารพิษ ชนิดของผักที่ซื้อเป็นประจำ ความถี่ในการบริโภค จำนวนเม็ดที่บริโภค ข้อมูลเกี่ยวกับผักปลอดสารพิษผ่านสื่อต่างๆ สิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านต่างๆ ของผักปลอดสารพิษ

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเวลาเดียว (Cross-sectional approach) คือเดือน กรกฎาคม และเดือนสิงหาคม 2542 ใช้วิธีการนำแบบสอบถามโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยนำไปให้กับลูกค้าของร้านค้าที่ขายเฉพาะอาหารปลอดสารพิษ เช่น ร้านเลมอนฟาร์ม, ร้านสรรพยาที่ขายผักปลอดสารพิษ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กำหนดจำนวน 400 ชุด โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- ผู้วิจัยทำการนับรวมจากน้ำหนักของผักที่ซื้อไปยังร้านค้าเฉพาะและร้านสรรพยา เพื่อของอนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูล
- เครื่องแบบสอบถามเพื่อการรวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคผักปลอดสารพิษ เช่น มูลเหตุของที่ทำให้หันมาบริโภคผักปลอดสารพิษ, เหตุผลที่ไม่เลือกบริโภคผักปลอดสารพิษ, สถานที่ที่ผู้บราโภคในปัจจุบัน ไปซื้อผักปลอดสารพิษ และการรับรู้ของผู้บริโภคที่มีต่อราศินค้าของผักปลอดสารพิษ
- กำหนดจำนวนและคุณสมบัติของลูกค้าผู้บริโภคผักปลอดสารพิษและผู้ที่ไม่ได้

บริโภคผักปลดสารพิษที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนตัวอย่างและคุณสมบัติของตัวอย่าง เมื่อจำแนกตามพฤติกรรมการเลือกบริโภคผักและคุณสมบัติของผู้บริโภคผักปลดสารพิษ

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนและคุณสมบัติของผู้บริโภคผักปลดสารพิษและผู้ที่ไม่ได้บริโภคผักปลดสารพิษ

5. ประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการสำรวจสำหรับการนำไปใช้และลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผักปลดสารพิษของผู้บริโภค โดยจะใช้วิธีทดสอบไปส์แคร์

6. เผยแพร่รายงานการวิจัย

3.8 การประเมินผลข้อมูล

ในการประเมินผลข้อมูลที่ได้จากข้อมูลภาคสนามเพื่อสรุปถึงลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ทำการศึกษาแสดงให้เห็นภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ร่วบรวมมาอย่างคร่าวๆ โดยนำเสนอในรูปแบบ การแยกแจงความถี่ ในอันที่จะทำให้ทราบลักษณะของมูลข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้นก่อนที่นำไปวิเคราะห์และสรุปผลต่อไป

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเป็นการใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยบริโภค เคยบริโภค และกำลังบริโภคผักปลดสารพิษ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปกับผู้ตอบแบบสอบถามที่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคผักปลดสารพิษ และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปกับผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังบริโภคผักปลดสารพิษ ซึ่งจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ตัวแปรสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ รายได้ เกี้ยติดต่อเดือนของครอบครัว อัชีพ ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกของครอบครัว การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริโภคต่อราคากล่องสารพิษและข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ตราสินค้าผักปลดสารพิษของผู้บริโภค

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน เพื่อทำการวิเคราะห์และทดสอบข้อมูล ดังนี้

3.9.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย

- การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับการสรุปลักษณะทั่วไปของข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.9.2 สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics)

- การหาค่าไค-สแควร์ ($\chi^2 - test$) สำหรับการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับการตัดสินใจในการซื้อผลิตภัณฑ์ และความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับการตัดสินใจเลือกตราสินค้าผลิตภัณฑ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเพื่อสำรวจพฤติกรรมการบริโภคผักปลอดสารพิษ หา นु漉เหตุจุงใจที่ทำให้บริโภคผักปลอดสารพิษ วิเคราะห์พฤติกรรมในการซื้อผักปลอดสารพิษ ความ คิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อราคาผักปลอดสารพิษและวิเคราะห์การรับรู้ตราสินค้าหรือชื่อห้องผัก ปลอดสารพิษของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษา ได้แก่ ผู้ที่ไม่เคยบริโภคผักปลอดสารพิษ ผู้ที่เคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว และผู้ที่กำลังบริโภคผักปลอดสารพิษ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของชาว กรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยบริโภค เคยบริโภคและกำลังบริโภคผักปลอดสารพิษ ตารางที่ 1-8

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่างของ ชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่กำลังบริโภคผักปลอดสารพิษ ตารางที่ 9-37

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่างของ ชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว ตารางที่ 38-47

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปของ กลุ่มตัวอย่างของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลกับพฤติกรรมการบริโภคผักปลอดสารพิษ ตารางที่ 48-53

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปของ กลุ่มตัวอย่างของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลกับการตัดสินใจเลือกตราสินค้าของผักปลอด สารพิษ ตารางที่ 54-59

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของชาว
กรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยบริโภค เคยบริโภคและกำลังบริโภค
ผักปลอดสารพิษ**

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชาย	168	43.6
2. หญิง	217	56.4
รวม	385	100

จากตารางที่ 1 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 217 คน (ร้อยละ 56.4) และเพศชายมีจำนวน 168 คน (ร้อยละ 43.6)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามระดับอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. 15 – 20 ปี	15	3.9
2. 21 – 30 ปี	133	34.5
3. 31 – 40 ปี	130	33.8
4. 41 – 50 ปี	50	13.0
5. 51 – 60 ปี	32	8.3
6. 61 ปีขึ้นไป	25	6.5
รวม	385	100

จากตารางที่ 2 พบร่วม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับอายุ 21 – 30 ปีมากที่สุด คือ จำนวน 133 คน (ร้อยละ 34.5) รองลงมาคือ 31 – 40 ปี จำนวน 122 คน (ร้อยละ 33.8), 41-50 ปี จำนวน 50 คน (ร้อยละ 13.0) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ 15 – 20 ปี จำนวน 15 คน (ร้อยละ 3.9)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำนวนรายได้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
I. 10,000 บาท ลงมา	84	21.8
2. 10,001 – 15,000 บาท	69	17.9
3. 15,001 – 20,000 บาท	89	23.1
4. 20,001 – 25,000 บาท	55	14.3
5. 25,001 บาท ขึ้นไป	88	22.9
รวม	385	100

จากตารางที่ 3 พนวจ่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 15,001 – 20,000 บาท มากที่สุด คือ จำนวน 89 คน (ร้อยละ 23.1) รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 25,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 88 คน (ร้อยละ 22.9), 10,000 บาท ลงมา จำนวน 84 คน (ร้อยละ 21.8) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 55 คน (ร้อยละ 14.3)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. มัธยมศึกษาและต่ำกว่า	66	17.1
2. อชีวศึกษา(ปวช., ปวส.)	122	31.7
3. ปริญญาตรี	177	46.0
4. ปริญญาโทและสูงกว่า	18	4.7
5. อื่นๆ	2	0.5
รวม	385	100

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด คือ จำนวน 177 คน (ร้อยละ 46) รองลงมาคือ อชีวศึกษา (ปวช., ปวส.) จำนวน 122 คน (ร้อยละ 31.7) , ระดับมัธยมศึกษาและต่ำกว่าจำนวน 66 คน (ร้อยละ 17.1) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือ อื่นๆ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.5)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามอาชีพ

อาชีพปัจจุบัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	66	17.1
2. พนักงานบริษัท	141	36.6
3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	136	35.3
4. แม่บ้าน	33	8.6
5. อื่นๆ	9	2.3
รวม	385	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพปัจจุบันพนักงาน,ลูกจ้าง บริษัทเอกชน มากที่สุด คือ จำนวน 141 คน (ร้อยละ 36.6) รองลงมาคืออาชีพ ข้าราชการ,พนักงาน รัฐวิสาหกิจ จำนวน 136 คน (ร้อยละ 35.3) , ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 66 คน(ร้อยละ 17.1) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือ อาชีพอื่น ๆ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 2.3)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำนวนสมาชิกของครอบครัว

จำนวนสมาชิกของครอบครัว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. 1 คน	22	5.7
2. 2 – 3 คน	161	41.8
3. 4 – 5 คน	146	37.9
4. มากกว่า 5 คนขึ้นไป	56	14.6
รวม	385	100

จากตารางที่ 6 พบร้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกของครอบครัว 2 – 3 คนมากที่สุดคือ Qiuau 161 คน (ร้อยละ 41.8) รองลงมาคือ จำนวนสมาชิกของครอบครัว 4 – 5 คน Biuau 146 คน (ร้อยละ 37.9) , มากกว่า 5 คนขึ้นไป Qiuau 56 คน (ร้อยละ 14.6) ตามลำดับ และน้อยที่สุดจำนวนสมาชิกของครอบครัว 1 คน จำนวน 22 คน (ร้อยละ 5.7)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจังหวัดสำนักงานปัจจุบัน

ที่อยู่ปัจจุบัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. กรุงเทพมหานคร	246	63.9
2. นนทบุรี	105	27.3
3. ปทุมธานี	33	8.6
4. สมุทรปราการ	1	0.3
รวม	385	100

จากตารางที่ 7 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร มากที่สุดคือ จำนวน 246 คน (ร้อยละ 63.9) รองลงมาคือ ภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ที่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 105 คน (ร้อยละ 27.3) , ปทุมธานี จำนวน 33 คน (ร้อยละ 8.6) ตามลำดับ และน้อยที่สุดภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.3)

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามผู้บริโภคที่เคยบริโภคผักปลดสารพิษ

การบริโภคผักปลดสารพิษของผู้บริโภค	จำนวน(คน)	fauna-
1. เคยบริโภคและปัจจุบันยังบริโภคอู่	187	48.6
2. ไม่เคยบริโภค	114	29.6
3. เคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว	84	21.8
รวม	385	100

จากตารางที่ 8 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่เคยบริโภคและปัจจุบันยังบริโภคอู่ จำนวน 187 คน (ร้อยละ 48.6) , ผู้ที่ไม่เคยบริโภค Qiuau114 คน (ร้อยละ 29.6) และผู้ที่เคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคผักปลดสารพิษแล้ว จำนวน 84 คน (ร้อยละ 21.8)

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่างของ
ชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่กำลังบริโภคผักปลดสารพิษ**

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยสำคัญที่ทำให้บริโภค^{ผักปลดสารพิษ}

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้บริโภคผักปลดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความปลอดภัยของสารพิษคงค้างได้แก่ ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี	165	29.4
2. อิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลดสารพิษ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของภาครัฐ, วารสารเพื่อสุขภาพ	88	15.7
3. การซักชวนของผู้อื่น เช่น เพื่อน ผู้มีเชื้อสีียง แพทย์	54	9.6
4. ได้มีส่วนช่วยเกษตรกรให้ปลดอกกับจากการใช้ยาฆ่าแมลง	61	10.9
5. เป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว	147	26.2
6. สามารถประหยัดเวลาในการล้างผักและสะดวกในการปรุงอาหาร	46	8.2
รวม	561	100

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พิจารณาถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้บริโภคผักปลดสารพิษในลำดับที่ 1 คือ ความปลอดภัยของสารพิษคงค้างได้แก่ ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี มากที่สุด จำนวน 165 คน (ร้อยละ 29.4) รองลงมาคือเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว จำนวน 147 คน (ร้อยละ 26.2), อิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลดสารพิษ จำนวน 88 คน (ร้อยละ 15.7) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือสามารถประหยัดเวลาในการล้างผักและสะดวกในการปรุงอาหาร จำนวน 46 คน (ร้อยละ 8.2)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามระยะเวลาในการบริโภค
ผักปลอกสารพิษ

ระยะเวลาในการบริโภคผักปลอกสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 3 เดือน	39	20.9
2. 3-6 เดือน	44	23.5
3. มากกว่า 6 เดือน – 1 ปี	42	22.5
4. มากกว่า 1 ปี	62	32.2
5au	187	100

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการบริโภคผักปลอกสารพิษมากกว่า 1 ปีมากที่สุด จำนวน 62 คน (ร้อยละ 32.2) รองลงมาคือ 3-6 เดือน จำนวน 44 คน (ร้อยละ 23.5), มากกว่า 6 เดือน-1 ปี จำนวน 42 คน (ร้อยละ 22.5) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 3 เดือน จำนวน 39 คน (ร้อยละ 20.9)

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมูลเหตุของสาเหตุที่ทำให้ผู้บริโภคซื้อผักปลดสารพิษมาบริโภคในครั้งแรก

มูลเหตุของสาเหตุที่ทำให้ผู้บริโภคซื้อผักปลดสารพิษในครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
1. ความปลอดภัยของสารพิษตกค้างได้แก่ ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี	87	46.5
2. อิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลดสารพิษ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของภาครัฐ, วารสารเพื่อสุขภาพ	15	8.0
3. การซักชวนของผู้อื่น เช่น เพื่อน ผู้เมืองเชียง แพทย์	21	11.2
4. ได้มีส่วนช่วยเกณฑ์กรให้ปลดภัยจากการใช้ยาฆ่าแมลง	-	-
5. เป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว	64	34.2
6. สามารถประยุกต์เวลาในการถังผักและสะดวกในการปรุงอาหาร	-	-
รวม	187	100

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมูลเหตุสำคัญที่ทำให้บริโภคผักปลดสารพิษในครั้งแรกคือความปลอดภัยของสารพิษตกค้างได้แก่ ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี มากที่สุดจำนวน 87 คน (faun; 46.5) รองลงมาคือเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว จำนวน 64 คน (ร้อยละ 34.2) , การซักชวนของผู้อื่น เช่น เพื่อน ผู้เมืองเชียง แพทย์ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 11.2) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคืออิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลดสารพิษ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของภาครัฐ, วารสารฯ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 8.0)

นอกจากนี้ยังพบว่าเหตุผลที่ไม่มีผู้ตอบเกยก็คือ ได้มีส่วนช่วยเกณฑ์กรให้ปลดภัยจากการใช้ยาฆ่าแมลง และสามารถประยุกต์เวลาในการถังผักและสะดวกในการปรุงอาหาร

**ตารางที่ 12 มูลเหตุจึงใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลดสารพิษในครัวเรือน
แรกโดยจำแนกตามเพศ**

เพศ	สาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจซื้อผักปลดสารพิษในครัวเรือน				รวม
	ความปลอดภัย จากสารพิษ ตกค้าง	อิทธิพลของ การได้รับ ข่าวสารเรื่อง สุขภาพและ อาหารปลด สารพิษ	การซักซวน ของผู้อื่น	เป็นผลดีต่อ สุขภาพระยะ ยาว	
1. ชาย	32 (46.4)	7 (10.1)	9 (13.1)	21 (30.4)	69 (100)
2. หญิง	55 (46.6)	8 (6.8)	12 (10.2)	43 (36.4)	118 (100)
รวม	87 (46.5)	15 (8)	21 (11.2)	64 (34.2)	187 (100)

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้บริโภคทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับความ
ปลอดภัยจากสารพิษตกค้างมากที่สุด รองลงมาคือเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว และน้อยที่สุด
คืออิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลดสารพิษ

ตารางที่ 13 มูลเหตุของสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามอายุ

อายุ	สาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรก					รวม
	ความปลอดภัย จากสารพิษ ตกค้าง	อิทธิพลของ การ ได้รับข่าวสารเรื่อง สุขภาพและอาหาร	การซักซ่อน ของผู้อื่น	เป็นผลดีต่อ สุขภาพระยะ ยาว		
1. 15-20 ปี	3 (42.9)	1 (14.3)	-	3 (42.9)	7 (100)	
2. 21-30 ปี	31 (50.0)	4 (6.5)	-	27 (43.5)	62 (100)	
3. 31-40 ปี	24 (44.4)	3 (5.6)	7 (13.0)	20 (37.0)	54 (100)	
4. 41-50 ปี	14 (60.9)	1 (4.3)	2 (8.7)	6 (26.1)	23 (100)	
5. 51-60 ปี	6 (35.3)	5 (29.4)	2 (11.8)	4 (23.5)	17 (100)	
6. 61 ปีขึ้นไป	9 (37.5)	1 (4.2)	10 (41.7)	4 (16.7)	24 (100)	
รวม	87 (46.5)	15 (8.0)	21 (11.2)	64 (34.2)	187 (100)	

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้บริโภคที่มีอายุตั้งแต่ 21-50 ปี ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยจากสารพิษตกค้างมากที่สุด รองลงมาคือเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว ผู้บริโภคอายุตั้งแต่ 51-60 ปี ให้ความสำคัญความปลอดภัยจากสารพิษตกค้างมากที่สุด รองลงมาคืออิทธิพลจากการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลอดสารพิษ ส่วนผู้บริโภคที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไปให้ความสำคัญกับการซักซ่อนของผู้อื่นมากที่สุด รองลงมาคือ ความปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง

ตารางที่ 14 มูลเหตุของสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	สาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจซื้อผักปลดสารพิษในครั้งแรก					รวม
	ความปลอดภัย จากสารพิษ ตกค้าง	อิทธิพลของ การได้รับ ข่าวสารเรื่อง สุขภาพและ อาหารปลด สารพิษ	nia ชักชวน ของผู้อื่น	เป็นผลิตีต่อ สุขภาพ ระยะยาว		
1. ตั้งแต่ 10,000 บาทลงมา	18 (50.0)	3 (8.3)	1 (2.8)	14 (38.9)	36 (100)	
2. 10,001-15,000 บาท	15 (41.7)	5 (13.9)	1 (2.8)	15 (41.7)	36 (100)	
3. 15,001-20,000 บาท	24 (54.5)	3 (6.8)	4 (9.1)	13 (29.5)	44 (100)	
4. 20,000-25,000 บาท	11 (40.7)	2 (7.4)	6 (22.2)	8 (29.6)	27 (100)	
5. 25,001 บาทขึ้นไป	19 (43.2)	2 (4.5)	9 (20.5)	14 (31.8)	44 (100)	
รวม	86 (46.5)	15 (8.0)	21 (11.2)	64 (34.2)	187 (100)	

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้บริโภคทุกระดับรายได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยจากสารพิษตกค้างมากที่สุด รองลงมาคือเป็นผลิตีต่อสุขภาพในระยะยาว และให้ความสำคัญน้อยที่สุดกับอิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลดสารพิษ ในกลุ่มที่มีรายได้ 15,001-25,000 บาท ขึ้นไป ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทแต่ต่ำกว่าให้ความสำคัญน้อยที่สุดกับการชักชวนของผู้อื่น

ตารางที่ 15 บุคลากรในสำนักงานที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	สาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรก					รวม
	ความปลดภัย จากสารพิษ ตกค้าง	อิทธิพลของ การได้รับ ข่าวสารเรื่อง สุขภาพและ อาหารปลอด สารพิษ	การซักชวน ของผู้อื่น	เป็นผลดีต่อ สุขภาพ ระยะยาว		
1. มัธยมศึกษาและต่ำกว่า	15 (45.5)	2 (6.1)	6 (18.2)	10 (30.3)	33 (100)	
2. อาชีวะ(ปวช./ปวส.)	27 (50)	5 (9.3)	5 (9.3)	17 (31.5)	54 (100)	
3. ปริญญาตรี	40 (44.4)	7 (7.8)	8 (8.9)	35 (38.9)	90 (100)	
4. ปริญญาโทและสูงกว่า	4 (44.4)	1 (11.1)	2 (22.2)	2 (22.2)	9 (100)	
5. อื่นๆ	1 (100)	-	-	-	1 (100)	
รวม	87 (46.5)	15 (8.0)	21 (11.2)	64 (34.2)	187 (100)	

จากตารางที่ 15 พนบว่าผู้บริโภคทุกระดับการศึกษาให้ความสำคัญกับความปลอดภัย
จากสารพิษตกค้างมากที่สุด รองลงมาคือเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว และให้ความสำคัญน้อย
ที่สุดกับอิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลอดสารพิษ

ตารางที่ 16 มูลเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรกโดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	สาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษในครั้งแรก					รวม
	ความปลอดภัย จากสารพิษ ตกค้าง	อิทธิพลของการ ได้รับข่าวสาร เรื่องสุขภาพและ อาหารปลอด สารพิษ	การซักซ่อน ของผู้อื่น	เป็นผลดี ต่อสุขภาพ ระยะยาว		
1. ธุรกิจส่วนตัว	16 (44.4)	2 (5.6)	4 (11.1)	14 (38.9)	36 (100)	
2. พนักงานเอกสาร	35 (53.0)	4 (6.1)	2 (3.0)	25 (37.9)	66 (100)	
3. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	28 (43.8)	7 (10.9)	10 (15.6)	19 (29.7)	64 (100)	
4. แม่บ้าน	7 (35.0)	2 (10.0)	5 (25.0)	6 (30.0)	20 (100)	
5. อื่นๆ	1(100)	-	-	-	1(100)	
รวม	87 (46.5)	15 (8.0)	21 (11.2)	64 (34.2)	187 (100)	

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้บริโภคทุกอาชีพให้ความสำคัญกับความปลอดภัยจากสารพิษ ตกค้างมากที่สุด รองลงมาคือเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว และให้ความสำคัญน้อยที่สุดกับ อิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลอดสารพิษ ยกเว้นในกลุ่มพนักงานเอกสาร ให้ความสำคัญน้อยที่สุดกับการซักซ่อนของผู้อื่น

ตารางที่ 17 มูลเหตุภูมิใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักปลดสารพิษในครัว
แรกโดยจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	สาเหตุสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจซื้อผักปลดสารพิษในครัวแรก				รวม
	ความปลอดภัย จากสารพิษ ตกค้าง	อิทธิพลของการ ได้รับข่าวสาร เรื่องสุขภาพและ อาหารปลด สารพิษ	การชักชวน ของผู้อื่น	เป็นผลดีต่อ สุขภาพ ระยะยาว	
1. 1 คน	4 (40.0)	1 (10.0)	1 (10.0)	4 (40.0)	10 (100)
2. 2-3 คน	35 (51.5)	3 (4.4)	5 (7.4)	25 (36.8)	68 (100)
3. 4-5 คน	37 (44.6)	6 (7.2)	12 (14.5)	28 (33.7)	83 (100)
4. มากกว่า 5 คนขึ้นไป	11 (42.3)	5 (19.2)	3 (11.5)	7 (26.9)	26 (100)
รวม	87 (46.5)	15 (8.0)	21 (11.2)	64 (34.2)	187 (100)

จากตารางที่ 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดให้ความสำคัญกับความปลอดภัย
จากสารพิษตกค้างมากที่สุด รองลงมาคือเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว และให้ความสำคัญน้อย
ที่สุดกับอิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลดสารพิษ ยกเว้นผู้ตอบ
แบบสอบถามที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คนขึ้นไปให้ความสำคัญน้อยที่สุดกับการ
ชักชวนของผู้อื่น

**ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับสุขภาพ
ภายหลังจากการบริโภคผักปลดสารพิษ**

สุขภาพภายหลังจากการบริโภคผักปลดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. แข็งแรงกว่าเดิมมาก	59	31.6
2. แข็งแรงกว่าเดิมเล็กน้อย	31	16.6
3. ไม่เปลี่ยนแปลง	29	15.5
4. ไม่แน่ใจ	68	36.4
รวม	187	100

จากตารางที่ 18 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีสุขภาพภายหลังจากการบริโภคผักปลดสารพิษเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หากที่สุด diua 68 คน (ร้อยละ 36.4) รองลงมาคือแข็งแรงกว่าเดิมมาก diua 59 คน (ร้อยละ 31.6) , แข็งแรงกว่าเดิมเล็กน้อย diua 31 คน (ร้อยละ 16.6) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 29 คน (ร้อยละ 15.5)

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับราคาผักปลดสารพิษเปรียบเทียบกับผักทั่วไป

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับราคาผักปลดสารพิษเปรียบเทียบกับผักทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. มีราคาแพงมาก	19	10.2
2. มีราคาค่อนข้างแพง	112	59.9
3. มีราคาด้อย ๆ กัน	54	28.9
4. มีราคาค่อนข้างถูก	2	1.1
รวม	187	100

จากตารางที่ 19 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับราคาผักปลดสารพิษเปรียบเทียบกับผักทั่วไปคือผักมีราคาค่อนข้างแพงมากที่สุด **diuau 112 คน** (ร้อยละ 59.9) รองลงมาคือมีราคาด้อย ๆ กัน **diuau 54 คน** (ร้อยละ 28.9), มีราคาแพงมาก จำนวน **19 คน** (ร้อยละ 10.2) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือมีราคาค่อนข้างถูก **diuau 2 คน** (ร้อยละ 1.1)

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับราคาที่จะเลิกซื้อผ้าปลอกสารพิษ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับราคาที่จะเลิกซื้อผ้าปลอกสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพิ่มขึ้นจากราคาที่ขายชื้อปกติ 10%	32	17.1
2. เพิ่มขึ้นจากราคาที่ขายชื้อปกติ 20%	32	17.1
3. เพิ่มขึ้นจากราคาที่ขายชื้อปกติ 30%	27	14.4
4. เพิ่มขึ้นจากราคาที่ขายชื้อปกติ 40%	14	7.5
5. เพิ่มขึ้นจากราคาที่ขายชื้อปกติ 50%	32	17.1
6. ไม่เลิกซื้อแม้ว่าจะขึ้นราคามากเท่าไรก็ตาม	50	26.7
รวม	187	100

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับราคาที่จะเลิกซื้อผ้าปลอกสารพิษคือ ไม่เลิกซื้อแม้ว่าจะขึ้นราคามากเท่าไรก็ตามมากกว่า มากที่สุดจำนวน 50 คน (ร้อยละ 26.7) รองลงมาคือเพิ่มขึ้นจากราคาที่ขายชื้อปกติ 10%, 20% และ 50% ในจำนวนที่เท่ากันคือ 32 คน (ร้อยละ 17.1) และน้อยที่สุดคือเพิ่มขึ้นจากราคาที่ขายชื้อปกติ 40% จำนวน 14 คน (ร้อยละ 7.5)

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามการเลือกซื้อผ้าปลอกสารพิษจากตราสินค้าหรือตราผู้ผลิต

การเลือกซื้อผ้าปลอกสารพิษจากตราสินค้าหรือตราผู้ผลิต	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เลือกตราสินค้าหรือตราผู้ผลิต	111	59.4
2. เลือกตราสินค้าหรือตราผู้ผลิต	76	40.6
รวม	187	100

จากตารางที่ 21 พนวจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เลือกตราสินค้าหรือตราผู้ผลิตมากที่สุด จำนวน 111 คน (ร้อยละ 56.4) และเลือกตราสินค้าหรือตราผู้ผลิต จำนวน 76 คน (ร้อยละ 40.6)

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามตราสินค้าหรือตราผู้ผลิตที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ

ตราสินค้าหรือตราผู้ผลิตที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. ดอยคำของโครงการหลวง	39	51.3
2. กรีนไลฟ์	2	2.6
3. พักคอมယหลวง	7	9.2
4. พัสดุอะเดอร์	1	1.3
5. กรีนเน็ท	1	1.3
6. เจริญ	-	-
7. กดุ่มแกยตรกรจากชุมชนต่างจังหวัดที่มีตรากรมส่งเสริมการเกษตร	17	22.4
8. ชี้ห้อของร้านที่จัดจำหน่าย เช่น แมคโคร, เ吝อนกรีน	9	11.8
รวม	76	100

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกซื้อตราสินค้าดอยคำของโครงการหลวง จำนวน 39 คน (ร้อยละ 51.3) รองลงมาคือตราของกดุ่มแกยตรกรจากชุมชนต่างจังหวัดที่มีตรากรมส่งเสริมการเกษตรรับรอง จำนวน 17 คน (ร้อยละ 22.4), ตราสินค้าของร้านที่จัดจำหน่าย เช่น แมคโคร, เ呤อนกรีน จำนวน 9 คน (ร้อยละ 11.8) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือตราเจริญ ไม่มีผู้เลือกซื้อเลย

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลที่เลือกซื้อ
ผักปลอกสารพิษตราสินค้าต่าง ๆ

เหตุผลที่เลือกซื้อผักปลอกสารพิษตราสินค้าต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
1. ราคาถูกกว่า	8	10.5
2. ไว้ใจได้ว่าปลอกสารพิษจริง	27	35.5
3. มีผักปลอกสารพิษให้เลือกหลากหลายประเภท	12	15.8
4. เคยได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น วารสารสุขภาพว่าปลอกภัยจริง	15	19.7
5. เป็นผักปลอกสารพิษที่มีชื่อเสียงมานาน	3	3.9
6. หาซื้อได้ง่าย	8	10.5
7. มีผู้แนะนำให้ซื้อยังห้องนี้	3	3.9
รวม	76	100

จากตารางที่ 23 พบร่วมกันว่าเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกซื้อผักปลอกสารพิษตราสินค้าต่าง ๆ คือ ไว้ใจได้ว่าปลอกสารพิษจริง จำนวน 27 คน (ร้อยละ 35.5) รองลงมาคือเคยได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น วารสารสุขภาพว่าปลอกภัยจริง จำนวน 15 คน (ร้อยละ 19.7) , มีผักปลอกสารพิษให้เลือกหลากหลายประเภท จำนวน 12 คน (ร้อยละ 15.8) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ เป็นผักปลอกสารพิษที่มีชื่อเสียงมานานและมีผู้แนะนำให้ซื้อตราสินค้านั้น ๆ จำนวน 3 คนเท่านั้น (ร้อยละ 3.9)

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามการเลือกซื้อผักปลอดสารพิษ
ตราสินค้าประจำของผู้บริโภค

การเลือกซื้อผักปลอดสารพิษตราสินค้าประจำ	จำนวน	ร้อยละ
1 ไม่ประจำ	139	74.3
2.ประจำ	48	25.7
รวม	187	100

จากตารางที่ 24 พบร่วมกับผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการซื้อผักปลอดสารพิษใน
ตราสินค้าที่ไม่ประจำจำนวน 139 คน (ร้อยละ 74.3) และมีการซื้อในตราสินค้าเดิมเป็นประจำ
จำนวน 48 คน (ร้อยละ 25.7)

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องแบนสอบตามจำนวนตราสินค้าประจำที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ

ชื่อห้องประชุม	จำนวน	ร้อยละ
1. ค้อดยคำโวครงการหลัง	29	60.4
2. กรีนໄลฟ์	2	4.2
3. พักดอยหลาง	4	8.3
4. พักดอยเตอร์	-	-
5. กรีนเน็ท	1	2.1
6. เจวีซี	0	0
7. กลุ่มเกษตรกรจากชุมชนต่างจังหวัดที่มีโครงการส่งเสริมการเกษตร	8	16.7
8. ชั้นห้องของร้านที่จัดจำหน่าย เช่น แม่ค่าครัว, เกมนองกรีน	4	8.3
รวม	48	100

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอิทธิพลของตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ในการซื้อผักปลดสารพิษ

อิทธิพลของตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ในการซื้อผักปลดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. มากที่สุด	14	7.5
2. มาก	30	16.0
3. ปานกลาง	88	47.1
4. น้อย	14	6.5
5. น้อยที่สุด	8	4.3
6. ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ	33	17.6
รวม	187	100

จากตารางที่ 26 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผักปลดสารพิษในระดับปานกลาง มากที่สุด จำนวน 88 คน (ร้อยละ 47.1) รองลงมาคือ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ จำนวน 33 คน (ร้อยละ 17.6) , ในระดับมาก จำนวน 30 คน(ร้อยละ 16.0) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือมีอิทธิพลในระดับน้อยที่สุด จำนวน 8 คน (ร้อยละ 6.5)

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามการเปลี่ยนตราสินค้าของผักปลูกดสารพิษ

การเปลี่ยนตราสินค้าของผักปลูกดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
3. เคยเปลี่ยน	178	95.2
4. ไม่เคยเปลี่ยน	9	4.8
รวม	187	100

จากตารางที่ 27 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเปลี่ยนตราสินค้าของผักปลูกดสารพิษ จำนวน 178 คน (ร้อยละ 95.2) และไม่เคยเปลี่ยนตราสินค้าของผักปลูกดสารพิษ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 4.8)

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมูลเหตุสำคัญที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงตราสินค้าของผักปลอตสารพิษที่บริโภค

มูลเหตุสำคัญที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงตราสินค้าผักปลอตสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตราสินค้านิดมีคุณภาพไม่ดี เช่น ผักไม่สด	16	8.9
2. ตราสินค้าใหม่มีราคาถูกกว่า	47	26.4
3. คำแนะนำของบุคคลอื่น	33	18.5
4. ความไม่สะดวกและหาซื้อยาก	73	41.0
5. อื่น ๆ (อยากทดลองตราสินค้าใหม่)	[REDACTED]	[REDACTED]
รวม	[REDACTED]	[REDACTED]

จากตารางที่ 28 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมูลเหตุสำคัญที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงตราสินค้าของผักปลอตสารพิษที่บริโภคคือความไม่สะดวกและหาซื้อยาก จำนวน 73 คน (ร้อยละ 41.0) รองลงมาคือตราสินค้าใหม่มีราคาถูกกว่า จำนวน 47 คน (ร้อยละ 26.4) , คำแนะนำของบุคคลอื่น จำนวน 33 คน (ร้อยละ 18.5) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ (อยากรถลองตราสินค้าใหม่) จำนวน 9 คน (ร้อยละ 5.1)

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของผู้ต้องแบบสอบถามตามจำแนกตามชนิดของผู้ที่เลือกซื้อ

ชนิดของผู้ที่ซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้คนน้ำ	124	14.9
2. กะหลាปดี	82	9.9
3. ผู้ภาคขา	102	12.3
4. ผู้กว้างคูง	78	9.4
5. ผู้บุ้ง	127	15.3
6. ถั่วฝักขาว	76	9.1
7. ถั่วงอก	45	5.4
8. ผู้ภาคหนอง	62	7.5
9. ดอกกะหลា	59	7.1
10. แตงกว่า	77	9.3
รวม	823	100

จากตารางที่ 29 พบว่าผู้ต้องแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกซื้อผู้บุ้งมากที่สุดจำนวน 127 คน (ร้อยละ 15.3) รองลงมาคือผู้คนน้ำ จำนวน 124 คน (faun'. 14.9), ผู้ภาคขา จำนวน 102 คน (ร้อยละ 12.3) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ ถั่วงอก จำนวน 45 คน (ร้อยละ 5.4)

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามการบริโภคผักปลодสารพิษ
ที่บ้านของผู้บริโภค

การบริโภคที่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นครั้งคราว	83	44.4
2. เป็นประจำทุกเมื่อ	26	13.9
3. บริโภคร่วมกับผักหัวไว้	78	41.7
รวม	187	100

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้บริโภคจะบริโภคผักปลодสารพิษที่บ้านเป็นครั้งคราวมากที่สุด **diuaū 83 คน** (ร้อยละ 44.4) รองลงมาคือบริโภคร่วมกับผักหัวไว้ จำนวน **78 คน** (ร้อยละ 41.7) และน้อยที่สุดคือ บริโภคเป็นประจำทุกเมื่อ **diuaū 26 คน** (ร้อยละ 13.9)

**ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามการบริโภคผักปลดสารพิษ
นอกบ้านของผู้บริโภค**

การบริโภคผักปลดสารพิษที่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่ได้บริโภค	73	39.0
2. เป็นครั้งคราว	76	40.6
3. บริโภคเป็นประจำทุกวัน	38	20.3
รวม	187	100

จากตารางที่ 31 พบร่วมกับผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่บริโภคผักปลดสารพิษนอกบ้านเป็นครั้งคราวมากที่สุด จำนวน 76 คน (ร้อยละ 40.6) รองลงมาคือผู้บริโภคไม่ได้บริโภคผักปลดสารพิษนอกบ้าน จำนวน 73 คน (ร้อยละ 39.0) และน้อยที่สุดคือผู้บริโภคบริโภคผักปลดสารพิษนอกบ้านเป็นประจำทุกวัน จำนวน 38 คน (ร้อยละ 20.3)

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามสถานที่ที่ซื้อผักปลดสารพิษ เป็นประจำ

สถานที่ซื้อผักปลดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ร้านขายอาหารปลดสารพิษ โดยเฉพาะ เช่น เกมอนฟาร์ม, ร้านขายอาหารชีวจิต	66	20.9
2. ร้านค้าส่งหรือค้าปลีกขนาดใหญ่ เช่น แมคโคร, โลตัส, บิ๊กซี	65	20.6
3. ชุปเปอร์มาร์เก็ตที่ใกล้บ้าน เช่น ชันนี่, ฟูดแลนด์	48	15.2
4. ชุปเปอร์มาร์เก็ตที่อยู่ในห้างสรรพสินค้า เช่น ห้อปส์	69	21.8
5. ตลาดสดขนาดใหญ่ เช่น ตลาด อศก.	21	6.6
6. ตลาดสดทั่วไป	44	13.9
7. ที่ทำงาน	3	0.9
รวม	316	100

จากตารางที่ 32 พบว่า สถานที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไปซื้อผักปลดสารพิษ มากที่สุดคือ ชุปเปอร์มาร์เก็ตที่อยู่ในห้างสรรพสินค้า เช่น ห้อปส์ จำนวน 69 คน (ร้อยละ 21.8) รองลงมาคือร้านขายอาหารปลดสารพิษ โดยเฉพาะ เช่น เกมอนฟาร์ม, ร้านขายอาหารชีวจิต จำนวน 66 คน (ร้อยละ 20.9), ร้านค้าส่งหรือค้าปลีกขนาดใหญ่ เช่น แมคโคร โลตัส บิ๊กซีจำนวน 65 คน (ร้อยละ 20.6) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือที่ทำงาน จำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.9)

**ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกเหตุผลที่ซื้อผักปลดสารพิษ
ณ สถานที่นั้น**

เหตุผลที่ซื้อผักปลดสารพิษ ณ สถานที่นั้น	จำนวน	ร้อยละ
1. เชื่อถือได้ว่าผักที่นำมาขายปลดสารพิษจริง	42 คน	22.5
2. อยู่ใกล้บ้าน	75 คน	40.1
3. มีอาหารปลดสารพิษฯ ขายประเภทให้เลือก	32 คน	17.1
4. สนใจอื่น ๆ โดยทั่วไปราคาถูกกว่าที่อื่น	4 คน	2.1
5. มีสินค้าหลากหลาย ๆ ประเภทให้เลือกซื้อ	31 คน	16.6
6. สะดวกใกล้ที่ทำงาน	3 คน	1.6
รวม	187 คน	100

จากตารางที่ 33 พบว่าเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไปซื้อผักปลดสารพิษ ณ สถานที่นั้นๆ มากที่สุดคือ อยู่ใกล้บ้าน จำนวน 75 คน (ร้อยละ 40.1) รองลงมาคือเชื่อถือได้ว่า ผักที่นำมาขายปลดสารพิษจริง จำนวน 42 คน (ร้อยละ 22.5) , มีอาหารปลดสารพิษฯ ขายประเภทให้เลือก จำนวน 32 คน (ร้อยละ 17.1) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือสะดวกใกล้ที่ทำงาน จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.6)

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนเงินที่จ่ายเป็นค่าผักปลดสารพิษต่อวัน

จำนวนเงินที่จ่ายเป็นค่าผักปลดสารพิษ (บาท/วัน)	จำนวน	ร้อยละ
1. 10 – 40 บาท	46	24.6
2. 50 – 80 บาท	46	24.6
3. 90 – 120 บาท	30	16.0
4. 130 บาทขึ้นไป	10	5.4
5. ไม่แน่นอน	55	29.4
รวม	187	100

จากตารางที่ 34 พบร่วมกันว่า จำนวนเงินที่ผู้บริโภคจ่ายเป็นค่าผักปลดสารพิษต่อวัน มากที่สุดคือ ไม่แน่นอน 55 คน (ร้อยละ 29.4) รองลงมาคือ 10–40 บาทและ 50–80 บาท มีจำนวนเท่ากันคือ 46 คน (ร้อยละ 24.6) และน้อยที่สุดคือ 130 บาทขึ้นไป จำนวน 10 คน (ร้อยละ 5.4)

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำนวนมือในการ
บริโภคผักปลอดสารพิษในหนึ่งวัน

การบริโภคผักปลอดสารพิษในหนึ่งวัน	จำนวน	ร้อยละ
1. มือเดียว	89	47.6
2. สองมือ	31	16.6
3. สามมือ	19	10.2
4. ไม่แน่นอน	48	25.7
รวม	187	100

จากตารางที่ 35 พบว่า การบริโภคผักปลอดสารพิษในหนึ่งวันของผู้บริโภค มากที่สุด
คือ บริโภคเพียงมือเดียว จำนวน 89 คน (ร้อยละ 47.6) รองลงมาคือ บริโภคไม่แน่นอน จำนวน 48
คน (ร้อยละ 25.7) , บริโภคสองมือ จำนวน 31 คน (ร้อยละ 16.6) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือ บริโภค^{ทั้งสามมือ} จำนวน 19 คน (ร้อยละ 10.2)

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผู้ที่ซื้อผักปลอดสารพิษ

ผู้ที่ซื้อผักปลอดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. พ่อบ้าน	19	10.2
2. แม่บ้าน	128	68.4
3. แม่ครัวประจำบ้าน	6	3.2
4. อื่น ๆ (ซื้อคัวห์ตัวเอง)	34	18.2
รวม	187	100

จากตารางที่ 36 พบว่าผู้ที่เป็นคนซื้อผักปลอดสารพิษมากที่สุดคือ แม่บ้าน จำนวน 128 คน (ร้อยละ 68.4) รองลงมาคือ ซื้อคัวห์ตัวเอง จำนวน 34 คน (ร้อยละ 18.2), พ่อบ้าน จำนวน 19 คน (ร้อยละ 10.2) ตามลำดับ ขณะน้อยที่สุดคือ แม่ครัวประจำบ้าน จำนวน 6 คน (ร้อยละ 3.2)

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามการรับทราบข้อมูลผักปลอตสารพิษผ่านสื่อต่าง ๆ

การรับทราบข้อมูลผักปลอตสารพิษผ่านสื่อต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
1. วารสารและสิ่งพิมพ์	98 คน	21.4
2. วิทยุและโทรทัศน์	130 คน (ร้อยละ 28.5)	
3. การจัดแสดงสินค้าเพื่อสุขภาพ	68 คน (ร้อยละ 14.9)	
4. ณยาดิและเพื่อน	48 คน	10.5
5. แพทย์	52 คน	11.4
6. ผู้มีชื่อเสียงในสังคม	12 คน (ร้อยละ 2.6)	
7. ลักษณะพฤติกรรมผักปลอตสารพิษที่วางแผนนำเข้าโดยตรง	49 คน (ร้อยละ 10.7)	
รวม	457 คน	100

จากตารางที่ 37 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลผักปลอตสารพิษผ่านสื่อวิทยุและโทรทัศน์มากที่สุด 130 คน (ร้อยละ 28.5) รองลงมาคือวารสารและสิ่งพิมพ์ 98 คน (ร้อยละ 21.4) , การจัดแสดงสินค้าเพื่อสุขภาพ 68 คน (ร้อยละ 14.9) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือ ผู้มีชื่อเสียงในสังคม จำนวน 12 คน (ร้อยละ 2.6)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่างของ
ชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่
ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการบริโภคผักปลดสารพิษ
มาก่อน

การบริโภคผักปลดสารพิษ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เคยบริโภคมาก่อน	84	42.4
2. ไม่เคยบริโภคมาก่อน	114	57.6
รวม	198	100

จากตารางที่ 38 พนบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยบริโภคผักปลดสารพิษเลข
จำนวน 114 คน (ร้อยละ 57.6) และเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคผักปลดสารพิษแล้ว
จำนวน 84 คน (ร้อยละ 42.4)

**ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลของการบริโภค
ผักปลดอุดสารพิษในครั้งแรก**

เหตุผลของการเริ่มบริโภคผักปลดอุดสารพิษครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
1. ความปลอดภัยของสารพิษตกค้าง ได้แก่ ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี	47	23.3
2. อิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลอดสารพิษ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของภาครัฐ, วารสารเพื่อสุขภาพ	40	19.8
3. การซักซวนของผู้อื่น เช่น เพื่อน ผู้มีชื่อเสียง แพทย์	23	11.4
4. ได้มีส่วนช่วยเกษตรกรให้ปลอดภัยจากการใช้ยาฆ่าแมลง	18	8.9
5. เป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว	55	27.2
6. สามารถประยัดเวลาในการล้างผักและตะลอกในการปรุงอาหาร	19	9.4
รวม	202	100

จากตารางที่ 39 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เหตุผลของการบริโภคผักปลดอุดสารพิษคือ เป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว มากที่สุด จำนวน 55 คน (ร้อยละ 27.2) รองลงมาคือความปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง ได้แก่ ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี จำนวน 47 คน (ร้อยละ 23.3) , อิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลอดสารพิษ จำนวน 40 คน(ร้อยละ 19.8) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือ ได้มีส่วนช่วยเกษตรกรให้ปลอดภัยจากการใช้ยาฆ่าแมลง จำนวน 18 คน (ร้อยละ 8.9)

**ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาเหตุสำคัญของการเลิก
บริโภคผักปลดสารพิษ**

ความสำคัญของการเลิกบริโภคผักปลดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับมาตรฐานของผักปลดสารพิษ	16	19.0
2. ผักไม่น่ารับประทาน เช่น ผักเป็นรู ผักไม่สด	0	0
3. ผักปลดสารพิษมีราคาแพงกว่าผักธรรมชาติ	13	15.5
4. มีประเททของผักให้เลือกน้อย	6	7.1
5. หาซื้อได้ยาก	29	34.5
6. ไม่เห็นความจำเป็น	2	2.4
7. ไม่ได้ประกอบอาหารเอง	18	21.4
รวม	84	100

จากตารางที่ 40 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เหตุผลของการเลิกบริโภคผักปลดสารพิษคือผักปลดสารพิษหาซื้อได้ยากมากที่สุด diua 29 คน (ร้อยละ 34.5) รองลงมา คือไม่ได้ประกอบอาหารเอง จำนวน is ทบ (ร้อยละ 21.4) , ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับมาตรฐานของผักปลดสารพิษ diua 16 คน (ร้อยละ 19.0) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือ ไม่เห็นความจำเป็นในการบริโภคผักปลดสารพิษ diua 2 คน (ร้อยละ 2.4)

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาของการเลิกบริโภค
ผักปลอกสารพิษ

ระยะเวลาของการเลิกบริโภคผักปลอกสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 3 เดือน	20	23.8
2. 3-6 เดือน	24	28.6
3. 6 เดือน - 1 ปี	27	32.1
4. มากกว่า 1 ปี	13	15.5
รวม	84	100

จากตารางที่ 41 พนว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาของการเลิกบริโภค
ผักปลอกสารพิษมา 6 เดือน- 1 ปี มากที่สุด จำนวน 27 คน (ร้อยละ 32.1) รองลงมาคือระยะเวลา
ของการเลิกบริโภคผักปลอกสารพิษมา 3-6 เดือน จำนวน 24 คน (ร้อยละ 28.6), ต่ำกว่า 3 เดือน
จำนวน 20 คน (ร้อยละ 23.8) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือ ระยะเวลาของการเลิกบริโภคผักปลอก
สารพิษมากกว่า 1 ปี จำนวน 13 คน (ร้อยละ 15.5)

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็นที่จะกลับมา
บริโภคผักปลดสารพิษอีกครั้ง

ความคิดเห็นที่จะกลับมาบริโภคผักปลดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. เคย	60	71.4
2. ไม่เคยคิด	3	3.6
3. ไม่แน่ใจ	21	25.0
รวม	84	100

จากตารางที่ 42 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้บริโภค มีความคิดเห็นที่จะกลับมาบริโภคผักปลดสารพิษ มากที่สุด จำนวน 60 คน (ร้อยละ 71.4) รองลงมาคือผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าจะกลับมาบริโภคผักปลดสารพิษ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 25.0) และน้อยที่สุดคือผู้บริโภคไม่เคยคิดว่าจะกลับมาบริโภคผักปลดสารพิษ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.6)

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามเจ้าแนกตามเหตุสำคัญที่จะกลับไปบริโภค

เหตุสำคัญที่จะกลับไปบริโภคผักปลอกสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต้องการรับประทานน้ำจากคุณค่าของผักที่ไม่มีสารพิษตกค้าง	36	42.9
2. ราคาถูกลงไก่เดียงกับผักหัวไว้	9	10.7
3. หาซื้อได้ง่ายและสะดวกขึ้น	25	29.8
4. มีครารับรองจากหน่วยงานของรัฐว่าเป็นผักปลอกสารพิษจริง ๆ	10	11.9
5. มีผักหลากหลายประเภทให้เลือกซื้อ	4	4.8
รวม	84	100

จากตารางที่ 43 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สูบบริโภค เหตุสำคัญที่จะกลับไปบริโภคเพราต้องการได้รับประทานน้ำจากคุณค่าของผักที่ไม่มีสารพิษตกค้าง มากที่สุด จำนวน 36 คน (ร้อยละ 42.9) รองลงมาคือหาซื้อได้ง่ายและสะดวกขึ้น จำนวน 25 คน (ร้อยละ 29.8) , มีครารับรองจากหน่วยงานของรัฐว่าเป็นผักปลอกสารพิษจริง ๆ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 11.9) ตามลำดับและน้อยที่สุดคือ มีผักหลากหลายประเภทให้เลือกซื้อ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 4.8)

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลของผู้บริโภคที่ยังไม่ได้บริโภคผักปลодสารพิษ

เหตุสำคัญที่ยังไม่ได้บริโภคผักปลอดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับคุณภาพว่าปลอดสารพิษจริง	42	17.6
2. ผักไม่น่ารับประทาน เช่น ผักเป็นazu, ผักไม่สด	9	3.8
3. ผักปลอดสารพิษมีราคาแพงกว่าผักธรรมชาติ	28	11.7
4. มีประเพณีของผักให้เลือกน้อย	16	6.7
5. หาซื้อยาก	64	26.8
6. ไม่รู้ว่าในปัจจุบันมีผักปลอดสารพิษจำหน่าย	16	6.7
7. ไม่ได้ประกอบอาหารเอง	55	23.0
8. ไม่เห็นความจำเป็นในการบริโภค	9	3.8
รวม	238	100

จากตารางที่ 44 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ยังไม่ได้บริโภคผักปลอดสารพิษเพราะหาซื้อยากมากที่สุด จำนวน 64 คน (ร้อยละ 26.8) รองลงมาคือไม่ได้ประกอบอาหารเอง จำนวน 55 คน (ร้อยละ 23.0) , ยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับคุณภาพว่าปลอดสารพิษจริง จำนวน 42 คน (ร้อยละ 17.6) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือผักไม่น่ารับประทานและไม่เห็นความจำเป็นในการบริโภค มีจำนวนเท่ากันคือ 9 คน (ร้อยละ 3.8)

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามการได้รับค่าแนะนำให้บริโภคผักปลอกสารพิษ

การได้รับค่าแนะนำให้บริโภคผักปลอกสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. เคยได้รับคำแนะนำ	152	76.8
2. ไม่เคยได้รับคำแนะนำ	46	23.2
รวม	198	100

จากตารางที่ 45 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้รับค่าแนะนำให้บริโภคผักปลอกสารพิษมากที่สุด 152 คน (ร้อยละ 76.8) และไม่ได้รับค่าแนะนำให้บริโภคผักปลอกสารพิษ 46 คน (ร้อยละ 23.2)

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจ้าแนกตามการรับทราบข้อมูลผักปลودสารพิษผ่านสื่อต่าง ๆ

การรับทราบข้อมูลผักปลอดสารพิษผ่านสื่อต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
1. วารสารและสื่อสิ่งพิมพ์	105	23.3
2. วิทยุและโทรทัศน์	145	32.2
3. ยาดีและเพื่อน	65	14.4
4. แพทย์	24	5.3
5. ผู้มีชื่อเสียงในสังคม	14	3.1
6. การจัดงานแสดงสินค้าเกษตร และอาหาร	59	13.1
7. ลักษณะผลิตภัณฑ์ผักปลอดสารพิษที่วางจำหน่ายโดยตรง	38	8.4
รวม	450	100

จากตารางที่ 46 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้บริโภครับทราบข้อมูลผักปลอดสารพิษผ่านสื่อวิทยุและโทรทัศน์มากที่สุด จำนวน 145 คน (ร้อยละ 32.2) รองลงมาคือ วารสารและสื่อสิ่งพิมพ์ 105 คน (ร้อยละ 23.3) , การจัดงานแสดงสินค้าเกษตรและอาหาร จำนวน 59 คน (ร้อยละ 13.1) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ ผู้มีชื่อเสียงในสังคม 14 คน (ร้อยละ 3.1)

**ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามความคิดเห็นของการปรับปรุง
ผลิตภัณฑ์ผักปลอดสารพิษในด้านต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดการตัดสินใจซื้อ**

ความคิดเห็นเพื่อก่อให้เกิดการตัดสินใจซื้อผักปลอดสารพิษ	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดให้มีผักปลอดการพิษจำหน่ายอย่างทั่วถึง	174	22.6
2. มีครัวรับรองของกรมส่งเสริมการเกษตร หรือ อช. ว่าปลอด สารพิษจริง	120	18.5
3. มีคราชีห้อที่เด่นชัดและมีป้ายฉลากที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับ ประโยชน์ของผักปลอดสารพิษ	46	7.1
4. มีบรรจุภัณฑ์ที่เด่นสะกดตาและสามารถแยกออกจากผัก ธรรมชาติได้ง่าย	39	6.0
5. มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์หรือการรณรงค์จากหน่วยงาน ของรัฐให้ผู้บริโภคทราบถึงประโยชน์ของการบริโภคผักปลอด สารพิษ	81	12.5
6. มีราคาน้ำใจเดียวกับผักธรรมชาติ	129	19.9
7. มีผักปลอดสารพิษให้เลือกหลากหลายชนิด	88	13.5
รวม	450	100

จากตารางที่ 47 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความเห็นของการปรับปรุง
ผลิตภัณฑ์ผักปลอดสารพิษในด้านการจัดให้มีผักปลอดสารพิษจำหน่ายอย่างทั่วถึง มากที่สุด
จำนวน 147 คน (ร้อยละ 22.6) รองลงมาคือมีราคาน้ำใจเดียวกับผักธรรมชาติ ไป จำนวน 129
คน (ร้อยละ 19.9) , มีครัวรับรองของกรมส่งเสริมการเกษตรหรือ อช.ว่าปลอดสารพิษจริง จำนวน
120 คน(ร้อยละ 18.5) ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือมีบรรจุภัณฑ์ที่เด่นสะกดตาและสามารถแยกออก
จากผักธรรมชาติ ไปได้ง่ายจำนวน 39 คน (ร้อยละ 6.0)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของชาวกรุงเทพมหานครและปริมณฑลกับพฤติกรรมการบริโภคผักปลอดสารพิษ

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการบริโภคผักปลอดสารพิษ

เพศ	การบริโภคผักปลอดสารพิษ		รวม
	ผู้ที่กำลังบริโภค	ผู้ที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว	
1. ชาย	69 (41.0)	99 (59.0)	168 (100)
2. หญิง	118 (54.4)	99 (45.6)	217 (100)
รวม	187 (48.6)	198 (51.4)	385 (100)

ค่า Significance = 0.0096

จากตารางที่ 48 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการบริโภคผักปลอดสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวคือ ผู้บริโภคที่เคยบริโภคผักและในปัจจุบันยังบริโภคอยู่ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 54.4) ส่วนผู้บริโภคที่ไม่เคยบริโภคผักปลอดสารพิษและปัจจุบันยังไม่ได้บริโภคนั้นเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 59.0)

ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการบริโภคผักปลดคลอสสารพิษ

อายุ	การบริโภคผักปลดคลอสสารพิษ		รวม
	ผู้ที่กำลังบริโภค	ผู้ที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว	
1. 15-20 ปี	7 (46.7)	8 (53.3)	15 (100)
2. 21-30 ปี	62 (46.6)	71 (53.4)	133 (100)
3. 31-40 ปี	54 (41.5)	76 (58.5)	130 (100)
4. 41-50 ปี	23 (61.0)	27 (54.0)	50 (100)
5. 51-60 ปี	17 (62.1)	15 (46.9)	32 (100)
	24 (96.0)	1 (4.0)	25 (100)
6. 61 ปีขึ้นไป	187 (48.6)	198 (51.4)	385 (100)
รวม			

d1 Significance = 0.0001

จากตารางที่ 49 พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการบริโภคผักปลดคลอสสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือการบริโภคผักจะมากขึ้นตามระดับอายุที่มากขึ้น ระดับอายุที่มีการบริโภคมากที่สุดคืออายุ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 96.0 แต่ผู้ที่ไม่เคยบริโภคนั้นมากที่สุดในช่วงอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 58.5

ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับ การบริโภคผักปลดสารพิษ

การศึกษา	การบริโภคผักปลดสารพิษ		รวม
	ผู้ที่กำลังบริโภค	ผู้ที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว	
1. มัธยมศึกษาและต่ำกว่า	33 (50.0)	33 (50.0)	66 (100)
2. อาชีวะ(ปวช./ปวส.)	54 (44.3)	68 (55.7)	122 (100)
3. ปริญญาตรี	90 (50.8)	87 (49.2)	177 (100)
4. ปริญญาโทและสูงกว่า	10 (52.6)	9 (47.4)	19 (100)
5. อื่น ๆ	-	1(100)	1(100)
รวม	187 (48.6)	198 (51.4)	385 (100)

ค่า Significance = 0.854

จากตารางที่ 50 พบว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการบริโภคผักปลดสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการบริโภคผักป้องกันสารพิษ

อาชีพ	การบริโภคผักป้องกันสารพิษ		รวม
	ผู้ที่กำลังบริโภค	ผู้ที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว	
1. ธุรกิจส่วนตัว	36 (54.5)	30 (45.5)	66 (100)
2. พนักงานเอกชน	66 (46.8)	75 (53.2)	141 (100)
3. ข้าราชการรัฐวิสาหกิจ	64 (47.0)	72 (53)	136 (100)
4. แม่บ้าน	20 (60.6)	13 (36.4)	33 (100)
5. อื่นๆ	1 (11.1)	8 (88.9)	9 (100)
รวม	187 (48.57)	198 (51.43)	385 (100)

ค่า Significance = 0.084

จากตารางที่ 51 พบว่า อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการบริโภคผักป้องกันสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการบริโภคผักปลดสารพิษ

รายได้	การบริโภคผักปลดสารพิษ		รวม
	ผู้ที่กำลังบริโภค	ผู้ที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว	
1. ตั้งแต่ 10,000 บาทลงมา	36 (42.9)	48 (57.1)	84 (100)
2. 10,001-15,000 บาท	36 (52.2)	33 (47.8)	69 (100)
3. 15,001-20,000 บาท	44 (49.4)	45 (50.6)	89 (100)
4. 20,000-25,000 บาท	27 (49.1)	28 (50.9)	55 (100)
5. 25,001 บาทขึ้นไป	44 (50.0)	44 (50.0)	88 (100)
รวม	187 (48.5)	198 (51.4)	385 (100)

ค่า Significance = 0.765

จากตารางที่ 52 พนบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการบริโภคผักปลดสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวกับการบริโภคผักปลอตสารพิษ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	การบริโภคผักปลอตสารพิษ		รวม
	ผู้ที่กำลังบริโภค	ผู้ที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว	
1. 1 flu	10 (45.5)	12 (54.5)	22 (100)
2. 2-3 คน	68 (42.2)	93 (57.8)	161 (100)
3. 4-5 คน	83 (56.8)	63 (43.2)	146 (100)
4. มากกว่า 5 คนขึ้นไป	26 (46.4)	30 (53.6)	56 (100)
รวม	187 (48.5)	198 (51.4)	385 (100)

dl Significance = 0.093

จากตารางที่ 53 พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการบริโภคผักปลอตสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเลือกตราสินค้าของผักปลอกสารพิษ

อายุ	การเลือกตราสินค้าของผักปลอกสารพิษ		รวม
	ไม่เลือกตราสินค้า	เลือกตราสินค้า	
1. 15-20 ปี	4 (57.1)	3 (48.9)	7 (100)
2. 21-30 ปี	35 (56.5)	27 (43.5)	62 (100)
3. 31-40 ปี	29 (53.7)	25 (46.3)	54 (100)
4. 41-50 ปี	15 (65.2)	8 (34.8)	23 (100)
5. 51-60 ปี	11 (64.7)	6 (35.3)	17 (100)
6. 61 ปีขึ้นไป	17 (70.8)	7 (29.2)	24 (100)
รวม	111 (59.4)	76 (40.6)	187 (100)

ค่า Significance = 0.733

จากตารางที่ 55 พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกตราสินค้าของผักปลอกสารพิษของผู้บริโภค ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการเลือกตราสินค้าของผู้ปลดสารพิษ

รายได้	การเลือกตราสินค้าของผู้ปลดสารพิษ		รวม
	ไม่เลือกตราสินค้า	เลือกตราสินค้า	
1. ตั้งแต่ 10,000 บาทลงมา	19 (52.8)	17 (47.2)	36 (100)
2. 10,001-15,000 บาท	20 (55.6)	16 (44.4)	36 (100)
3. 15,001-20,000 บาท	29 (65.9)	15 (34.1)	44 (100)
4. 20,000-25,000 บาท	17 (63.0)	10 (37.0)	27 (100)
5. 25,001 บาทขึ้นไป	26 (59.1)	18 (40.9)	44 (100)
รวม	111 (59.4)	76 (40.6)	187 (100)

d1 Significance = 0.774

จากตารางที่ 56 พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกตราสินค้าของผู้ปลดสารพิษของผู้บริโภค ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 57 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับ การเลือกตราสินค้าของผู้ป่วยด้วยสารพิษ

การศึกษา	การเลือกตราสินค้าของผู้ป่วยด้วยสารพิษ		รวม
	ไม่เลือกตราสินค้า	เลือกตราสินค้า	
1. มัชชมนศึกษาและต่อกว่า	21 (63.6)	12 (36.4)	33 (100)
2. อาชีวะ(ปวช./ปวส.)	27 (50.0)	27 (50.0)	54 (100)
3. ปริญญาตรี	59 (65.6)	31 (34.4)	90 (100)
4. ปริญญาโทและสูงกว่า	3 (33.3)	6 (66.7)	9 (100)
5. อื่นๆ	1 (100)		1 (100)
รวม	111 (59.4)	76 (40.6)	187 (100)

ค่า Significance = 0.144

จากตารางที่ 57 พบร่วมกันว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกตราสินค้าของผู้ป่วยด้วยสารพิษของผู้บริโภค ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการเลือกตราสินค้าของผักปลดสารพิษ

อาชีพ	การเลือกตราสินค้าของผักปลดสารพิษ		รวม
	ไม่เลือกตราสินค้า	เลือกตราสินค้า	
1. ชาวเกษตร	26 (72.2)	10 (27.8)	36 (100)
2. พนักงานเอกสาร	44 (66.7)	22 (33.3)	66 (100)
3. ข้าราชการ/วัสดุวิสาหกิจ	33 (51.6)	31 (48.4)	64 (100)
4. แม่บ้าน	8 (40.0)	12(60.0)	20(100)
5. อื่นๆ	-	1 (100)	1 (100)
รวม	111 (59.4)	76 (40.6)	187 (100)

ค่า Significance = 0.039

จากตารางที่ 58 พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการเลือกตราสินค้าของผักปลดสารพิษของผู้บริโภค ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 กล่าวคือ แม่บ้านมีพฤติกรรมการเลือกตราสินค้าของผักปลดสารพิษมากที่สุด ร้อยละ 60 ส่วนผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีพฤติกรรมที่ไม่เลือกตราสินค้าผักปลดสารพิษมากที่สุด ร้อยละ 72.2

ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดครอบครัวกับการเลือกตราสินค้าของผักปลดสารพิษ

ขนาดครอบครัว	การเลือกตราสินค้าของผักปลดสารพิษ		รวม
	ไม่เลือกตราสินค้า	เลือกตราสินค้า	
1. 1 คน	7(70.0)	3(30.0)	10(100)
2. 2-3 คน	39(57.4)	29(42.6)	68(100)
3. 4-5 คน	46(55.4)	37(44.6)	83(100)
4. มากกว่า 5 คนขึ้นไป	19(73.1)	7(26.9)	26(100)
รวม	111 (59.4)	76 (40.6)	187 (100)

df Significance = 0.370

จากตารางที่ 59 พบว่า ขนาดครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกตราสินค้าของผักปลดสารพิษของผู้บริโภคที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 385 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำลังบริโภคผักปลอกสารพิษ จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยบริโภคและเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว 198 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดสามารถสรุปข้อมูลสถานภาพทั่วไปได้ดังต่อไปนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เพศหญิงมีจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 และเพศชาย 168 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี 133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาเป็นอายุ 31-40 ปี 130 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 และ 41-50 ปี 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

รายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-20,000 บาท 89 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 รองลงมา 25,000 บาทขึ้นไป 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 และต่ำกว่า 10,000 บาทลงมา 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ตามลำดับ

การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาเป็นระดับอาชีวศึกษา จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และระดับมัธยมศึกษาและต่ำกว่า 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาเป็นอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 136 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-3 คน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมาเป็นจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-5 คน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 และจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คนขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ตามลำดับ

ภูมิคุ้มกันปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิคุ้มกันปัจจุบันอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมาเป็นภูมิคุ้มกันปัจจุบันอยู่ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และภูมิคุ้มกันปัจจุบันอยู่ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษ

2.1 พฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มตัวอย่างที่กำลังบริโภคผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษ

จากกลุ่มตัวอย่างที่กำลังบริโภคผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษทั้งหมด พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างบริโภคผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษเรียงตามลำดับ คือความปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง ได้แก่ ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี รองลงมาคือการบริโภคผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว และการได้รับอิทธิพลจากการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลอดสารพิษ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของภาครัฐและวารสารเพื่อสุขภาพ ตามลำดับ

ส่วนมูลเหตุทุกประการที่ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจบริโภคผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษในครั้งแรก คือความปลอดภัยของสารพิษตกค้าง ได้แก่ ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี รองลงมาคือการบริโภคผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษ เป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว และ การได้รับอิทธิพลจากการซักซ่อนของผู้อื่น เช่น เพื่อนผู้มีเชื้อสีเชิง แพทย์ ตามลำดับ การที่ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษเกิดจากแรงจูงใจในตัวผู้บริโภคเองที่มีความต้องการความปลอดภัยจากสารพิษตกค้างและต้องการมีสุขภาพดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ในเรื่องของความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือหลังจากที่ความต้องการด้านร่างกายหรือความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะต้องการความปลอดภัยเป็นลำดับต่อไป นอกจากนี้ยังเกิดจากสิ่งกระตุ้นภายนอก เช่นการซักซ่อนของผู้อื่น สื่อค่าย ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของภาครัฐและวารสารเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

ในด้านพฤติกรรมการบริโภคผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษพบว่าผู้บริโภคไม่เลือกตราสินค้าของผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษ ร้อยละ 59.4 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยมีชื่อที่ห่อที่ผู้บริโภคนิยมมากที่สุด ได้แก่ ตราดอยคำของ โครงการหลวง รองลงมาคือ ตราของกลุ่มเกษตรกรจากชุมชนต่างจังหวัดที่มีตรา註冊ของกรมส่งเสริมการเกษตร และชื่อห่อของร้านที่จัดจำหน่าย ตามลำดับ ส่วนรากเหตุที่ทำให้ผู้บริโภคเลือกชื่อห่อต่างกัน ได้แก่ ไว้ใจได้ว่าปลอดสารพิษจริง รองลงมาคือเคยได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อค่าย ๆ เช่นวารสารเพื่อสุขภาพ ว่าปลอดภัยจริง และมีผักผลิตภัณฑ์อาหารพิเศษในที่เลือกหลายประเภท ตามลำดับ ในด้านการบริโภคผู้บริโภคจะบริโภคเป็นครั้งคราวและบริโภคร่วมกับผักทั่วไป จำนวนน้อยอาหารที่รับประทานส่วนมากจะเป็นมื้อเดียวของลงมาคือ ไม่แน่นอนและสองมื้อ ตามลำดับ

ในด้านพฤติกรรมการซื้อผู้บริโภคส่วนใหญ่จะไม่ซื้อแบบประจำ โดยผู้บริโภคร้อนที่จะเปลี่ยนยี่ห้อ โดยให้เหตุผลของการเปลี่ยนยี่ห้อดังนี้ ความไม่สะดวกในการซื้อหรือหาซื้อไปซาก รองลงมาคือมียี่ห้อใหม่ร้าวราคากูกกว่าและได้รับคำแนะนำจากบุคคลอื่น ตามลำดับ ในด้านชนิดของผักปลดสารพิษที่นิยมซื้อ ได้แก่ ผักบุ้ง ผักคะน้า ผักกาดขาว กะหล่ำปลีและผักหวานตุ้งตามลำดับ ร้านค้าที่ผู้บริโภคนิยมไปซื้อ ได้แก่ ชูปเปอร์มาร์เก็ตที่อยู่ในห้างสรรพสินค้า รองลงมาคือร้านที่ขายอาหารปลดสารพิษโดยเฉพาะ เช่น เลมอนฟาร์ม ร้านขายอาหารชีวจิตและร้านค้าส่งหรือค้าปลีกขนาดใหญ่ เช่น โลตัส บีกซ์ แมคโคร ตามลำดับ โดยสาเหตุที่เลือกซื้อที่สถานที่ดังกล่าวคือ อยู่ใกล้บ้าน รองลงมาซึ่งถือได้ว่าผักที่นำมาขายปลดสารพิษจริงและมีอาหารปลดสารพิษให้เลือกหลายประเภท ตามลำดับ ในด้านจำนวนที่จ่ายเป็นค่าผักปลดสารพิษส่วนใหญ่มีปริมาณไม่แน่นอน รองลงมาคือ 50-80 บาทและ 10-40 บาทตามลำดับ ส่วนผู้ที่ไปทำการซื้อผักปลดสารพิษส่วนใหญ่ เป็นแม่บ้าน

ในด้านความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อราคาผักปลดสารพิษ ผู้บริโภค มีความคิดว่า ผักปลดสารพิษมีราคาค่อนข้างแพง ถึงร้อยละ 59.9 และมีความคิดว่าผักปลดสารพิษมีราคาแพงมากถึงร้อยละ 10.2 แต่ย่างไรก็ตามมีผู้บริโภคร้อยละ 26.7 ที่ค่านึงถึงสุขภาพมากกว่าราคา โดยถึงแม่ว่าจะมีการขึ้นราคาก็ยังเติบโตที่จะบริโภคผักปลดสารพิษต่อไป จากการสำรวจกลุ่มที่เคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้วพบว่าราคาไม่ใช่ปัจจัยหลักที่ทำให้เลิกบริโภคผักปลดสารพิษ

ในด้านตราสินค้าพบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่เลือกตราสินค้าของผักปลดสารพิษ ถึงร้อยละ 59.4 และในกลุ่มที่เลือกตราสินค้าร้อยละ 40.6 เลือกตราสินค้าด้วยคำของโกรกหัวลงมากที่สุดถึงร้อยละ 51.3 รองลงมาผู้บริโภคเลือกผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกรที่มีตรา註冊ของกรมส่งเสริมการเกษตร โดยผู้บริโภคให้เหตุผลในการเลือกตราสินค้าดังกล่าวคือมีความไว้วางใจได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ปลดสารพิษจริงและเชื่อได้ว่าสารจากสืบต่างๆ มาก่อนว่าตราสินค้านั้น ๆ ปลดภัยจากสารพิษ ในกลุ่มผู้บริโภคผักปลดสารพิษทั้งหมดมีพฤติกรรมเคยเปลี่ยนตราสินค้าสูงถึงร้อยละ 95.2 โดยมีเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงตราสินค้า คือ ตราสินค้าเดิมหายาก และพบว่ามีตราสินค้าอื่นที่ราคาถูกกว่า

2.2 พฤติกรรมการบริโภคของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยบริโภคผักปลดสารพิษ หรือเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 198 คน แบ่งเป็นผู้บริโภคที่เคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว ร้อยละ 42.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยบริโภคร้อยละ 57.6 พบว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่บริโภคผักปลดสารพิษ คือผักปลดสารพิษหายาก รองลงมาคือปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาหารเอง และยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับมาตรฐานของผักปลดสารพิษ ตามลำดับ

ในกลุ่มผู้บริโภคที่เคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว ให้เหตุผลของการบริโภคในครั้งแรกคือเป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว รองลงมาคือความปลอดภัยจากการพิษตกค้างและอิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพและอาหารปลอดสารพิษ ตามลำดับ ส่วนสาเหตุสำคัญที่ทำให้เลิกบริโภคผักปลอดสารพิษคือผักปลอดสารพิษหายใจได้ยาก รองลงมาคือไม่ได้ประกอบอาหารเองและยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับมาตรฐานของผักปลอดสารพิษตามลำดับ ในกลุ่มผู้บริโภคที่เคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว ส่วนใหญ่มีความคิดที่จะกลับมาบริโภคผักปลอดสารพิษอีกครั้งถ้าผักปลอดสารพิษมีการจัดจำหน่ายอย่างทั่วถึงและหาซื้อได้ง่ายขึ้น มีราคาถูกลงไกรสีคีบกับผักทั่วไป และผักปลอดสารพิษมีตรารับรองจากหน่วยงานของรัฐว่าเป็นผักปลอดสารพิษจริง

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทั่วไปกับพฤติกรรมการบริโภค

ผักปลอดสารพิษของผู้ต้องแบ่งสอนตามและการตัดสินใจเลือก ตราสินค้าของผักปลอดสารพิษ

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจบริโภค ผักปลอดสารพิษ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตัดสินใจบริโภคผักปลอดสารพิษพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจบริโภคผักปลอดสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 โดยเพศหญิงนิยมบริโภคผักปลอดสารพิษมากกว่าเพศชาย และอยู่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจบริโภคผักปลอดสารพิษที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 โดยการบริโภคผักปลอดสารพิษจะมากขึ้นตามระดับอายุที่มากขึ้น ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคด้านรายได้ การศึกษา อาชีพและจำนวนสมนาเชิงในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจบริโภคผักปลอดสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือก ตราสินค้าของผักปลอดสารพิษ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตัดสินใจเลือกตราสินค้าของผักปลอดสารพิษพบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตราสินค้าของผักปลอดสารพิษ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 โดยกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นแม่บ้านมีพฤติกรรมการเลือกซื้อมากที่สุด ร้อยละ 60 ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีพฤติกรรมที่ไม่เลือกตราสินค้าผักปลอดสารพิษมากที่สุด ร้อยละ 72.2 ส่วนลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคด้านเพศ อายุ รายได้ การศึกษา และจำนวนสมนาเชิงในครอบครัว ไม่มี

ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกราสินค้าของผู้ก่อผลิตภัณฑ์ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นแม่บ้านมีขนาดของตัวอย่างน้อยเกินไปจึงเป็นการยากที่จะสรุปให้แน่นอนได้ ควรที่จะมีการศึกษาเพิ่มเติมในการประเมินผู้บริโภคของผู้บริโภคที่เป็นแม่บ้านโดยเฉพาะเนื่องจากงานวิจัยนี้สรุปได้ว่าเพศหญิงเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อผู้ก่อผลิตภัณฑ์มากกว่าเพศชายและกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นแม่บ้านก็มีพฤติกรรมการเลือกซื้อห้องน้ำที่สุด เนื่องจากแม่บ้านมีความห่วงใยในสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว จึงเลือกซื้อตราสินค้าผู้ก่อผลิตภัณฑ์ที่มั่นใจได้ว่าปลอดภัยจริงเท่านั้น

จากสรุปผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นพิจารณาได้ว่า สาเหตุหลักที่ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลไม่รับประทานผู้ก่อผลิตภัณฑ์เป็นเพราะผู้ก่อผลิตภัณฑ์หาซื้อยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประสาร นิภารักษ์ และคณะที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสาเหตุหลักที่ทำให้คนกลุ่มนี้ไม่รับประทานผู้ก่อผลิตภัณฑ์ไม่ปลอดภัยเป็นเพราะผู้ก่อผลิตภัณฑ์หาซื้อยาก ไม่เชื่อว่าผู้ก่อผลิตภัณฑ์ไม่จะปลอดภัยจริงและมีราคาแพง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิໄท หัวมกตัด ซึ่งศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมการบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าจากการศึกษาด้านทัศนคติของผู้บริโภค ผู้บริโภค มีทัศนคติในเชิงนิยมผู้ก่อผลิตภัณฑ์โดยมีความเห็นว่าผู้ก่อผลิตภัณฑ์มีประโยชน์ แต่ผู้บริโภคไม่มีความมั่นใจในคุณภาพของผู้ก่อผลิตภัณฑ์ ผู้ก่อผลิตภัณฑ์มีราคาแพงและผู้ก่อผลิตภัณฑ์มีแหล่งที่มาจําหน่ายน้อย

ในส่วนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์ ผลงานวิจัยนี้ ความแตกต่างจากงานวิจัยของประสาร นิภารักษ์ และคณะ กล่าวว่าต้องจากผลงานวิจัยพบว่า เพศและอายุ มีผลต่อการตัดสินใจบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์ โดยเพศหญิงนิยมบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์มากกว่าเพศชายและการบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์มีความนิยมมากขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่งานวิจัยของประสาร นิภารักษ์ และคณะสรุปว่า การศึกษามีผลต่อทัศนคติที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงจะให้ความสำคัญกับคุณค่าสารอาหาร รสชาติและผู้ที่บริโภคนั้น ปลอดภัยหรือไม่มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่า ส่วนเพศและอายุไม่มีผลที่ทำให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างในการเลือกบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์

ในด้านการจัดจําหน่าย ผลงานวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของประสาร นิภารักษ์ และคณะ โดยพบว่าผู้บริโภคนิยมซื้อผู้ก่อผลิตภัณฑ์ตามชุมชนเปอร์ນาร์เก็ตมากที่สุด สาเหตุ

เพราะว่าไกลั้บ้านหรือที่ทำงาน ไว้ใจได้ว่าผักปลดสารพิษจริงและมีผักปลดสารพิษให้เลือกหลายประเภท

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปปัญหาและอุปสรรค ของธุรกิจผักปลดสารพิษดังนี้

1. ในส่วนของผักปลดสารพิษ ชนิดของผักปลดสารพิษขาดความหลากหลาย มีผักให้ถูกค้าเลือกน้อยและผู้บริโภคยังขาดความเชื่อมั่นว่าผักปลดสารพิษที่ซื้อมาจะปลอดภัยจากสารพิษจริง
2. เนื่องจากต้นทุนการปลูกผักปลดสารพิษสูงกว่าผักทั่วไปทำให้ราคาขายของผักปลดสารพิษมีราคาแพงกว่าผักธรรมชาติทั่วไป
3. สถานที่จัดจำหน่าย : สถานที่จำหน่ายมีน้อย ทำให้ไม่สะดวกในการที่ผู้บริโภคจะหาซื้อ
4. การประชาสัมพันธ์และสื่อ : ขาดการประชาสัมพันธ์ถึงคุณประโยชน์ของผักปลดสารพิษ และการประชาสัมพันธ์ที่ไม่มีความต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้บริโภคขาดความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการบริโภคผักปลดสารพิษ
5. ตราสินค้า ผู้บริโภค มีความกังวลต่อตราสินค้าน้อยและนิยมที่จะเปลี่ยนแปลงตราสินค้าไปใช้ตราสินค้าอื่น ได้เสมอ ถ้าพบตราสินค้าใหม่ที่น่าเชื่อได้ง่ายและราคาถูกกว่า

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ผู้ผลิต ผู้ผลิตควรศึกษาหารือที่จะผลิตผักปลดสารพิษให้มีความหลากหลายขึ้นและ ต้องควบคุมคุณภาพของสินค้าเพื่อให้ผู้บริโภค มั่นใจว่าปลอดภัยจากสารพิษจริง ควรมีการรวมตัวของผู้ผลิต เช่น การตั้ง สถากรณ์ หรือชุมชนต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินการด้านนี้มีประสิทธิภาพโดยใช้ชื่อต่อ กัน ได้ดีขึ้น ทำให้ประสมประสิทธิภาพในการผลิตสูงขึ้นและต้นทุนการผลิตต่ำลง นอกจากนี้ผู้ผลิตควรขอรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็น กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือ สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.) เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค เนื่องจากผู้บริโภคในปัจจุบัน มีความกังวลต่อตราสินค้าน้อยดังนั้นผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายควรจะมีการสื่อสารตราสินค้าให้ผู้บริโภคยอมรับและเชื่อถือ ซึ่งผู้ประกอบการในปัจจุบันนี้ยังทำกิจกรรมทางการตลาดเพื่อการสร้างตราสินค้าในระดับที่น้อยอยู่ ถึงแม้ว่าผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายจะมีงบประมาณในการส่งเสริมการตลาดน้อย ก็สามารถเลือกใช้เครื่องมือในการ

ส่งเสริมการตลาดที่ใช้งบประมาณน้อยได้ เช่น การจัดแสดงสินค้า ณ จุดซื้อ (point-of-purchase display หรือ POP) เป็นต้น

2. ผู้จัดจำหน่าย ควรเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะตามร้านค้าปลีกสมัยใหม่ (Modem trade) ซึ่งในปัจจุบันมีการขยายสาขาจำนวนมาก และจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสถานที่ที่อยู่อาศัย ไปซื้อ คือ ด้องเป็นแหล่งที่ใกล้บ้านหรือตามชุมชนที่มีการเกิดในห้างสรรพสินค้าที่ผู้บริโภคนิยมไปซื้อสินค้าเนื่องจากเป็นศูนย์รวมของสินค้าที่หลากหลาย ต้องให้ความเชื่อมั่นได้ว่าสถานที่นั้นจะขายสินค้าที่มีคุณภาพ ควรจะร่วมมือกับผู้ผลิตในการที่จะลดต้นทุน เพื่อให้ราคาที่ขายลดลงมาใกล้เคียงกับผู้ที่ขายไป โดยราคาไม่ควรแพงกว่าผู้ที่ขายไปมากกว่า 10-20% ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้บริโภคได้เข้าใจ และควรหนักถึงคุณประโยชน์ของผู้ผลิตและผลไม้ปลดสารพิษ

3. รัฐบาล ควรให้ความรู้กับเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตและนำเทคโนโลยีมาช่วยแก้ปัญหาผู้ผลิตสารพิษมีราคาแพงอยู่ในขณะนี้ ซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตสารพิษมีราคาถูกลงและประชาชนหันมาบริโภคผู้ผลิตสารพิษเพิ่มขึ้น รัฐบาลควรสนับสนุนให้มีสถาบันหรือหน่วยงาน ที่จะมีหน้าที่ในการตรวจสอบและรับรองว่าผู้ผลิตเป็นชนิดปลอดสารพิษ รัฐบาลต้องช่วยสนับสนุนในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นคุณค่าของผู้ผลิตสารพิษ นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงโทษของสารพิษตอกด้านในผู้โดยใช้สื่อต่างๆ ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร เพื่อสุขภาพดี รวมทั้งการจัดแสดงสินค้าประเภทผู้ผลิตสารพิษในงานแสดงสินค้าของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้ประชาชนหันมาบริโภคมากขึ้น รัฐบาลควรสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้ผลิต เพื่อที่จะช่วยลดต้นทุนการผลิตและยังสะดวกในการที่จะควบคุมคุณภาพ รัฐบาลต้องตรวจสอบคุณภาพของผู้ผลิตสารพิษที่วางแผนนำเข้าอย่างสม่ำเสมอและเข้มงวดเพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพ โดยควรรับรองที่หน่วยงานของรัฐออกให้กับผู้ประกอบการควรจะมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภครับรู้ถึงตรารับรองที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคซื้อผู้ผลิตสารพิษที่ได้ตราไว้ จากหน่วยงานของรัฐมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลเกียรติกรรมมีกำไรมากขึ้นตามไปด้วย

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

กระทรวงสาธารณสุข. โครงการผักอนามัยปลูกด้วยจากสารพิษ ปี 2539-2544.

กรุงเทพมหานคร, 2538.

กองบรรณาธิการ. ผักปลูกด้วยสารพิษ : แนวโน้มตลาดผัก รายงานเศรษฐกิจ ธนาคารกสิกรไทย ฉบับที่

908 วันที่ 21 กันยายน 2537. กรุงเทพมหานคร, 2537.

กองบรรณาธิการ. “อย่างไรที่เรียกว่าผักปลูกด้วยสารพิษ”. เกษตรกรรมธรรมชาติ. ฉบับที่ 4 เดือน

พฤษภาคม 2542 :หน้า 19-20. กรุงเทพมหานคร, 2542.

_____. “มาตรฐานผักปลูกด้วยสารพิษ”, เกษตรกรรมธรรมชาติ. ฉบับที่ 4 เดือนพฤษภาคม
2542 : หน้า 26-33. กรุงเทพมหานคร, 2542.

_____. “โครงการเฝ้าระวังความปลอดภัยของผักปลูกด้วยสารพิษ”. เกษตรกรรมธรรมชาติ.
ฉบับที่ 4 เดือนพฤษภาคม 2542 :หน้า 37-39. กรุงเทพมหานคร, 2542.

_____. มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จดหมายข่าว มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ฉบับที่ 1 ตุลาคม-
ธันวาคม 2542. กรุงเทพมหานคร, 2542.

กองระบาดวิทยา. สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข. สูปรายงานการเฝ้าระวังโรค

กรุงเทพมหานคร: โรงพยาบาลศึกษาแห่งประเทศไทย, 2543.

แทนศ กองประทศรี. ศูนย์การผลิตพืชผักแบบเกษตรอินทรีย์. รายงานของฝ่ายวิจัย ธนาคารกรุงเทพ
จำกัด(มหาชน) 29 เมษายน 2546. กรุงเทพมหานคร, 2546.

นิตยสารนิวไลฟ์, ผักปลอดสารพิษ, ปีที่ 23 ฉบับที่ 76 เดือนกันยายน - ธันวาคม 2545, หน้า 22-23

กรุงเทพมหานคร, 2545.

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข(ฉบับที่ 163) พ.ศ.2538. เรื่องอาหารที่มีสารพิษตกค้าง.

กรุงเทพมหานคร , 2538.

ประธาน นิการักษ์ และคณะ พฤติกรรมการบริโภคผักปลดสารพิษในเขตกรุงเทพมหานคร.

กรุงเทพมหานคร:วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

วารสารฉลาดซื้อ, ผักปลดสารพิษ , ฉบับที่ 39 (ตุลาคม – พฤศจิกายน 2543) กรุงเทพมหานคร

,2543.

วิชวลัย ปัญญาภูด. “พีชผักปลดสารพิษ : เพื่อสุขภาพและสภาวะแวดล้อม” เอกสารการสัมมนาวิชา

การ “การแพทย์แผนไทยกับสังคมไทย” โครงการจัดงานทศวรรษการแพทย์แผนไทย,

สถาบันการแพทย์แผนไทย กระทรวงสาธารณสุข. 2538.

วีโอล ห้วนกลัด. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมการบริโภคผักปลดสารพิษใน

เขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2543.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา, 2538.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. การบริหารการตลาดยุคใหม่.กรุงเทพมหานคร : บริษัทชีร-

ฟิล์มและไซเท็กซ์จำกัด, 2541.

สุปราณี อิ่มพิทักษ์. “ กรมวิชาการเกษตรอนุผักปลดสารพิษ ยันทำได้ธุรกิจตลาดโถไม่หัน ”

ผู้จัดการ.(18-24 ตุลาคม 2542) หน้า 10. กรุงเทพมหานคร, 2542.

สุพรรณี อัศวศิริลักษ. “ผักปลดสารพิษเพื่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม”. วารสาร ช.ก.ส.

21(มกราคม 2541) : หน้า 93. กรุงเทพมหานคร, 2541.

สุทธิชัย ปานุร่องทอง. ผักปลดสารพิษ. นนทบุรี: สารบัญแก้ว, 2543

สำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์(นกท.). มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ 1999. นนทบุรี, 2542

(เอกสารอัดสำเนา).

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร . สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีการเพาะปลูก 2533/34.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2535.

. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีการเพาะปลูก 2535/36.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2537.

. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีการเพาะปลูก 2537/38.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2539.

. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีการเพาะปลูก 2539/40.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2541.

. สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีการเพาะปลูก 2540/41.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2542.

อดุลย์ ชาตุรงคกุล. การบริหารการตลาด : กลยุทธ์และยุทธวิธี. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

Kotler, Philip. Marketing Management : Analysis, Planning, Implementation and
Control. 9 th ed. New Jersey : A Simon & Schuster Company, 1997.

Kotler, Philip and Gary Armstrong. Principle of Marketing. Prentice-Hall, Inc., 1996.

Loudon, David L. and Albert J. Dell Bitta. Consumer Behavior. 4 th ed. New York : McGraw-Hill,
Inc., 1993.

Stanton, William J. and Charles Futrell. Fundamental of Marketing. 8 th ed. New York :
McGraw-Hill, Inc., 1987.

ภาคผนวก ก

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ 163) พ.ศ. 2538

เรื่องอาหารที่มีสารพิษตกค้าง

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ 163) พ.ศ. 2538
เรื่องอาหารที่มีสารพิษตกค้าง

เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดพิษสะสมจากการบริโภคอาหาร ซึ่งมีการตอกด้านของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 (3) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร W.W. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศไว้ดังนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 71 (พ.ศ. 2525) เรื่อง มาตรฐานอาหารบางชนิดที่มีสารพิษตกค้าง ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2525

ข้อ 2 ในประกาศนี้

สารพิษตกค้าง หมายถึง สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ หรือกลุ่มอนุพันธ์ ของสารเคมีดังกล่าว ได้แก่ สารในกระบวนการเปลี่ยนแปลง (conversion product) สารในกระบวนการสร้างและถ่าย (metabolites) สารที่เกิดจากปฏิกิริยา (reaction product) หรือสิ่งปะออมปนที่มีความเป็นพิษซึ่งปนเปื้อนหรือตกค้างในอาหาร

สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ หมายถึง สารเคมีที่มีจุดมุ่งหมายใช้เพื่อป้องกันทำลาย ดึงดูด ขับไก่ หรือควบคุมศัตรูพืชหรือสัตว์ หรือพืชและสัตว์ที่ไม่พึงประสงค์ไม่ว่าจะเป็นการใช้ระหว่างการทำอาหาร ปลูก การเก็บรักษา การขนส่ง การจ้างหน่าย หรือใช้ระหว่างกระบวนการผลิต 811115 หรือเป็นสารเคมีที่อาจใช้กับสัตว์เพื่อควบคุมปรสิตนอก (ectoparasites) และใช้หมายความรวมถึง สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช สารทำให้ใบร่วง สารทำให้ผลร่วง สารขับยุง การแทรกยอดอ่อน และสารที่ใช้กับพืชผลก่อนหรือหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อป้องกันการเสื่อมเสียระหว่างการเก็บรักษาและการขนส่งแต่ไม่รวมถึงปุ๋ย สารอาหารของพืชและสัตว์ วัตถุเจือปนอาหาร และยาสำหรับสัตว์

ข้อ 3 อาหารที่มีสารพิษตกค้างต้องมีมาตรฐานดังนี้

3.1 ตรวจสอบสารพิษตกค้างที่ปนเปื้อนจากสาเหตุที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (Extraneous Residue Limit, ERL) ไม่เกินปริมาณที่ได้กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข 1

3.2 ตรวจไม่พบสารพิษตกค้างเนื่องจากการใช้ (Maximum Residue Limit, MRL) เว้นแต่ชนิดอาหารที่ได้กำหนดปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุด ไว้ในบัญชีหมายเลข 2 หรือตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจับผิดชอบ

ตารางผนวกที่ 1 ปริมาณสารพิษตกค้างเนื่องจากการใช้ (Maximum Residue Limit; MRL)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
1. โนโนโกร็อกฟอส (monocrotophos)	กระหล่ำปลอก	0.2
	กะหล่ำดาว	0.2
	กะหล่ำปีบ	0.2
	ข้าว	0.02
	ข้าวฟ่าง	0.02
	ข้าวโพด	0.05
	ไข่	0.02
	กะนา	0.2
	เครื่องในสัตว์ปีก	0.02
	เครื่องในสัตว์เกี้ยงลูกด้วยนม (เนื้อพะโล, กระเบื้อง, แพะ, แกะ)	0.02
	แครอท	0.05
	แคงโน	0.1
	ถั่วเขียว	0.05
	ถั่วเหล็ก	0.2
	ถั่วฝักขาว	0.1
	ถั่วแรง	0.05
	ถั่วถิง	0.05
	ถั่วเหลือง	0.05
	ถั่วอิน ฯ (an)	0.2
	นมสด	0.002
	น้ำมันปาล์ม	0.05
	นำมันฝรั่ง	0.05
	เนื้อสัตว์ปีก	0.02

ตารางพนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรุพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
2. เมธิล พาราทีโอน (Methyl Parathion)	เยื่อสัตว์เลี้ยงสูกด้วยนม (เดพะ โโค, กระนือ, แพะ, แกะ) นมโคคีกี ผลิตภัณฑ์นม ผักกาดขาว ผักกาดเขียว พริก พริกไทย พืชกระถุลส้ม มะเขือ มะเขือเทศ มะละกอ [*] มันฝรั่ง เมล็ดกาแฟ หัวผักกาด หัวผักกาดแดง หัวหอม 6sa กล้วย [*] ข้าว ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ชา แตงกวา แตงกิ้น ฯ	0.02 0.2 0.02 0.2 0.2 0.2 0.2 0.2 0.2 0.2 0.2 0.2 0.2 0.05 0.1 0.05 0.05 0.1 0.02 0.2 0.02 1 0.2 0.05 0.05 0.1 0.02 0.2 0.2 0.2 0.2

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรุพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
I. เมಥามิโดฟอส (Methamidophos)	ถั่วแระ	1
	ถั่วถิง	0.1
	ถั่วเหลือง	
	ถั่วอิน ๆ (สด) นอกเหนือ [*] จากที่ได้กำหนดไว้แล้ว	
	ถั่วอิน ๆ (แห้ง)	0.1
	น้ำมันฝায	0.05
	พืชตระกูลกะหล่ำ	0.2
	ผลไม้ตระกูลส้ม	0.2
	มะเขือ	1
	มะเขือเทศ	0.2
	มันฝรั่ง	0.1
	สตอรอบเนอร์รี่	0.2
	สับปะรด	0.2
	หัวหอม	1
	อุ่น	0.2
	อ้อย	0.1
	กะหล่ำดอก	1
	กะหล่ำดาว	1
	กะหล่ำปลี	1
	กะนา	1
	ถั่วฝักยาว	0.05
	นมสด	0.01
	เนื้อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (เฉพาะ โค, กระบือ, แพะ, แกะ)	0.01

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
2. ไดเมโทเอท (Dimethoate)	บรรกโกลี	1
	ผักกาดขาวปลี	1
	ผักกาดเขียว	1
	ผักกาดหอม	1
	ผลไม้ตระกลูส้ม	0.5
	มะเขือ	1
	มันฝรั่ง	1
	มันสัตว์เดี้ยงลูกด้วขมน (เฉพาะโคน, กระเบื้อง, แพะ, แกะ)	0.01
	กล้วย	1
	กะหล่ำปลอก	2
	กะหล่ำดาว	2
	กะหล่ำปลี	2
	ข้าวฟ่าง	0.1
	คง้ำ	0.5
	แครอท	1
	ขึ้นฉ่าย	1
	แครงกวาว	2
	ถั่วฝักขาว	0.5
	ถั่วถั่นเค้า	0.5
	ถั่วแบก	2
	ถั่วอั่นๆ (สด) นอกเหนือจากที่ได้ กำหนดไว้แล้ว	2
	ถั่วอั่นๆ (แห้ง) นอกเหนือจากที่ได้ กำหนดไว้แล้ว	2

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรุพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
3. มาลาไซโอน (Malathion)	บะหมี่ไทย	1
	พริก พริกไทย	2
	ผงไม้ครัวญี่ปุ่นเตี้ยม	2
	ผักกาดขาว	2
	ผักกาดเขียว	2
	ผักกาดหอม	2
	ผักโภน	1
	มะเขือเทศ	1
	มันฝรั่ง	0.05
	หัวผักกาด	0.5
	หัวหอม	0.2
	กะหล่ำปลอก	0.5
	กะหล่ำปูม	0.5
	กะหล่ำปลี	8
	กระเทียม	8
	ข้าว	8
	ข้าวโพด	8
	ข้าวฟ่าง	8
	ไข่	0.1
	กะหลា	3
	ถั่วถิง	8
	นมสด	0.5
	เนื้อสัค้ว่าเดียงสูกตัวยนน (เฉพาะโค, กระนือ, แพะ, แกะ)	4
	บรอกโคลี่	5

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรุพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
4. เมทโธมิล (Methomyl)	พริก พริกไทย ผักกาดขาวบด ผักกาดเขียว ผักกาดหอม ฟรั่ง มะม่วง มันสำปะหลัง เนื้อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (เฉพาะโค, กระเบื้อง, raw, แกะ) หัวหอม อยุ่น กะหล่ำดอก กะหล่ำปลี ข้าวโพด ข้าวฟ่าง แตงกวา แตงโม แตงอื่น ๆ ต้นหอม ถั่วเขียว ถั่วฝักขาว ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วถิง ถั่วเหลือง	0.5 0.5 8 8 8 8 8 0.5 4 8 8 2 5 2 0.2 0.2 0.2 0.2 0.5 0.1 5 0.1 0.1 0.2

ตารางสมนวختี่ 1 (ต่อ)

121

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรูพืชหรือตัวร้าย		ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษทั้งหมดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
พวง ผลไม้ตระหง่าน	ผักกาดหอม มะเขือ มะเขือเทศ บันบรัง หน่อไม้รัง พืชอ่อน อ่อน	พวง ผลไม้ตระหง่าน ผักกาดหอม มะเขือ มะเขือเทศ บันบรัง หน่อไม้รัง พืชอ่อน อ่อน	1 1 5 0.2 1 0.1 2 0.2 5

5. เมวิมฟอส
(Mevinphos)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้ได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
6. ไดโคฟอล (Dicofol)	ผักโภชนา	0.5
	ผักกาดขาวปลี	1
	ผักกาดเขียว	1
	ผักกาดหอม	0.5
	มะเขือเทศ	0.2
	มันฝรั่ง	0.1
	หัวหอม	0.1
	หัวผักกาด	0.1
	อุ่น	0.1
	แตงกวา	0.5
	แครอท	0.2
	ถั่วถั่นเตา	2
	พริก พริกไทย	1
	ผลไม้ตระกูลส้ม	5
	ผลไม้อื่น ๆ นอกเหนือจากผลไม้ ตระกูลส้ม	5
7. โอมีโซเอท (Omethoate)	ผักอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ได้กำหนด ไว้แล้ว	
	มะเขือเทศ	1
	ถั่ว	0.2
	กะหล่ำปลอก	0.2
	กะหล่ำดาว	0.2
	กะหล่ำปี	0.5
	ข้าว	0.05
	ข้าวฟ่าง	0.05

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
8. ไซเปอร์เมธริน (Cypermethrin)	กะหล่ำ	0.2
	แครอท	0.05
	ขี้นฉ่าย	0.1
	แตงกวา	0.2
	ถั่วฝักยาว	0.1
	ถั่วสันเดา	0.1
	ถั่วแยก	0.2
	ถั่วเขื่น ๆ (สด)	0.2
	บรอกโคลี	0.2
	พริก พริกไทย	1
	ผลไม้ตระกลดส้ม	2
	ผักโขม	0.1
	ผักกาดหอม	0.2
	มะเขือเทศ	0.5
	มันฝรั่ง	0.05
	หัวผักกาด	0.2
	หัวหอม	0.5
	อุ่น	2
	ข้าว	1
	ข้าวฟ่าง	1
	ข้าวโพด	0.05
	ไข่	0.05
	เครื่องในกัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	0.05
	คั้นกรະเทียม	0.5
	แตงกวา	0.2

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรุพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
9. อัซซีเพท (Acephate)	ถั่วฝักขาว	0.05
	ถั่วลันเตา	0.05
	ถั่วเหลือง	0.05
	ถั่วอินดา (สด) นอกเหนือจากที่ได้ กำหนดไว้แล้ว	0.05
	นมสด	0.05
	เนื้อสัตว์	0.2
	เนื้อสัตว์ปีก	0.05
	พืชตระกูลกะหลា	1
	พริก พริกไทย	0.5
	ผลไม้ตระกูลส้ม	2
	ผักโขม	2
	ผักกาดหอม	2
	มะเขือ	0.2
	มะเขือเทศ	0.5
	มันฝรั่ง	0.05
	หัวหอม	0.1
	อ่อนุน	0.5
	กะหลាคอก	5
	กะหลាดาว	5
	กะหลាปี	5
	ข้าวโพด	0.02
	ไข่	0.1
	นมสด	0.1
	เนื้อสัตว์ปีก	0.1

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์	ชนิดของอาหาร	ปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุดที่ กำหนดให้มีได้ (ม.ก. ของสาร ต่อ 1 ก.ก. ของอาหาร)
	เนื้อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม	0.1
	บรอกโคลี	5
	ผลไม้ตระกูลส้ม	5
	ผักกาดหอม	5
	มะเขือเทศ	5
	บันฝรั่ง	0.5
	น้ำส้มวีเลี้ยงลูกด้วยนม	0.1

ที่มา : ประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 162, 2538

ภาคผนวก ข

ปริมาณการนำเข้าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ในปี
พ.ศ. 2530-2541 และจำนวนผู้ป่วยจากสารป้องกันกำจัดศัตรู
พืช พ.ศ. 2532-2541

ตารางผนวกที่ 2 ปริมาณการนำเข้าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ในปี พ.ศ. 2530-2541

ปี พ.ศ.	การส่งออกพื้นที่ผัก	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2530	5,881	806
2531	7,050	1,180
2532	6,937	1,239
2533	7,176	1,500
2534	5,560	1,275
2535	6,098	1,425
2536	5,346	1,053
2537	5,444	1,178
2538	6,602	1,655
2539	6,479	1,711
2540	7,526	2,095
2541	8,488	2,744

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2542

ตารางผนวกที่ 3 จำนวนผู้ป่วยจากสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช พ.ศ. 2532-2541

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ป่วย	จำนวนผู้ตาย	อัตราป่วย/(แสนคน)
2532	5,154	56	9.28
2533	4,827	39	8.60
2534	3,921	27	6.91
2535	3,599	31	6.20
2536	3,299	44	5.66
2537	3,165	39	5.36
2538	3,398	21	5.71
2539	3,175	32	5.00
2540	3,297	34	5.42
2541	4,398	15	7.16

ที่มา : กองระบบวิทยาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2543.

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแบบสอบถาม

**การสำรวจพฤติกรรมการบริโภคผักปลดสารพิษในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล**

คำชี้แจง : กรุณา勾เครื่องหมาย (✓) ลงในวงเล็บหน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
ส่วนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. ประวัติปัจจุบัน

- () ๑. ประกอบธุรกิจส่วนตัว () ๒. พนักงาน,ลูกจ้างของบริษัทเอกชน
() ๓. ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ () ๔. แม่บ้าน
() ๕. อื่นๆ(โปรดระบุ).....

๒. ระดับการศึกษา

- () ๑. มัธยมการศึกษาและต่ำกว่า () ๒. อาชีวศึกษา(ปวช.,ปวส.)
() ๓. ปริญญาตรี () ๔. ปริญญาโทหรือสูงกว่า
() ๕. อื่นๆ(โปรดระบุ).....

๓. IWR

- () ๑. ชาช () ๒. หญิง

๔. อายุ

- () ๑. ๑๕-๒๐ ปี () ๒. ๒๑-๓๐ ปี
() ๓. ๓๑-๔๐ ปี () ๔. ๔๑-๕๐ ปี
() ๕. ๕๑-๖๐ ปี () ๖. ๖๑ ปี ขึ้นไป

๕. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

- () ๑. ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทลงมา () ๒. ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท
() ๓. ๑๕,๐๐๑ -๒๐,๐๐๐ บาท () ๔. ๒๐,๐๐๑ – ๒๕,๐๐๐ บาท
() ๕. ๒๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป

๖. จำนวนสมาชิกของครอบครัว

- () ๑. ๑ คน () ๒. ๒ – ๓ คน
() ๓. ๔ – ๕ คน () ๔. มากกว่า ๕ คนขึ้นไป

๗. ที่อยู่ปัจจุบัน

- () ๑. กรุงเทพมหานคร () ๒. นนทบุรี
() ๓. ปทุมธานี () ๔. สมุทรปราการ

๘. ท่านเคยบริโภคผักปลดสารพิษหรือไม่

- () ๑. เคยบริโภค และปัจจุบันยังบริโภค (ให้ข้ามไปตอบในส่วนที่ ๓ หน้า ๔)
() ๒. ไม่เคยบริโภค หรือเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว (ให้ตอบเฉพาะส่วนที่ ๒ เท่านั้น)

ส่วนที่ 2 ค่าอ่านสำหรับผู้ที่ไม่เคยบริโภคผักป้องกันสารพิษ หรือเคยบริโภคแต่ปัจจุบันไม่ได้บริโภคแล้ว

1. ท่านเคยบริโภคผักป้องกันสารพิษมาก่อนหรือไม่

() 1. เคย () 2. ไม่เคย(ข้ามไปตอบข้อ 7)

2. ท่านเริ่มบริโภคผักป้องกันสารพิษเพียงครู่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ความปลดภัยจากสารพิษตอกต้านได้เก่ง ข้าม่าแมลง ญี่ปุ่นเคนี

() 2. อิทธิพลของการได้รับเข้าสารเรื่องสุขภาพ และอาหารป้องกันสารพิษ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของรัฐ วารสารเพื่อสุขภาพ

() 3. การซักซ่อนของผู้อื่น เช่น เพื่อน ผู้ชื่อเสียง แพทย์

() 4. ได้มีส่วนเข้าเกี่ยวกับโครงการให้普及ความรู้ทางการใช้ยาแมลง

() 5. เป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว

() 6. สามารถประยัดเวลาในการล้างผัก และสะควรในการปรุงอาหาร

() 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. เหตุผลที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้ท่านเลิกบริโภคผักป้องกันสารพิษคือ

() 1. ขังไม่แน่ใจเกี่ยวกับมาตรฐานของผักว่าปลอดสารพิษจริง

() 2. ผักไม่น่ารับประทาน เช่นผักเป็นรู ผักไม่สด

() 3. ผักป้องกันสารพิษมีราคายังแพงกว่าผักธรรมดากว่า

() 4. มีประเททของผักให้เลือกน้อย

() 5. หาซื้อได้ยาก

() 6. ไม่เห็นความจำเป็น

() 7. ไม่ได้ประกอบอาชารเอง

() 8. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านเลิกบริโภคผักป้องกันสารพิษมาเป็นระยะเวลานานเท่าไร

() 1. ต่ำกว่า 3 เดือน () 2. 3 – 6 เดือน

() 3. 6 เดือน – 1 ปี () 4. มากกว่า 1 ปี

5. ท่านเคยคิดจะกลับไปบริโภคผักป้องกันสารพิษอีกหรือไม่

() 1. เคยคิด () 2. ไม่เคยคิด () 3. ไม่แน่ใจ

6. สาเหตุที่สำคัญที่สุด ซึ่งท่านคิดจะกลับไปบริโภคผักป้องกันสารพิษอีก เพื่อ

() 1. ต้องการได้รับประโยชน์จากคุณค่าของผักที่ไม่มีสารพิษตอกต้าน

() 2. ราคาถูกกว่าเดิมที่คุ้มค่า

() 3. หาซื้อได้ง่ายและสะดวกขึ้น

() 4. มีตรา註冊 จากหน่วยงานของรัฐว่าเป็นผักป้องกันสารพิษจริง

() 5. มีผักหลากหลายประเภทให้เลือกซื้อ

() 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. เหตุผลสำคัญที่ท่านขังไม่บริโภคผักป้องกันสารพิษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ขังไม่แน่ใจเกี่ยวกับคุณภาพว่าปลอดสารพิษจริง

() 2. ผักไม่น่ารับประทาน เช่นผักเป็นรู ผักไม่สด

- () 3. ผู้ประกอบการพิมพ์มีราคาแพงกว่าผู้ค้าธรรมดากว่า
- () 4. มีประเภทของผู้ค้าให้เลือกน้อย
- () 5. หาซื้อได้ยาก
- () 6. ไม่รู้ว่าในปัจจุบันมีผู้ประกอบการพิมพ์จำนวนมาก
- () 7. ไม่เห็นความจำเป็น
- () 8. ไม่ได้ประกอบอาชารอย
- () 9. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
8. ท่านเคยได้รับคำแนะนำจากบุคคลหรือสื่อใดๆ ให้บริโภคผู้ประกอบการพิมพ์ไม่
 () 1. เคยได้รับ () 2. ไม่เคยได้รับ
9. ท่านได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการพิมพ์ผ่านทางสื่อประเภทใดบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)
 () 1. วารสารและสิ่งพิมพ์ () 2. วิทยุและโทรทัศน์
 () 3. ญาติ/เพื่อน () 4. 朋友
 () 5. ผู้เชื่อในสังคม () 6. การจัดงานแสดงสินค้าเกษตร อาหาร
 () 7. ลักษณะพิเศษของผู้ค้า () 8. ท่านคิดว่าผู้ประกอบการพิมพ์ที่วางแผนขายโดยตรง
 () 9. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
10. ท่านคิดว่าผู้ประกอบการพิมพ์ควรจะปรับปรุงในด้านใดบ้าง จึงจะทำให้ท่านเกิดการคัดสินใจซื้อ
 (ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)
 () 1. จัดให้มีผู้ประกอบการพิมพ์วางแผนขายอย่างทั่วถึง
 () 2. มีการรับรองของกรมส่งเสริมการเกษตรหรือ กย.ว่าได้ประกอบการพิมพ์จริง
 () 3. มีรายห้อที่เด่นชัดและมีป้ายบอกที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของผู้ประกอบการพิมพ์✓
 () 4. มีบรรจุภัณฑ์ที่สะอาดดูดี และสามารถแยกออกจากผู้ค้าธรรมชาติได้ง่าย
 () 5. มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ หรือการรณรงค์จากหน่วยงานของรัฐให้ผู้บริโภคทราบถึงประโยชน์
 ของผู้ประกอบการพิมพ์
 () 6. มีราคาที่ใกล้เคียงกับผู้ค้าธรรมชาติทั่วไป
 () 7. มีผู้ประกอบการพิมพ์ให้เลือกหลากหลายชนิด
 () 8. อื่นๆ โปรดระบุ.....
11. ท่านคิดว่าผู้ประกอบการพิมพ์ควรได้รับการปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง จึงจะทำให้ท่านตัดสินใจซื้อในอนาคต
 11.1 ตัวสินค้า (คุณภาพ มาตรฐาน).....
 11.2 การบรรจุหีบห่อ.....
 11.3 ราคา.....
 11.4 ร้านค้าที่จำหน่าย.....
 11.5 การโฆษณา การเผยแพร่หรือวิเคราะห์ราคาน้ำเสียงและการประชาสัมพันธ์.....

 11.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ชื่อผู้สำรวจ.....
 สำหรับวันที่/...../.....

ส่วนที่ 3 สำหรับผู้บริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์ในปัจจุบัน

1. กรุณาดำเนินความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้ห่านดัดสินใจบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์โดยใช้สีเลข 1 ใน() หน้า
ปัจจัยที่มีผลมากที่สุด และใช้สีเลข 2,3,4,5,6 หน้าปัจจัยที่มีผลรองลงมาตามลำดับ

- () 1. ความปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง ได้แก่ ยาฆ่าแมลง น้ำยาเคมี
- () 2. อิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพ และอาหารปลอกสารพิษ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของรัฐ วารสารเพื่อสุขภาพ
- () 3. การซักซ่อนของผู้อื่น เช่น เพื่อน ผู้มีชื่อเสียง แพทย์
- () 4. ได้มีส่วนช่วยเกณฑ์ครรภ์ให้ปลอกภัยจากการใช้ยาฆ่าแมลง
- () 5. เป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว
- () 6. สามารถประหัดเวลาในการล้างผัก และสะดวกในการปรุงอาหาร
- () 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. ระยะเวลาที่ห่านบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์ถึงปัจจุบัน

- () 1. น้อยกว่า 3 เดือน () 2. 3 – 6 เดือน
 - () 3. 6 เดือน – 1 ปี () 4. มากกว่า 1 ปีขึ้นไป
3. มูลเหตุทุจริตสำหรับผู้ที่ห่านให้ห่านซื้อผักปลอกสารพิษมาบริโภคในครั้งแรกคือ
- () 1. ความปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง ได้แก่ ยาฆ่าแมลง น้ำยาเคมี
 - () 2. อิทธิพลของการได้รับข่าวสารเรื่องสุขภาพ และอาหารปลอกสารพิษ เช่น การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานของรัฐ วารสารเพื่อสุขภาพ
 - () 3. การซักซ่อนของผู้อื่น เช่น เพื่อน ผู้มีชื่อเสียง แพทย์
 - () 4. ได้มีส่วนช่วยเกณฑ์ครรภ์ให้ปลอกภัยจากการใช้ยาฆ่าแมลง
 - () 5. เป็นผลดีต่อสุขภาพในระยะยาว
 - () 6. สามารถประหัดเวลาในการล้างผัก และสะดวกในการปรุงอาหาร
 - () 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ห่านคิดว่าภายนอกการบริโภคผู้ก่อผลิตภัณฑ์แล้วทำให้สุขภาพของห่านหรือสมานฉickenในกรอบครัวของห่าน
แข็งแรงกว่าเดิมก่อนการบริโภคหรือไม่

- () 1. แข็งแรงกว่าเดิมมาก () 2. แข็งแรงกว่าเดิมเล็กน้อย () 3. ไม่เปลี่ยนแปลง
- () 4. ไม่แน่ใจ () 5. อ่อนแกลงกว่าเดิม () 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับราคากลอกสารพิษมีกี่บาทเทียบกับราคากลอกหัวไก่

- () 1. มีราคาแพงมาก () 2. มีราคาก่อนข้างแพง
- () 3. มีราคาย่อมเยา () 4. มีราคาก่อนข้างถูก

6. ณ ระดับราคาใดที่ห่านคิดว่า ห่านจะเก็บซื้อผักปลอกสารพิษ

- () 1. เพิ่มขึ้นจากราคาที่เกยซื้อปกติ 10%
- () 2. เพิ่มขึ้นจากราคาที่เกยซื้อปกติ 20%
- () 3. เพิ่มขึ้นจากราคาที่เกยซื้อปกติ 30%
- () 4. เพิ่มขึ้นจากราคาที่เกยซื้อปกติ 40%
- () 5. เพิ่มขึ้นจากราคาที่เกยซื้อปกติ 50%

- () 6. ไม่เลือกซื้อ แม้ว่าจะซื้นราคายังคงเดิมคุณภาพมากกว่า
() 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
7. ในการเลือกซื้อผ้าปลดสารพิษ ท่านเลือกซื้อห้องหรือตราสัญลักษณ์ผ้าปลดสารพิษหรือไม่
() 1. ไม่เลือก
() 2. เลือกซื้อห้อง () 1. คงค่า โครงการหลวง () 2. กรีนไลฟ์ () 3. ผ้าดอยหลวง
() 4. ผ้าดอยเตอร์ () 5. กรีนเน็ก () 6. เจวีซี
() 7. ชื่อห้องกลุ่มเกษตรกรจากชุมชนต่างจังหวัดที่มีกระบวนการส่งเสริมการเกษตร
() 8. ชื่อห้องร้านที่จัดจำหน่าย เช่น เมมคิว แอลอนกรีน
() 9. ชื่อห้องอื่นๆ (โปรดระบุ).....
- สาเหตุสำคัญที่สุดซึ่งทำให้ท่านเลือกผ้าปลดสารพิษชั้นดังกล่าวข้างต้น
- () 1. ราคาถูกกว่า
() 2. ไว้ว่าปลดสารพิษจริง
() 3. มีผ้าปลดสารพิษให้เลือกหลายประเภท
() 4. เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร จากสื่อต่างๆ เช่นวารสารสุขภาพว่าปลดภัยจริง
() 5. เป็นผ้าปลดสารพิษที่มีชื่อเสียงมานาน
() 6. หาซื้อง่าย
() 7. มีผู้แนะนำให้ซื้อชื่อห้องนี้
() 8. ชื่อห้องอื่นๆ (โปรดระบุ).....
8. ท่านซื้อผ้าปลดสารพิษชั้นดังนี้ห้องใดเป็นประจำหรือไม่
() 1. ไม่ประจำ
() 2. ประจำคือ ... () 1. คงค่า โครงการหลวง () 2. กรีนไลฟ์ () 3. ผ้าดอยหลวง
() 4. ผ้าดอยเตอร์ () 5. กรีนเน็ก () 6. เจวีซี
() 7. ชื่อห้องกลุ่มเกษตรกรจากชุมชนต่างจังหวัดที่มีกระบวนการส่งเสริมการเกษตร
() 8. ชื่อห้องร้านที่จัดจำหน่าย เช่น เมมคิว แอลอนกรีน
() 9. ชื่อห้องอื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. ชื่อและการบรรจุภัณฑ์ของผ้าปลดสารพิษมืออิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผ้าปลดสารพิษของท่านมากน้อย
เพียงใด
- () 1. มากที่สุด () 2. นิด () 3. ปานกลาง
() 4. น้อย () 5. น้อยที่สุด () 6. ไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ
10. ท่านเคยเปลี่ยนชื่อห้องผ้าปลดสารพิษที่บริโภคหรือไม่
() 1. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 12) () 2. เคย
11. ญูดเทุสำคัญที่สุดที่ทำให้ท่านเปลี่ยนชื่อห้องผ้าปลดสารพิษที่ท่านซื้อจากชื่อห้องเดิม
- () 1. ชื่อห้องเดิมคุณภาพไม่ดี เช่น ไม่สด () 2. ชื่อห้องใหม่มีราคากลาง
() 3. คำแนะนำของบุคคลอื่น () 4. ความไม่สะดวกและหาซื้อยาก
() 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
12. ชนิดของผ้าที่ท่านซื้อเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ผักคะน้า () 2. ผักกะหล่ำปลี () 3. ผักกาดขาว
 () 4. ผักหวานตุ้ง () 5. ผักบุ้ง () 6. ถั่วฝักยาว
 () 7. ถั่วงอก () 8. ผักกาดหอม () 9. คงกะหล่ำ
 () 10. แตงกวา () 11. ผักอื่นๆ(ไปรคระบุ).....
13. ท่านบริโภคผักปลดสารพิษบ่อขครั้งมาน้อยเพียงใด
 13.1 การบริโภคที่บ้าน () 1. เป็นครั้งคราว () 2. เป็นประจำทุกเมื่อ () 3. บริโภคร่วมกับผักหัวไว้ไป
 13.2 การบริโภคนอกบ้าน () 1. ไม่ได้บริโภค () 2. เป็นครั้งคราว () 3. บริโภคเป็นประจำถ้ามีโอกาส
14. สถานที่ที่ท่านซื้อผักปลดสารพิษเป็นประจำ(ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)
 () 1. ร้านขายอาหารปลดสารพิษโดยเฉพาะ เช่น เลมนอนฟาร์ม ร้านขายอาหารชีวจิต
 () 2. ร้านค้าส่งหรือร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ เช่น เมคโค โลตัส บีซีซี
 () 3. ชูปเปอร์มาร์เก็ตที่ใกล้บ้าน เช่น ฟู้ดแลนด์ ชันนี่
 () 4. ชูปเปอร์มาร์เก็ตที่อยู่ในห้างสรรพสินค้า เช่น ห้อปส์
 () 5. ตลาดสดขนาดใหญ่ เช่น ตลาด อุดก.
 () 6. ตลาดสดหัวไว้ไป () 7. อื่น ๆ(ไปรคระบุ).....
- เหตุผลสำคัญที่สุดที่ท่านซื้อผักปลดสารพิษที่ร้านค้าประจำข้างต้น
- () 1. เชื่อใจได้ว่าผักที่นำมาขายปลดสารพิษจริง () 2. อยู่ใกล้บ้าน
 () 3. มีอาหารปลดสารพิษหลายประเภทให้เลือก () 4. สินค้าอื่น ๆ โดยหัวไว้ไปราคากูกกว่าห้อง
 () 5. มีสินค้าหาดายประเภทให้เลือกซื้อ () 6. อื่น ๆ (ไปรคระบุ).....
15. จำนวนเงินที่ท่านจ่ายเป็นค่าผักปลดสารพิษ..... บาท/วัน
16. ปกติท่านบริโภคผักปลดสารพิษอย่างน้อยวันละกี่เม็ด
 () 1. มีเดียว ไಡ้เก๊ (.....) มือเช้า (.....) มือกลางวัน (.....) มือเย็น
 () 2. สองเม็ด ไಡ้เก๊ (.....) มือเช้า (.....) มือกลางวัน (.....) มือเย็น
 () 3. หั้งสามเม็ด
17. การซื้อผักปลดสารพิษส่วนใหญ่ใครเป็นผู้ซื้อ
- () 1. พ่อบ้าน () 2. เมมบ้าน () 3. แม่บ้านประจำบ้าน
 () 4. อื่น ๆ(ไปรคระบุ).....
18. ท่านรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับผักปลดสารพิษผ่านทางสื่อประเภทใดบ้าง
- () 1. หนังสือพิมพ์, วารสารและสิ่งพิมพ์ () 2. วิทยุและโทรทัศน์
 () 3. การจัดงานแสดงสินค้าเพื่อสุขภาพ () 4. ญาติ/เพื่อน
 () 5. แพทย์ () 6. ผู้มีชื่อเสียงในสังคม
 () 7. สักษะตัวผลิตภัณฑ์ผักปลดสารพิษที่วางจำหน่ายโดยตรง
 () 8. อื่นๆ (ไปรคระบุ).....
19. ท่านคิดว่าผักปลดสารพิษควรได้รับการปรุงปรุ่งในเรื่องใดบ้าง จึงจะทำให้ท่านตัดสินใจซื้อในอนาคต
- 19.1 ตัวสินค้า (คุณภาพ มาตรฐาน).....
- 19.2 การบรรจุหีบห่อ.....
- 19.3 ราคา.....

19.4 ร้านค้าที่จำหน่าย.....

19.5 การโฆษณา การเผยแพร่ข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์.....

19.6 อื่น ๆ(โปรดระบุ).....

ชื่อผู้สำรวจ.....

สำรวจวันที่...../...../.....

ภาคผนวก ง
ประวัติผู้วจัย

ประวัติผู้จัด

ชื่อ-สกุล	นางสมศรี วัฒนสิน
ตำแหน่ง	เลขานุการภาควิชาการตลาด
การศึกษา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต(ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยศิลปากร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด) มหาวิทยาลัยเกรียงศรีสตรี
ผลงานวิชาการ	เอกสารประกอบการสอนวิชาหลักการตลาด เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์และการทำแผนธุรกิจ
ประสบการณ์	สอนที่คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการตลาด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 8 ปี รับผิดชอบการสอนวิชาการจัดการด้านการตลาด หลักการตลาดและการวิเคราะห์ และการทำแผนธุรกิจ